

Polyteekkari

Polytekaren

>> NRO 6/2006 TKY OTANIEMI

POLYTEEKKARIN HISTORIAN
SUURIN LUKUPAKETTI,
NYT 24 VÄRIKÄSTÄ SIVUA!

SUOMI UHATTUNA TKK:LLA s. 12-13

VERTA, HIKEÄ JA NIITTEJÄ:
JARPPIA EI SATU! s. 15

JUHO PENTIKÄINEN
JÄTSKILLÄ JA PASKALLA s. 2 JA 8

MUN KOSSU -SIVULLA HERKULLINEN AHVEN,
KIIHKEÄ LUONTOKUVA, OTANIEMELÄISIÄ
OHJUKSIA JA HUONOJA VITSEJÄ s. 19

MAARIT: "MINÄ HALUAN VAUVAN!" s. 10

MUTTERI-IDIOOTIT JA HUMANISTIPELLET

Toimittajalta

Presidentinvaalien teemana eräällä luuserilla oli ”vastakkainasettelun aika on ohi”. Ehkä vastakkainasettelu onkin vain siirtynyt ylemmän ja alemman työväenluokan väliltä teknokraattien ja humanistien valtataisteluksi. Tekniikan kehdoms on helpo sulkea silmänsä ulkopuoliselta maailmalta ja keskittyä siihen omaan ydinosaamiseen eli mutteri-idiotismiin. Yliopistossa keskitytään humanismipelleilyyn.

TKK:ta kutsutaan yliopistoksi, vaikka tämä on juurikin koulu ja hyvä jatkumo ala-asteelle. Ope selittää asiaansa, ja kiltit oppilaat kuuntelevat huuli pyöreänä. Teekkarien ei tarvitse ajatella tai kyseenalaistaa, eikä edes selvittää kysymyksiä esitetä, koska silloin näyttää vain oman tyhmyytensä. Toisaalta fysiikan peruslakeja vastaan ei kannata tapella tai tekee itsensä todella tyhjän näköiseksi. TKK opettaa ehkä matemaattista ajattelua ja ongelmanratkaisua, mutta sillä ei välttämättä ole kovinkaan paljon tekemistä omilla aivoilla ajattelemisen kanssa.

Monipuolisuudestaan huolimatta TKY:n alainen yhdistystoiminta karkottaa toisinajattelijoiia keskuudestaan. On paljon helpompi sopeutua vallitseviin mielipiteisiin tai keskustella sellaisessa yhteisössä, joka hyväksyy erilaiset mielipiteet. Onko siis ihmekään, että ylioppilaskuntaa tasaisin väliajoin moititaan keskustelun puutteesta? Yhteinen näkemys syntyy siitä, että mukaan toimintaan otetaan samalla tavoin ajattelevia ihmisiä, ja ne ihmiset, joilla olisi oikeasti jotain annettavaa, ymmärtävät pysyä poissa tieltä. Ovatko teekkarit rasisteja ajattelun mukaan?

Teekkaritoiminnan perusedellytyksen eli jonkinlaisen yhteishengen aikaansaamiseksi pitää osallistujia tyhmentää ja yksipuolistaa sopivasti. Hyvä fuksi ostaa ensimmäisenä ”en ole humanistipelle” -haalarimerkin, ja identiteetti alkaa muodostua. Onhan se merkki ihan hauska, mutta kertoo samalla karua kieltään erittäin yksipuolisesta ajatusmaailmasta. ”Me olemme teekkareita. Emme mitään humanistipellejä.” Vastavasti suuri maailma muistaa hyvinvointitekniikan rakentajia insinöörioviteillä, joiden sanoma on aina sama: ”Rakentakaa te meille ne ihanat laitteet, mutta pillua ette saa.”

Tekniikan vaikutuksista ihmisiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön ei keskustella opinnoissa eikä opiskelijayhteisössä. Pu-reuduttaessa pelkkään tekniikkaan jätetään huomiotta, se miksi täällä oikeasti opiskellaan. Onko ihminen tekniikkaa vai tekniikka ihmistä varten? Opintotoimisto suosittelee tasisain väliajoin käymään vaihdossa ulkomailla. Etelän lämmössä onkin kiva hörppiä olutta, ja hyvällä tuurilla voi ansaita, muutaman opintopisteen. Ehkä paremmin tajuntaa laajentaisivat JOO-opinnot oikeissa yliopistoissa. Silloin täysin typerä keskustelu hut-lyhenteen muuttamisesta tkk-lyhen-teeksi puolustaisi paikkaansa.

Vastaavasti humanistipellet voisivat laskeutua takaisin maan pinnalle tai tulla takaisin Afrikasta. Ilman mutteri-idioottien rakentamaa tekniikkaa klovnit juoksisivat eläinten perässä terävän kepin kanssa. Kehitys menee koko ajan eteenpäin, ja näyttääkin siltä, että tulevaisuudessa tekniikka on apuvälineenä alasta riippumatta. Jos et hallitse tekniikkaa, tekniikka hallitsee sinua. Ehkä pelleillekin olisi hyötyä tekniikan olemuk-

seen tutustumisesta. Tekniikka ja humanismi nimittäin eivät ole vastakohtia vaan toisiaan täydentäviä. Voiko yliopistolle käydä kuten Hessen pedagogian maakunnalle? Oppineet erkanevat niin kauaksi todellisuudesta, ettei yhteiskunta halua elättää omaa hyödytöntä viisauttaan kasvattavaa pelleyhteisöä.

Taas kääntäen; voiko uusia ihmistä hyödyttäviä teknisiä innovaatioita syntyä, jos tuijotetaan vain tekniikkaan tunte-matta ympäröivää yhteiskuntaa ja ihmisten tarpeita?

Juho Pentikäinen

KAMPUKSELLA KUULTUA:
-Kyl täs alkaa kieroutuu kun joutuu oikolukemaan Polyteekkaria!
Polyteekkarin oikolukija (humanisti)

Polyteekkarin 29.3.2006

historian suurin, mahtava 24-sivuinen numero

Teekkarispeksi on taas täällä! s. 5
Kun lentokone jäätyy s. 7
Perimmäisten kysymysten äärellä s. 8-10
TKK? HUT? Do you speak language? s. 12-13
Tyhmä, tyhmempi, duudsoni s. 15
Liito-orava ja rakettimies s. 16-17
Kampus debatterar på svenska s. 18
Testaa, oletko sinäkin alkoholisti s. 22

Kannen kuva: Norman Kent

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kempainen, kalle.kempainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunnyrkki Oy 02 2331 030, www.pirunnyrkki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen

044 575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 12.4.2006

Aineisto toimitukseen 6.4.2006 mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

cantina

Perinteinen Teekkariravintola

Aukioloajat
ma-pe 10.30-24.00
à la carte -listalta opiskelijat -10%

Happy Hour
KESKIVIikkoisin ja PERJANTAISIN
KLO: 15.00-18.00
ISO OLUT 3.00 euroa
ISO SIIDERI 4.30 euroa

la, su tilauksesta auki

www.ravintolacantina.com

WE LEAD. WE LEARN.

UPM

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

Eero Kurrin tutkimus kirvoitti opintoja akateemisen maailman kestävä-
heestä: miten opiskelijat valmistuisi-
vat nopeammin?

Työt eivät hidasta opiskelua

UUDEN TUTKIMUKSEN MUKAAN TYÖSSÄKÄYNTI JA TOIMEENTULO-ONGELMAT EIVÄT HIDASTA OPISKELUA MERKITTÄVÄSTI. SYL KUITENKIN MUISTUTTAA, ETTÄ RAHAUOLET OVAT OPISKELIJOILLE SUURI STRESSINAIHE.

Opintojen suunnitteleminen vaikeudet, vähäinen ystävien tuki ja vääräksi koettu opiskeluala ovat suurimmat syyt opintojen takkuamiseen ainakin ensimmäisten seitsemän opiskeluvuoden aikana. Tämä käy ilmi viime viikolla julkaistusta YTL **Eero Kurrin** tutkimuksesta *Opintojen pitkittymisen dilemma*.

Opiskelijajärjestöjen tutkimussäätiö Otuksen julkaiseman tutkimuksen mukaan opiskeluaikainen työssäkäynti ja toimeentulo-ongelmat eivät yllättäen olekaan merkittäviä opintojen sujumattomuuden syitä. Sen sijaan opintojen ohjauksella ja opiskelutaidoilla on tärkeä rooli.

Tutkimuksen aineistona käytettiin YTHS:n Yliopisto-opiskelijoiden terveystutkimuksen vastauksia vuodelta 2004. Vertailuun otettiin mukaan ainoastaan opiskelijat, jotka olivat opiskelleet korkeintaan seitsemän vuotta. Kurrin mukaan

rajaus tehtiin tietoisesti, koska opiskelijoita ei pidä käsitellä yhtenäisenä ryhmänä.

Alle 20 opintoviikkoa lukuvuodessa suorittaneet luokiteltiin heikon opintoviikkokertymän ryhmään. Heitä oli vajaasta 3000 vastaajasta noin viidennes.

SYL:n puheenjohtaja **Ilkka Wennberg** tekee Kurrin tutkimustuloksista omat johtopäätöksensä. Hän muistuttaa, että opiskelijoiden psyykinen oireilu johtuu sosiaalisen tuen vähäisyyden ohella nimenomaan toimeentulohuolista.

– Käytettävissä olevien rahojen riittämättömyys on selvästi yhteydessä runsaampaan oireiluun. Usein työnteko tukee opintoja ja on hyödyllistä tulevan työllistymisen kannalta. Opiskelijalla pitäisi olla kuitenkin mahdollisuus valita, tekeekö hän töitä vai ei. Täysipäiväisen opiskelun tulisi olla mahdollista opiskelijan niin halutessa, Wennberg sanoo.

Teekkareiden opintojen edistymisessä ei tutkimuksen mukaan juuri ole eroja muihin aloihin verrattuna. Lääketieteen opiskelijoiden opinnot viivästyvät huomattavan harvoin, kun taas taide- ja luonnontieteellisen alan opiskelijoiden opinnot pitkittyvät kaikkein todennäköisimmin.

TKY:n sosiaalipoliittinen sih-

teeri **Pinja Nieminen** arvelee, että tekniikan alan verrattain hyvä työllisyystilanne saattaa nopeuttaa valmistumista. Sellaisilla aloilla, joilla töitä on vaikea saada, opiskelija saattaa viivytellä valmistumista ja esimerkiksi haalia itselleen yhä uusia sivuaineita.

Eero Kurri huomauttaa, että jokasyksyinen ylioppilassuma ja välivuosien pitäminen lukion ja jatko-opintojen välissä ovat tulevien opintojen edistymisen kannalta ikäviä ilmiöitä. Suuren hakijamäärän vuoksi toivotulle alalle voi olla vaikea päästä, ja tutkimuksen mukaan vääräksi koettu opiskeluala turhauttaa ja hidastaa opintoja. Lisäksi 25–34-vuotiaana aloitetut opinnot hiipuvat todennäköisemmin kuin 19–24-vuotiaana aloitetut.

Merkittävimmät syyt opintojen pitkittymiselle, eli opintojen suunnitteluun liittyvät vaikeudet ja vähäinen tuki, asettavat korkeakouluille haasteita. Avainasemassa on opintojen ohjauksen kehittäminen. Kurri toivoo apua esimerkiksi opiskelijoiden henkilökohtaisista opintosuunnitelmista. Lisäksi ohjaus- ja tukipalveluiden hyödyntämiseen pitäisi olla tarpeeksi matala kynnyks. On pohdittava myös sitä, miten opiskelija saataisiin paremmin kiinnittymään ja sosiaalistumaan yliopistoyhteisöön.

toilla yhteensä 326 000 eurolla, eli 29,2 eurolla jokaista jäsentä kohden. Vastaavasti lainoja TKY:llä oli noin 2600 euroa jäsentä kohden, mutta tästä merkittävin osuus on kiinni asunnoissa. TKY:n arvioitu omaisuus vuoden 2005 lopussa on noin 77 miljoonaa euroa, mikä tekee siitä kolmanneksi rikkaimman ylioppilaskunnan HYY:n ja KY:n jälkeen. Tästäkin suurin osa muodostuu asunnoista, joita ei voi muuttaa rahaksi.

Erityisenä tapahtumana talouden saralla oli TTEY-prosessin loppuunsaattaminen. Monimutkaisen oikeustaistelun jälkeen TKY sai hallintaansa TTEY:n varat. Kaiken kaikkiaan oikeustoimet ovat niel-

PO:n kevätkonsertti 12. huhtikuuta

Suomen vanhin akateeminen sinfoniaorkesteri, Polyteknikkojen Orkesteri, järjestää taas perinteisen kevätkonserttinsa Espoon kulttuurikeskuksen Tapiolasalissa keskiviikkona 12.4.

Orkesterin ohjelmistoon kuuluu sinfoniamusiikkia laidasta laitaan. Tänä keväänä ohjelmistossa on Englundin, Sibeliuksen ja Mahlerin musiikkia. PO:n solisteina kuullaan yleensä nuoria suomalaisia taiteilijalupauksia. Tänä vuonna solistina on Sibelius-Akatemiasta vuonna 2005 valmistunut mezzosopraano Essi Luttinen, joka nousi suuren yleisön tietoisuuteen sijoittuessaan toiseksi Lappeenrannan Laulukilpailuissa vuonna 2006.

PO:n kevätkonsertti aloittaa konserttikiertueen, joka tänä vuonna suuntautuu Ruotsiin. Tähän PO:n ja Retuperän WBK:n yhteiseen kiertueeseen kuuluu kaksi konserttia, Karlstadissa ja Göteborgissa, ja tutustumista ruotsalaiseen teollisuuteen. Lisäksi PO järjestää perinteisen Waputin-matineansa vapunpäivänä Wanhalla Polilla ja esiintyy yhdessä muiden Teknillisen korkeakoulun musiikkiyhteisöjen kanssa toukokuussa järjestettävässä Tupsahdus-konsertissa.

PO:n kevätkonsertti 12. huhtikuuta Tapiolasalissa kello 19. Liput 12/6 e Lippupalvelusta, orkesterilaisilta, TKY:n sihteeristöstä ja ovelta.

Olutta pilaava bakteeri nimettiin tutkijan mukaan

VTT:n pitkäaikaisen tutkijan, dosentti Auli Haikaran mukaan on nimetty olutta pilaava bakteeri kunnianosoituksena hänen työstään Pectinatus-tutkimuksen uranuurtajana.

Haikara eristi ensimmäisenä maailmassa Pectinatus frisingensis -lajin ja käynnisti tutkimukset Pectinatus-bakteerin ominaisuuksista ja osoittamisesta. Pectinatus haikarae löydettiin todennäköisesti ensimmäistä kertaa pilaantuneesta oluesta Saksassa 1990-luvun lopulla, jonka jälkeen lajia on löydetty myös samentuneista oluista ja pullotushallin ilmasta Suomessa ja Norjassa.

VTT on osoittanut nykyaikaisten DNA-pohjaisten menetelmien avulla, että VTT:n mikrobikokoelman Pectinatus- ja Megasphaera-kantojen joukossa on kolme uutta olutta pilaavaa lajia, joille on annettu nimet Pectinatus haikarae, Megasphaera sueciensis ja Megasphaera paucivorans. Polyteekkari ehdottaa, että kolmas bakteeri nimettäisiin uudelleen Megasphaera pur-sulasuicseksi TKK:n tekemän raittiustyön kunniaksi.

Teekkarikylä vuokraa asuntoja kesäksi

Jos vuokraat Teekkarikylän asuntosi pois kesäksi, muista asuntoloiden ohjesääntö: vuokralainen voi itse jälleenvuokrata asuntonsa korkeintaan neljäksi kuukaudeksi 1.5–31.8 tai 1.6–30.9 välisenä aikana.

Asunnon jälleenvuokraamisesta pitää ilmoittaa kirjallisesti asuntotoimistolle ennen jälleenvuokrasuhteen alkua, kuitenkin viimeistään edeltävän kuukauden loppuun mennessä. Vastuu asunnon kunnosta ja vuokrasta jää varsinaiselle vuokralaiselle. Asunnosta EI SAA PERIÄ KORKEAMPAA VUOKRAA, kuin mitä asukas itse maksaa. Väärinkäytökset ovat riittävä peruste irtisanomiselle.

Jos etsit asuntoa kesäksi, voit laittaa ilmoituksen tai katsoa ilmoituksia TKY:n uutisryhmistä osoitteesta <http://news.tky.hut.fi/news> ryhmästä tori.asunnot.

Lisää ohjeita ja tietoa asunnon vuokrauksesta, vuokrasopimuslomakkeita, vuokralaisen hyväksyttämiselmoituksia sekä infoja kesävuokralaiselle saa TKY asuntotoimistosta osoitteessa Otakaari 11.

Liit opintotuet takaisin

Kela muistuttaa, että vuoden 2005 opintotuen vapaaehtoinen palautusaika päättyy maaliskuun lopussa. Tuen palauttaminen on nyt opiskelijalle entistä helpompaa, kun sen voi tehdä internetissä sähköisellä muutosilmoituksella. Jos tukea ei palauta ajoissa, se peritään takaisin 15 prosentilla korotettuna. Tarkemmat tiedot ja muutosilmoituslomake löytyvät Kelan internetsivuilta.

TKY:n talous on hyvällä mallilla

Tilivuonna 2005 TKY:lle jäi ennen rahastosiirtoja viivan alle noin 1,3 miljoonaa euroa enemmän varoja kuin vuotta aikaisemmin. Vuonna 2004 voittoa jäi kahdeksansataatuhatta euroa. Tuotot TKY:lle tulivat pääosin TKY:n omistamista asunnoista, muista erittelemättömistä tiloista, sekä sijoitusomaisuudesta. Erityisesti sijoituspoolin tuotto oli vuonna 2005 hyvä.

Menoista vastasivat järjestötoiminta eli normaali TKY:n näkyvä toiminta, asuntolatoiminta ja hallintokulut. TKY:n yhteen vedetyn tilinpäätöksen summa ei sinänsä kerro kauheasti, sillä kaikkia rahoja ei voi sotkea keskenään. Esimerkiksi vuokratuotoilla ei voi järjestää dipolibileitä ja stipendirahastojen tuotoilla ei voi maksaa lainoja.

Vuonna 2005 TKY:n toimintaa tuettiin sijoitusomaisuuden tuo-

leet TKY:n varoja yhteensä 572 000 euroa.

TKY:n pääsihteer **Vesa Ruusunen** kommentoi tilinpäätöstä toteamalla, että vuosi meni hyvin. Hyvään tulokseen vaikutti Ruusunen mukaan tosin se, että Teekkarikylässä ei tehty mitään erityisempiä investointeja. Tänä vuonna tulosta tulee rasittamaan Teekkarikylässä meneillään oleva kolmen miljoonan euron putkiremontti. Ruusunen arvelee, että tänä vuonna tulos tulee olemaan nollan pinnassa.

TKY:n taloudellinen tulevaisuus on Ruusunen näkemyksen mukaan vakaammalla pohjalla, kuin koskaan vaikka lainaakin taitaa olla tällä hetkellä ennätyssumma. Vel-

kataakan kasvamiseen vaikuttivat Otarannassa MM-kisakylän takia suoritettut rakennustoimet. Nämäkin kääntyvät tuotoiksi, sillä MM-urheilijoita varten rakennettuihin taloihin muutti syksyllä 2005 uusia vuokralaisia. Tuotot ovat Ruusunen mukaan vakaalla pohjalla niin kauan kuin Teekkarikylässä on asukkaita ja Dipolissa vuokralainen.

– Vakaasti mennään eteenpäin ainakin seuraavat 10 vuotta, toteaa Ruusunen.

Hän lisää, että jos TKY:n pakkojäsenyys joskus poistuu, saattaa se aiheuttaa joidenkin asioiden uudeleen miettimistä, mutta mitään katastrofia siitä ei seuraa.

Virallinen totuus

Iina Kainulainen
TKY:n hallitus,
kansainväliset asiat

MAAILMA MUUTTUU, MUUTUTKO SINÄ?

Me suomalaiset olemme ääripääkansa. Käyttäydymme kylmän insinöörimäisesti emmekä turhaan harrasta small talkia, jos ollenkaan. Poskisuudelmia näkee vain Hankenin vuosijuhlissa, eikä koulun käytävillä moikata puolituttua ellei toinen moikkaa ensin. Olemme juroja kun pitäisi tutustua uusiin ihmisiin, varsinkin kun kyse on ulkomaalaisista.

Vaikka kansainvälisyys onkin lisääntynyt viime vuosina, on se silti monessa muodossa vielä haaste meille. Bolognan prosessi on askel kohti yhtenäisempää tutkintorakennetta Euroopassa, ja sen tarkoituksena on tehdä koulutusjärjestelmistä vertailukelpoisia, jolloin myös työnantajat pystyvät vertailemaan tutkintoja paremmin. Liikkuvuuden tärkeyttä korostetaan niin opiskelija- kuin opettajavaihdossa, koska liikkuvuuden koetaan tuovan lisää laatua opetukseen ja tutkimukseen.

Mitä liikkuvuus ja kansainvälisyys sitten tuovat? Tuovatko ne oikeasti laatua? Ainakin ne lisäävät koulumme kilpailukykyä maailman markkinoilla. Maineen kasvaessa kasvaa myös rahoitus, ja kansainvälinen yhteistyö lisääntyy. Opiskelijoista kasvaa valmiimpia yksilöitä toimimaan kansainvälisessä ympäristössä, ja he omaksuvat paremmat viestintä- ja vuorovaikutustaidot. Toisaalta liikkuvuus ja kansainvälisyys voivat tuottaa koulustamme tutkintotehtaan, josta viedään aivoja muualle maail-

maan. Tai sitten Suomessa tutkintonsa suorittaneet suomalaiset eivät osaa edes oman alansa termistöä suomeksi englannin ylivallan takia.

Kun yksi opiskelija lähtee suorittamaan tutkinnon tai osan siitä ulkomaille, on se pieni muutos eurooppalaisessa koulutusjärjestelmässä mutta suuri muutos opiskelijan elämälle. Vaihdoissa ystäväpiiri laajenee ja kielitaito karttuu. Vaihto on aina uuden kokemista, esteiden ylittämistä ja ihmiselle kasvun paikka. Tänä päivänä opiskelijalla on mahdollisuus valita lukuisista vaihtoehtoista: lähteä ulkomaille vaihto-opiskelijaksi, suorittaa kandin jälkeen master-tason tutkinto toisessa ulkomaalaisessa yliopistossa tai suorittaa osia opinnoistaan eri yliopistossa ja saada tutkintopaperi niistä kaikista (TIME ja Erasmus Mundus -ohjelmat).

Maailma globalisoituu, niin tekee Suomikin. Oli globalisaatio sitten hyvä tai huono asia, joka tapauksessa tulevaisuuden työpaikat ovat täynnä ihmisiä muualta maailmasta. Kannattaa harjoitella jo tässä vaiheessa monikulttuurisuutta, se voi olla tärkeä ominaisuus sinulle tulevaisuudessa. Vaihtoon ei ole pakko lähteä, on monia muitakin keinoja kansainvälistyä. Lue kieliä, juttele kiinalaisen kämppiksesi kanssa tai ryhdy kv-isohenkilöksi. Kaikki käy. Avarra maailmaasi, koska se ei ole koskaan liian iso.

Aloita kansainvälistyminen vaikka tästä: Kv-ISO-rekrysauna ti 11.4. klo 17 Rantsussa.

Liikunnanopettaja

Liikunnanopettajan pitäisi innostaa lapsia ja nuoria liikunnan pariin. Menetelmät saattavat olla ristiriitaisia.

Ala-asteen kolmannella ja neljännellä liikuntaharrastustani ”innosti” rankasti ylipainoinen noin viisikymppinen mies, jonka mielilaji kaikista oli jalkapallo. Itse olin silloin koripallomiehiä, ja keran yritimmekin pelata koripalloa asenteella säännöistä viis.

Tekniikka ei ymmärrettävästi ollut kavereilla hallussa, joten päätin lopettaa heille, miten tukijalkasääntö toimii. Sen ideana on, että toisen jalan voi valita tukijalaksi, jonka varassa voi liikkua. Kesken tekniikkaesittelyn selkäni takaa kuului vihellys, ja peli keskeytyi. Aika tavallista koripallossa. Se mitä seuraavaksi kuului, on varmasti aika tavallista mieheltä, jonka itsetuntoa kymmenvuotias kloppi voi horjuttaa:

SANTERI KONTINEN

”Täällä on vain yksi opettaja!” Olin vienyt häneltä liikunnanopettajan arvovallan näyttämällä, miten koripallon tukijalkasääntö toimii! Peli keskeytyi, ja seuraavaksi taisimme juosta viivoja tai jotain sellaista. Mikä ei sinänsä haitannut, koska viiva-juoksu ei varsinaisesti ollut minusta epämiellyttävää.

Samaan aikaan olin mielestäni aika hyvä hiihtäjä, ja kysyinkin samaiselta maikalta, voisinko osallistua koulujen väliseen hiihtokilpailuun. Vastaus oli selväsanainen: ei sinun kannata sinne mennä, koska et pärjää kuitenkaan. Parasta kiittailua kyseiselle opettajalle oli, kun myöhemmin voitin koulun hiihtokilpailun muutamalla minuutilla. Saavutuksen arvoa himmensi hiukan se, että kaksi koulun kovinta hiihtäjää oli jostain syystä pois kilpailusta. Aina kannustava opettaja totesikin tähän, että nyt meni Elmeriltä ja Ju-

halta voitto sivu suun!

Lukiassa ja yläasteella sen sijaan sain nauttia hyvästä liikunnanopetuksesta. Opettajamme oli urheilusta todella innostunut trimmattu viisikymppinen mies. Takana kaverilla oli ainakin omien puheidensa mukaan aika vakuuttava urheilu-ura. Lukion liikunnan kurssien – joita on muuten aivan liian vähän – ensimmäi-

nen tunti käytettiin tulevan kurssin suunnitteluun.

Tämä tarjosi opettajallemme oivan tilaisuuden menneiden urheilusaavutuksiensa kehuskeluun. Muistaakseni hän muun muassa kertoi voittaneensa 14-vuotiaiden voimistelun Suomen mestaruuden yhdeksänvuotiaana. ”Ja melkoisen ylivoimaiseen tyyliin”, hän totesi vaatimattomana. Samalla hän kai kertoi hypänneensä 16-vuotiaiden seipään maailmanennätystuloksen. Tapahtumapaikkana taisi olla Suomi–Saksa-yleisurheilu-maaoottelu.

Machoileva opettajamme jatkoi, että myöhemmällä iällä hän aloitti tenniksen peluun. Silloin takarivissä istunut todella isokokoinen kaveri nimeltä Matikka keskeytti huutamalla: ”Voitin Suomen mestaruuden siinäkin!” Opettajamme totesi: ”No opettajien Suomen mestaruuden kylä.” Mainion opettajan lempipuheenaihe oli muuten hän suorittamansa yhdenkädenleukaa. Ei enää mennyt mutta videolla kuulemma oli.

Lukion liikunnan opettajamme todella tuntui elävän liikunnalle. Hän muun muassa järjesti lautailukurssin, jolla opin lautailemaan. Numeroksi tuli reilu kasi. Hän myös organisoivat lautailumatkat Himokselle ja Verbieriin. Kurssimerkinnän saivat myös kaverit, jotka osallistuivat niin sanotulle Rambo-kurssille. Oli ilmeisesti juuri niin hauskaa kuin miltä kuulostaa.

ANTTI HELLISTEN

Etenkin kun tuomareita on vain yksi per peli normaalin kahden sijasta. Välillä die-hard-fanit innostuvat esittämään kommenttinsa tuomareiden ratkaisuista ja jopa joukkueiden pelitavoista (terveisiä Mikolle). Tämähän tietysti vain lisää tunnelmaa kentän ulkopuolella ja välillä kuumentaa tunteita kentälläkin. Kirjurina otteluissa toimii vuorotellen pelaaja jommasta kummasta joukkueesta. Kumma kyllä kukaan ei ole tiettävästi jäänyt kiinni pöytäkirjan peukaloinnista.

Mikäli kiinnostusta löytyy kyseistä lajia, tai ainakin hiokilevia miehenkõiriläitã kohtaan (vinkkinã teekkarineideille), kannattaa tulla seuraamaan ghettolajien ykkõstã joka maanantai ja perjantai Otahallille. Matsit alkavat yleensã siinã kahdeksan tai yhdeksãn hujakoilla eikã siisããnpããsymaksua tunneta! Tarkemmat ajankohdat lõytyvãt osoitteesta <http://users.tkk.fi/~tsroine/korissarja.html>.

VALLAN KAHVILLA

Opiskelija-asuminen yksipuolistuu

TKY ei tarjoa enää mahdollisuutta asua kahden hengen huoneessa ja soluasumisenkin kanssa on vähän niin ja näin. Uudet opiskelija-asunokohteet ovat pääasiassa yksioitã ja uusissa soluissa nipistetään yhteistilat äärimmäisen pieniksi. On totta, että suuri osa ihmisistä asuu mielellään täysin toisista riippumatta, joten ratkaisua voisi ajatella perustelluksikin.

Asialla on kuitenkin kääntöpuolensa. Opiskelija-asuminen yksipuolistuu näin entisestään, eikã mahdollisimman edullista asuntoa hakevan kannata enää kääntyä Hoasin tai vastaavien puoleen. Sosiaalinen verkostokin jää aika ohueksi. Muualta maasta muuttanut ei tutustu naapureihin, vaan ainoat kontaktit ovat opiskelukavereita. Kaikki tietävät esimerkkejä siitä, miten oma tai jonkun muun solukämppis vieroksui ihmisiä ja hädin tuskin moikkasi livahtaessaan ovesta sisään. Kuvitelkaa tãllaiset ihmiset entistã yksinãisemmiksi ja täysin omissa oloissaan asuviksi. Ei ihme, että YTHS:n mielenterveysjonot sen kun kasvavat. Yhteisõasumista haluavatkaan eivät siihen välttãmättã saa mahdollisuutta, jos soluasunnot ovat entistã huonommassa ylläpidossa.

Esitãn kaksi parannusehdotusta, joista toinen olisi toteutettavissa opiskelija-asuntorakennuttajien omin keinoin ja toiseen vaadittaisiin myös lainsãätãjãn apua.

Ensinnãkin Hoas tai muut opiskelija-asuntoja tarjoavat tahot voisivat tarjota opiskelijoille selkeã kimppekãmpparatkaisua: ison huoneiston saisi vuokrata kokonaan muutamaksi vuodeksi, vuokranantajan riskin pienennettyã vuokraa voisi laskea ja vuok-

raajapoppoo hoitaisi mahdollisten poismuuttojen tapahtuessa uuden opiskelijan poismuuttaneen tilalle – tai muuttaisi ylimããrãisen huoneen vaikka kirjastoksi, kotiteatteriksi tai joogakammioksi. Vuokralaisilla puolestaan olisi luotettava kommuuni-isãntã. Pitkã vuokrasuhde mahdollistaisi myös pintaremontoinen oman maun mukaan.

Toiseksi tuettua asumista koskevaa sããntelyjãrjestelmãã tuli si purkaa. Aravalainat ovat tãllã hetkellã niin kãllita, että Hoasin vuokrat ovat tãsoissa yksityisten kanssa. Monipuolisempi opiskelija-asuntotarjonta takaisi sen, että jokaiselle olisi tarjolla jotain ja normaalilla lainalla rakentaminen sen, että oikein hyvãn asunnon voisi vaikka lunastaa itselleen opintojen pããtyttyã. Yleishyõdylinen vuokranantaja taas voisi saamallaan rahalla rakennuttaa uusia asuntoja.

Matti Kuronen

Kirjoittaja on espoolainen kaupunginvaltuutettu, jonka ensimmäisessä opiskelija-asunnossa syõtiin olosuhteiden pakosta kãmpin ho-

Teekkareiden korissarja 2006

Herkät Runoilijat, TKK Lokomotiv, Ming Dynasty, Inkubiitit, Olaroimat. Edellã olevat nimet eivät ole mitããn ompeluseuroja, vaan kyseessã on muutama tãman vuoden Teekkareiden korissarjan joukkueista.

Lãhinnã talkoohengellã toteutettu sarja on jaettu kahden osaan: A-sarjassa pelaavat kuusi joukkuetta koostuvat pããosin koripalloa ennenkin pelanneista, ja vaikka B-sarjan 21 joukkuetta jããvãt taitotasoltaan hieman A-sarjasta jãlkeen, peli-ilõa lõytyy vãhintããn yhtã paljon. Ja tãrkeintãhãn ei ole voitto, vaan vastustajan reilu kuritus.

Tuomarit tekevãt tietysti parhaansa, mutta kymmenen pelaajan yhtãaikainen tarkkailu ei ole helppõa lajissa, jossa hektisyys on pikemminkin sããntõ kuin poikkeus.

Teekkarispeksi matkaa Roomaan

Antiikin Rooma vuonna miekka ja kypärä. Valtakunnan johdossa on iloluontoinen, mutta historian sittemmin hulluksi tituleeraama keisari Nero. Keisarillinen hovi täynnä kommelluksia ja pienimuotoista juonittelua. Viiniä, laulua ja naisia.

Polyteekkari oli seuraamassa Teekkarispeksin läpimenoa pari päivää ennen ensi-iltaa Kannusillan teatterissa, Espoon keskuksen maanalaisessa väestönsuojassa. Vaikka ensi-iltaan on enää muutama päivä aikaa, on harjoituksissa leppoisa tunnelma. Näyttelijät juttelevat keskenään, bändi virittelee soittimiaan, tanssijat venyttelevät lavalla, ja tekniikan pojat säätelevät namiskoita ja lukevat samalla matematiikan välikokeeseen.

Kaikista huoma, että harjoituksissa on oltu aikaisemminkin. Speksin ohjaaja, Teatterikorkeakoulussa opiskeleva **Susanna Tiitinen** kertoo, että näyttelijät, tanssijat ja bändi ovat harjoitelleet speksiä tiiviisti tammikuun puolivälistä saakka, viime aikoina viidesti viikossa.

Susanna Tiitinen on ollut speksinteossa mukana viime syksystä, aluksi vetämässä speksin improvisaatiokursseja, joilta näyttelijät valittiin. Susanna Tiitisen mukaan speksinteon suurimmat haasteet tulevat suuresta tekijämäärästä ja siitä, että teekkarispeksillä ei ole omaa esitystilaa, vaan jokaiseen näytöseen lähdetään tavallaan tien päälle.

Teekkarispeksi ry:n puheenjohtaja, tuottaja **Teppo Nurminen** kertoo, että yhteensä speksitiimiin kuuluu noin 80 henkeä: näyttelijät, tanssijat, 13-henkinen bändi, sovittajia, sanottajia, puvustajia, kiertuejärjestelijöitä, lavastajia, tekniikkatiimi, koreografeja ja niin edelleen. Tänä vuonna lavalla nähdään kuitenkin hieman aikaisempaa vähemmän porukkaa, sillä tanssijoiden määrä rajattiin tänä vuonna viiteen. Joskus aikaisemmin tanssijoita on ollut enemmänkin, mutta tuolloin kiertuelavoilla on tullut helposti turhan ahdasta. Toisaalta tänä vuonna myös näyttelijät ovat tanssikohtauksissa aikaisempaa aktiivisemmin mukana, joten lavalla meno jatkuu entiseen malliin.

Vaikka Teekkarispeksi Neron ta-

MIKKO ARVINEN

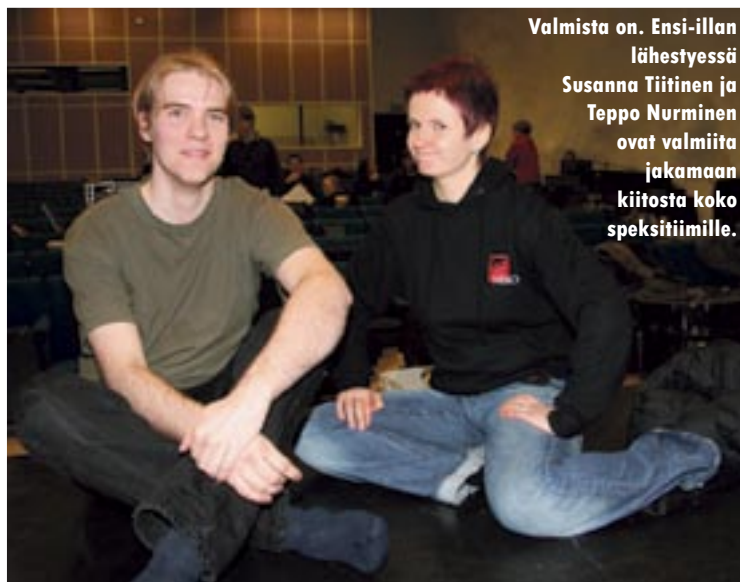
pahtumat sijoittuvat antiikin Roomaan, ei tämän ole annettu häiritä liiaksi tanssikohtausten suunnittelua, vaan speksin musiikkirepertuaari vaihtelee totuttuun tapaan vanhasta iskelmämusiikista rockiin ja listahitteihin.

Näytelmä perustuu **Kaarlo Väisäsen, Juho Härmeen ja Lauri Närenevan** käsikirjoitukseen. Väisänen ja Härme ovat olleet aikaisemminkin kirjoittamassa speksejä, ja Teppo Nurmisen mukaan kokemus näkyy speksin yksinkertaisesti loistavana käsikirjoituksena ja juonena.

Teekkarispeksi Nero esitetään kuudella paikkakunnalla yhteensä kahdeksan kertaa. Ensi-ilta on samoihin aikoihin kun useimmat saavat tämän lehden käsiinsä, eli tiistaina 28.3. kello 19.00 Tapiolan Louhisalissa. Helsingin Savoy-teat-

terissa speksi nähdään 7.4., 8.4. ja 10.4. Lisäksi speksikiertue suuntaa teekkaripaikkakunnille Vaasaan, Ouluun, Lappeenrantaan ja Tam-

pereelle. Savoy'n näytöksiin voit ostaa lippuja 10 eurolla sihteeristön teekkaripalvelusta ja speksin kotisivujen www.teekkarispeksi.fi kautta.

Valmista on. Ensi-illan lähestyessä **Susanna Tiitinen ja Teppo Nurminen** ovat valmiita jakamaan kiitosta koko speksitiimille.

OMSTARTTEJA ODOTELLESSA...

Minä kävin katsomassa kuu-kausi takaperin kyltereiden speksin. Näytelmä oli täysin hilitön, mutta kokonaisuus vaikutti sanotaanko hieman loppuun saakka hiomattomalta.

Teekkarispeksin läpimeno jätti puolestaan hillityn tyylikkään vaikutelman. Näyttelijät, tanssijat ja soittajat pelasivat roolinsa saumattomasti yhteen, ja näytelmä eteni loogisesti hyvässä järjestyksessä alusta loppuun. Siinä missä KY-speksin tanssijat vaikuttivat monissa kohtauksissa juonesta irrallisilta koristeilta, on teekkarispeksin tanssikohtaukset onnistuttu tuomaan saumattomaksi osaksi näytelmää.

Speksin päähenkilöt keisari Nero (kiinteistöjohtamista raksalla opiskeleva Ossi-Matti Lahtinen) ja keisarin hovikirjailija Petronius (tietotekniikkaa opiskeleva Sami Honkonen) suoriutuvat rooleistaan kiitettävästi. Petroniuksen moni-ilmeinen näyttelijäntyö ja Neron kaikki kriteerit täyttävä lauluääni ansaitsevat täyden kiitoksen. Näytelmän juoni etenee täsmällisesti, lavastusta ja pukuja voi pitää erittäin tyylikkäänä. Jokaiselle näyttelijälle ja tanssijalle löytyy lavalta juuri oikea, luonteva paikka. Varsinkin päähenkilö Neron repliikit ansaitsevat täydet pisteet ja monet pikkutuhmat sutkautukset ovat suorastaan riemukkaita.

Silti speksin läpimeno jätti loppupelissä kovin kiltin ja kaupunginteatterimaisen vaikutelman. Eli omstartteja odotellessa. Näytelmän perusrunko tarjoaa speksille turvalliset puitteet, mutta varsinaisissa näytöksissä improvisaatiokurssien koulimien esiintyjien ei tarvitse yrittää hillitä itseään, tai pelätä ylilyöntejä. Hillittömyydelle on vielä tilaa.

Nyt speksistä oli vaikea löytää mitään, mistään kukaan voisi loukkaantua. Joku voisi tietenkin ajatella, että hyvä näin, mutta speksistä puhuttaessa poliittisen korrektiuden leviäminen myös esittävän taiteen puolelle ei välttämättä ole pelkästään hyvä asia.

Tylsä keväinen

Gallup

JUHO PENTIKÄINEN

1. Onko TKK:lla liikaa englanninkielisiä kursseja?
2. HUT vai TKK?
3. Milloin alkaa Wappu?

Ilkka, Kone, I

1. Ei ole kokemusta asiasta, joten en osaa sanoa.
2. Kyllä mä oon TKK:n kannalla.
3. Jos pääsiäislomalla rupeis alottelemaan.

Jukka, Fyssa, III

1. Kyl se joskus tuntuu vähän turhalta. Suurin osa opiskelijoista on kuitenkin suomenkielisiä. Ymmärrän kuitenkin miks niitä halutaan pitää englanniks.
2. TKK.
3. En oo vielä päättäny.

Martti, AS, II

1. Onks täällä semmosiiki vai?
2. TKK on parempi. Se on kotimaisempi.
3. Tää on paha. Kai se siinä huhtikuun puolivälin tienoilla.

Tapio, Sähkö, I

1. En oo päässy vielä niin pitkälle, että osaisin sanoa. On se varmaan ihan hyvä, koska alalla vaaditaan kielitaitoa.
2. Kyllä se TKK pitää olla.
3. Sitten kun Wappumestariimme ärähtää.

TKK:n kuulumisia

www.tkk.fi/nytl/, viestinta@tkk.fi

Bongaa TKK:n hakukampanja banneri (ja voita t-paita)

Yhteisvalinnan ja erillisvalintojen hakuaika TKK:lle on käynnistynyt.

Viikosta 10 alkaen käynnistyi myös TKK:n vuoden 2006 opiskelijarekrytointikampanja, joka tänä vuonna suuntautuu printtimedian sijasta lähes kokonaan julkisiin kulkuvälineisiin ja internetin nuorisosivustoille. TKK näkyy pääkaupunkiseudulla busseissa, raitiovaunuissa ja metroissa porrastetusti viikoilla 10–15, Tampereen busseissa viikoilla 10–11 ja Turun busseissa viikoilla 12–13.

Internetin eri ”nuorisivustoilta” (esim. alypaa.fi, city.fi, irc-galleria.net, MSN Messenger) TKK:n hakubannerin voi bongata viikoilla 12–18. Hakubanneri vie erilliselle kampanjasivustolle, jonka kautta voi osallistua t-paitakilpailuun ja tilata lisäinfoa TKK:sta. Printtimediaakaan ei ole kokonaan unohdettu ja TKK:n mainokset pyritään lähinnä sijoittamaan pitkän matematiikan yo-kokeen tulosten julkaisemisen yhteyteen maaliskuun lopussa.

Yhteisvalinnan hakuaika arkkitehtiosastolle päättyy 24.4.2006 kello 16.15 ja DI-osastoille 10.5.2006 kello 16.15. Informaatioverkostojen erillisvalinnan hakuaika päättyy 10.5.2006 kello 16.15.

Lisätietoa hakemisesta ja linkit hakuoppaisiin ja -lomakkeisiin löytyvät osoitteesta <http://opiskelemaan.tkk.fi/ajankohtaista> tai sähköpostitse osoitteesta abi-info@tkk.fi.

Kommentoi TKK:n uudistuvaa www-rakennetta

TKK:n www-sivut uudistuvat. Ulkoasun lisäksi sivuston sisältörakenne muuttuu huomattavasti. Sisältörakenteen suunnittelussa on lähdetty käyttäjien tarpeista nykyisen hallinnollista organisaatorakennetta noudattavan jaottelun sijaan.

Rakenteen käytettävyyttä on testattu eri käyttäjäryhmien kanssa, mutta tämän lisäksi toivotaan kommentteja TKK:laisilta 7.4. mennessä. Kommentit pyydetään esittämään uutisryhmässä [puhe.etkk](http://etkk.tkk.fi).

Alustavan sisältörakenteen rautalankamalli on nähtävillä osoitteessa <http://ruoto.tkk.fi> (avautuu TKK:n verkosta). Lisätietoja uudistuksesta <http://etkk.tkk.fi>.

Tuotekehityslaboratorion avoimet ovet 4.4.

Teknillisen korkeakoulun ja Taideteollisen korkeakoulun yhteinen tuotekehityshankkeiden opintojakso on loppusuoralla. Syksyllä alkaneet projektit ovat parhaillaan rakennus- ja testausvaiheessa.

Avoimet ovet järjestetään tiistaina 4.4.2006 koneensuunnittelun laboratoriossa (Puumiehenkuja 5A) klo 8 - 16 välisenä aikana. Avointen ovien päivänä pääsee havainnollisesti näkemään, millaista on työskennellä tuotekehityslaboratoriossa ja keskustelemaan tekijöiden kanssa.

Varsinainen kurssin päättävä gaala pidetään TKK:n konetekniikan osastolla 26.4.2006. Gaalan infopaketti löytyy osoitteesta <http://tkp.hut.fi/gala/>.

TKK ja Tsinghua jatkavat yhteistyötä

Opiskelijavaihtoyhteistyö TKK:n ja kiinalaisen Tsinghuan yliopiston välillä jatkuu. Vuonna 2004 solmittu sopimus uusittiin rehtori Pursulan Tsinghuan vierailun yhteydessä 4.3.2006. Uudessa sopimuksessa vaihtoopiskelupaikkojen määrää on lisätty aikaisempaan sopimukseen verrattuna. Uusi sopimus on voimassa vuoteen 2011 asti.

Beijingissä sijaitsevassa Tsinghuan yliopistossa on yhteensä noin 27 000 opiskelijaa, joista ulkomaalaisia on hieman yli 1 000. Lisätietoja Kiinan opiskelijavaihdosta saa Saara Sokolnickilta kansainvälisistä opiskelijapalveluista.

HIST järjestää avoimen luennon 29.3.2006

Helsinki Institute of Science and Technology Studies (HIST) järjestää kaikille avoimen luennon, joka pidetään keskiviikkona 29.3. klo 9.30 - 12.00 Tieteiden talossa, Kirkkokatu 6, sali 505. Luennoitsijana on professori Alan Porter Georgia Institute of Technologysta Yhdysvalloista. Hänen luentonsa otsikkona on ”Tech Mining - Exploiting Information Resources in Science and Technology Decision Making”. Prof. Porterin luentoa kommentoi tutkimuspäällikkö Terttu Luukkonen Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksesta. Kommenttipuheenvuoron jälkeen on varattu aikaa yleiskeskustelulle. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Liiketoiminta tutuksi tekniikan jatko-opiskelijoille

Teknillisen korkeakoulun johtama WomEqual –kehittämiskumppanuushanke järjestää maaliskuussa alkavan Liiketoiminta tutuksi -koulutuksen Suomen suurimmassa tutkijakoulussa GETAssa.

Ensimmäistä kertaa Suomessa elektroniikka-, tietoliikenne- ja automaatio-tekniikan alojen tuleville tohtoreille järjestettävän koulutuksen tavoitteena on tutustuttaa opiskelijat liiketoiminnan avaintekijöihin ja käsitteisiin sekä kehittää toimintamalli kontaktien luomiseen yritysten ja tohtoriopiskelijoiden välillä.

WomEqual on kehittämiskumppanuushanke, jonka tavoitteena on edistää tekniikan alojen naisten urakehitystä ja yrittäjyyttä sekä verkostoitumista. Koulutuksen osallistujista puolet on naisia. www.wome.fi

Teemu Seppäsen suunnitelma ”Infolle” valittiin asuntomessupaviljongiksi

Arkkitehtiopiskelija Teemu Seppäsen kilpailuehdotus ”Infolle” valittiin Espoon Kauklahdessa heinä-elokuussa pidettävien asuntomessujen paviljongiksi. Seppäsen suunnittelema paviljongissa tilan muodostaa massiivipuusta työstetty, epäsäännöllisesti aukotettu laatikko.

– Projektin monimutkaiset lähtökohdat johtivat konseptiin. En halunnut luoda rakennusta vaan ”paikan”. Tämä ”paikka” on käsitteellisesti ikään kuin osa luontoa, se ei tarvitse erityistä funktiota, Teemu Seppänen analysoi suunnitelmaansa.

Teemu Seppänen kertoo, että suunnitelmaa laatiessaan hän pyrki välttämään perinteisiä ”talo-symbolleita” kuten ovia, ikkunoita, seinää ja kattoa. Sen sijaan hän lähti hakemaan paviljongin fyysisen olemuodon teemaan luonnossa esiintyviä ”orgaanisia tekstuureita”.

Kilpailuun kutsuttiin kolme arkkitehtiopiskelijaa TKK:n arkkitehtiosaston puustudiosta. Kilpailulla haluttiin tukea nuoria arkkitehteja,

MIKKO ARVINEN

ja kilpailijoilta toivottiin mieleenpainuvia ja omaperäisiä ratkaisuja, joissa yhdistyisi suomalaisen puurakentamisen tietotaito sekä innovatiiviset puurakentamisratkaisut. TKK:n puustudion ja Espoon kaupungin edustajista koostunut valintatoimikunta kehui kaikkia kilpailutoita korkeatasoisiksi ja hyvin toteutettavissa oleviksi.

Teemu Seppänen kertoo, että suunnitteluvaiheessa tuotantotekniikka ja fysiikan lait olivat koko ajan mielessä. Paviljongin valmistus ei kuitenkaan onnistuisi perinteisillä kirvesmiesmetodeilla, vaan liimapuuelementit tullessaan työstämään muotoonsa tietokoneohjatuilla jyrsimillä. Seppäsen mukaan puu tulee olemaan voimakkaasti läsnä tilassa, vaikka puumaisuus ei sinänsä ole oleellisin asia teeman konseptissa.

Asuntomessujen jälkeen tapahtuman kohtauspaikkana ja symbolina toimiva, yhdeltä sivultaan kuusi-metrinen paviljonki-kuutio tullessaan todennäköisesti siirtämään Suurpellon uudella asuin- ja työpaikka-alueelle.

Espoon Kauklahdessa messutalo-

Espoossa ensi kesänä pidettävien asuntomessujen paviljongiksi valittiin arkkitehtiopiskelija Teemu Seppäsen suunnitelma ”Infolle”.

jen rakentaminen edistyy parhailaan hyvää vauhtia. Viidentoista hehtaarin messualueelle on valmistumassa 263 asuntoa, joista 117 on nuorille tarkoitettuja vuokra-asuntoja. Alueelle rakennetaan 57 omakotitaloa, 4 paritaloa, 14 rivitaloa ja neljä pienkerrostaloa. Kauklahdella sijaitsee Länsi-Espoossa lähellä Kirkkonummen rajaa noin puolen tunnin (ruuhka-aikana tunnin) ajomatkan päässä Helsingistä.

Puustudio on Teknillisen korkeakoulun arkkitehtiosaston puurakentamisen oppituolin opintojakso, jonka tavoitteena on kehittää puurakentamista. Puustudio toimii yhteistyössä TKK:n talonrakennustekniikan sekä puutekniikan laboratorien kanssa. Puustudion tunnetuimpia projekteja ovat esimerkiksi Korkeasaaren näkötorni Kupla, Liisanpuiston kahvila Kruununhaassa sekä Eduskuntatalon edustan väliaikaiset infopaviljongit.

Geoinformatiikan maisteriohjelma alkaa syksyllä

Helsingin yliopisto ja Teknillinen korkeakoulu käynnistävät syksyllä 2006 yhteisen, Helsingin yliopiston maantieteen laitoksen koordinoiman geoinformatiikan kansainvälisen maisteriohjelman.

Poikkeuksellinen ohjelma kouluttaa osajia paikkatiedon tuottamiseen ja soveltamiseen sekä paikkatietoa hyödyntävien tietojärjestelmien kehittämiseen eri sovellusalueille. Sovelluskenttänä ovat erityisesti ympäristönsuojelu, luonnonvarojen inventointi ja -hallinta sekä maantieteelliset analyysit.

Maisteriohjelmassa Helsingin yliopiston kurssitarjonta muodostuu maantieteen-, tietojenkäsittelytieteen-, metsävarojen käytön sekä bio- ja ympäristötieteiden lai-

stosten kursseista. TKK:n ohjelma muodostuu Maanmittaus-, Rakennus- ja ympäristötekniikan sekä Tietotekniikan osastojen yhdessä toteuttamasta DI-tutkinnon 40 opintopisteen laajuudesta sivuaineesta. TKK:n kurssit kootaan kartografian ja geoinformatiikan, fotogrammetrian ja kaukokartoituksen, informaatiotekniikan, geoympäristötekniikan sekä vesitalouden ja vesirakennuksen laboratorion kurssitarjottimista.

Englanninkielisen ohjelman laajuus on 120 opintopistettä, ja se on suoritettavissa kahdessa vuodessa. Ohjelmaan valitaan vuosittain 15 opiskelijaa Helsingin yliopistosta ja 15 opiskelijaa TKK:lta. Teekkarit voivat hakea maisteriohjelmaan suorittaakseen sen 40 opintopisteen

laajuusena sivuaineena.

Koulutukseen osallistumisen ennakko vaatimuksena on soveltuva alempi korkeakoulututkinto joko tekniikan, luonnontieteiden, maatalous-metsätieteiden tai bio- ja ympäristötieteiden alalta. Ohjelmaan voivat hakea myös soveltuvan ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneet henkilöt. Hakijoilta edellytetään lisäksi yhteensä 25 op:n opintosuorituksia geoinformatiikassa ja tietojenkäsittelytieteessä kandidaattitasolla. Ohjelma antaa hyvät valmiudet geoinformatiikan jatko-opinnoille.

Maisteriohjelman haku on parhaillaan käynnissä, ja se päättyy 28.4. Ohjelmaan ei ole valintakoetta, vaan opiskelijat valitaan suoraan hakemusten perusteella.

Geoinformatiikan maisteriohjelman infotilaisuus järjestetään torstaina 6.4. kello 10–12 Kumpulán kamppuksella Physicumín salissa E204, Gustaf Hållströmin katu 2. Lisätietoja: www.helsinki.fi/geography/gimp.

Jäiset koneet eivät lennä

Nostolava-auton nokassa olevat jäänpoistotyöntekijät suihkuttavat koneen siiville kuumaa glykoliseosta. Kentälle valunut seos kerätään talteen ja lähetetään jätevedenpuhdistamoon puhdistettavaksi.

MITÄ YHTEISTÄ ON LUMILAUTAILULLA JA LENTOKONEIDEN JÄÄPOISTOLLA? KUMPAAKAAN EI VOI HARRASTAA KESÄLLÄ. SIIHEN YHTÄLÄISYYDET SITTEN LOPPUVATKIN.

Lentotoiminnalle ideaaliosuhteet ovat kesällä, jolloin ei sada lunta eikä lämpötila lentokentällä putoa alle nollaan. Ikävä kyllä pohjoisilla leveysasteilla kelit muuttuvat aina talvisin sellaisiksi, että erityistoimenpiteitä tarvitaan lentotoiminnan varmistamiseksi.

Helsinki-Vantaan lentokenttä on talviliikenteen hoitamisessa maailman huippuluokkaa. Muutaman viime vuoden aikana kenttä on ollut vain kerran kiinni sääolosuhteiden takia. Tämä tapahtui vuosikymmenen pahimmaksi lumituisuiksi sanotun myrskyn aikana. Syynä tähän ei kuitenkaan ollut lentokoneiden siipien jäätyminen tai kiitoteiden hautautuminen lumeen. Jäänpoistoa johtavien koordinaattorien **Jukka Huuselan** ja **Marko Saunamäen** mukaan syynä oli ILS-järjestelmän tipahtaminen pois päältä. Lumen kertymistä ILS-antenniin epäillään hämmingin aiheuttajaksi.

Ennen lentoa koneen lentäjä tarkastaa koneen silmämääräisesti ja jos aihetta on, hän ilmoittaa jäänpoiston koordinaattoreille, että kone pitää puhdistaa jästä ja lumesta. Jos kyseessä on ylätasolentokone, eli sen siivet ovat ikkunoita ylempanä, tarkistusta varten paikalle tilataan sama nostolava-auto, josta jääpoistoneste suihkutetaan.

Jäänpoisto suoritetaan suihkutamalla nostolava-auton avulla lentokoneen päälle kuumaa veden ja glykolin seosta, niin sanottua tyypin yksi-luokan glykolia. Glykolia seoksessa on sitä enemmän mitä kylmempi ilma on. Pakkasen ollessa alle kolmen asteen glykolia on kymmenen prosenttia. Jos pakasta on yli kaksikymmentä astetta, glykolin osuus on kuusikymmentä prosenttia. Jään poistossa tietenkin auttaa, että siiville suihkutettava seos on kuumaa. Koordinaattorit kertovat, että seoksen lämpötila on kuudenkymmenen asteen tienoilla.

Jäänpoisto on tietenkin täysin eri asia kuin jäänesto. Jäänpoistosta ei ole paljonkaan hyötyä, jos lentokone alkaa kiitotiellä odotellessaan jäätyä uudestaan. Silloin kun lentokentällä sataa vettä, lunta, räntää tai alijäähtynyttä vettä, pitää jäänpoistoaineen päälle suihkuttaa vielä jään muodostumista estävä kerros paksunnettua tyypin 2 tai tyypin 4 luokan glykolia. Tyypin yksi-luokan glykoli ei anna sateella riittävää suojaa rullauksen ajaksi. Tyypin neljä-luokan seos Helsinki-Vantaalla on aina sata prosenttista. Seos on niin sanottua epänewtonilaista nestettä. Tämä tarkoittaa sitä, että seoksen viskositeetti alenee leikkauksen kasvaessa. Toisin sanoen kun lentokone odottaa vuoroaan rullaustiellä, seos pysyy mukavasti siivellä estäen sen jäätymistä. Kun lentokone sitten kiihdyttää kiitotiellä ja ilmavirta alkaa kulkea yhä nopeammin siiven yli, neste alkaakin virrata yhä helpommin ja näin valuu nopeasti pois siiveltä.

Jäänestotoiminta keskittyy torjumaan ongelmia, jotka syntyvät nimenomaan silloin, kun lentokone odottelee lentokentällä lupaa nousta ilmaan.

TURVALLISUUS ON TÄRKEIN PÄÄMÄÄRÄ

Lentoturvallisuuden kannalta on hyvin tärkeää, että lentokone on jäätön ja huurteeton. Lentokoneen aerodynaamiset ominaisuudet muuttuvat, jos siiville ja ohjainpinoille on kertynyt kiinteässä olo-muodossa olevaa vettä.

Huurteen ja lumen huomaa helposti kaukaakin, mutta siivillä oleva kirkas jää tuottaa ongelmia. Koordinaattorit selittävät, että silmin sitä ei tahdo millään nähdä. Ainoa tapa huomata, onko jokin kriittinen kohde kirkkaan jää peitossa, on tunnistella lentokoneen pintaa käsin.

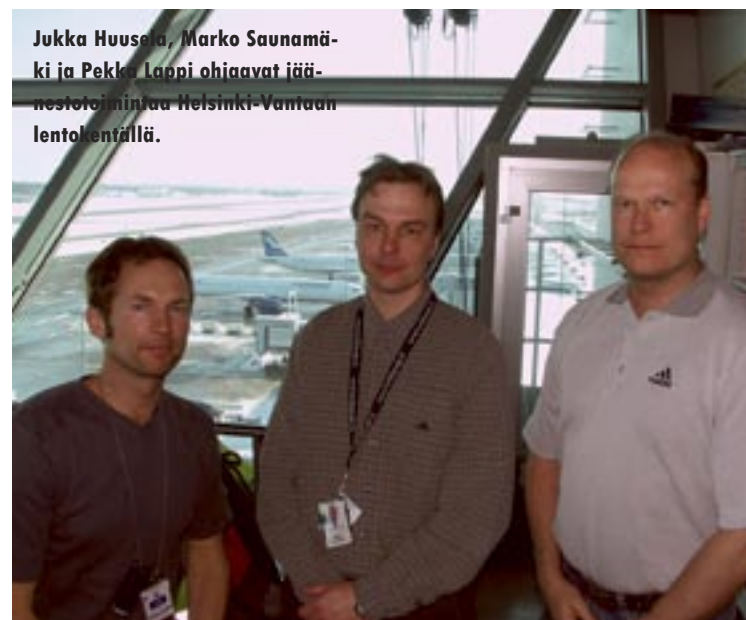
Siiville kertynyt jää on myös aiheuttanut ainakin yhden lento-onnettomuuden. Tämä tapahtui Ruotsissa vuonna 1991, jolloin SAS:n MD-81-lentokoneen siiville oli kertynyt kirkasta läpinäkyvää jäätä, joka sitten koneen noustua irtosi ja lensi suihkumoottoreihin. Monimutkaisen tapahtumasarjan seurauksena lentokone menetti molempien moottorien tehon ja sen oli tehtävä pakkolasku. Jukka Huusela muistelee, että kun lentokone tuli ulos pilvestä, lentäjällä oli vain kymmenen sekuntia aikaa päättää, mihin hän koneen tällaisi. Suoritus oli kuin suoraan elokuvasta. Ensin lentäjä lensi metsän latvojen läpi, joka hidasti sopivasti vauhtia. Muutamaa sekuntia myöhemmin seurasi pakkolasku pellolle. Laskussa lentokone vielä katkesi kolmeen osaan, joka Huuselan mukaan absorboi sopivas-

ti jäljellä ollutta liike-energiaa. Tuloksena oli, että kukaan ei kuollut.

TIETOTEKNIKKALLA OHJATAAN JÄÄNESTOA

Tietotekniikka on nykyään olennainen osa lentokoneiden jäänestotoimintaa. Koordinaattorit esittelevät järjestelmää, jossa hiirellä klikkailemalla jäänestoautoille välitetään tieto siitä, mitkä lentokoneet tarvitsevat jäänestoryhmien lähempää huomiota. Pieni puutteita järjestelmässä tietenkin on. Huuselan mielestä olisi hyvä, jos autokuljettajan näytölle avautuisi tilauksen seurauksena pieni ponnahdusikkuna. Kuljettajan ei näin tarvitsisi koko ajan kyttäillä ruutua mahdollisten tilauksien toivossa. Toivomista on Huuselan mukaan myös siinä, miten autojen ajomatkat saataisiin minimoitua. Turhaan edestakaisin ajeluun menee kallista aikaa hukkaan.

Torstaina 9.3. tilanne Helsinki-Vantaan lentokentän jäänpoistonkoordinaattorien tarkkailuhuoneessa oli rauhallinen, sillä keli oli kylmä mutta aurinkoinen. Huusela näyttää säätilasta kertovia käppyröitä ja kertoo, että tilauksia jäänpoistoa varten tulee vähän, koska il-mankosteus on niin alhainen. Huonolla kelillä koordinaattorien huoneessa on kuulemma hyvin hektinen tunnelma. Yhteensä Finnairilla työskentelee seitsemän koordinaattoria. Kentällä – eli platalla – jäänpoistossa työskentelee parhaimmillaan lähes seitsemänkymmentä ihmistä. Entä mitä koordinaattorit tekevät kesällä? Pitävät kuulemma lomaa.

Jukka Huusela, Marko Saunamäki ja Pekka Laapi ohjaavat jäänestotoimintaa Helsinki-Vantaan lentokentällä.

Paska lehti!

MYÖS SINUN VESSASTASI VOI SERLA LOPPUA. MIKÄ SIIS AVUKSI, KUN ANAKONDA PUKKAA, EIKÄ LAMBIA OLEKAAN KÄSILLÄ? MEIDÄN VESSASTAMME LÖYTYY JUURI SATTUMALTA T-LEHTI, YLIOPPILASLEHTI JA POLYTEEKKARI.

Hätäpaperitestin voitti yllättäen T-lehti, ja seuraavaksi likaveteen sukelsi Ylioppilaslehti.

JUHO PENTIKÄINEN

Kaikki lehdet kuitenkin ajoivat asiansa – ainakin melkein. Polyteekkarin suoritus? No, siitä testin lopussa lisää.

Päällisin puolin papereista ei huomaa eroa, mutta jo parin siveellisen vedon jälkeen T-lehden paperi pääsee etuihinsa. Se oli kovan joukon pehmein. Toisaalta Ylioppilaslehti oli sileämpi, mutta kovemmasta paperista muodostui teräviä ruttuja, jotka raapivat ikävästi sileää ihoa. On ehkä syytä huomata, että tässä voi myös käyttäjien tarpeilla olla eroja, ja käyttötarkoituksesta riippuen Ylioppilaslehti voi toimia paremmin, mikäli koehenkilön nahka on parkkiintunut.

Varsin pitkäaikaiseen käyttöön näitä papereita ei ole suunniteltu, ja tätä mieltä on myös testihenkilömme b-rappu, joka on testistä vieläkin hieman hellänä. Lisäksi näitä lehtiä käyttävän kannattaa varata vierelleen hyvä karhupumppu tai vähintäänkin täysi pullo kodin putkimiestä. Lehtipaperi ei kulje putkistossa pehmeän wc-paperin tavoin, vaan tekee helposti tukoksen. Tämänkin harjalla vessaa ras-
saamasta yllätetty testihenkilömme kauhukseen huomasi.

Mutta mihin jäi rakas Polyteekkarimme, tuo jokaisen teekkarin vessalukemistojen kruunaamaton kuningas? Testihenkilömme mielestä olisi ollut täysin mautonta pyyhkiä perseensä aivan hyvään ruokalistaan.

T-LEHTI

- + Pehmeys
- + Hyvä ote
- Niitit

YLIOPPILASLEHTI

- + Ei niittejä
- Heikko saatavuus

POLYTEEKKARI

- + Ei niittejä
- Huisin tärkeät ruokalistat

Korkeajännitys

Kevyttä ja jännittävää selailtavaa täysistuntojen ajaksi. Fritzit ja Engländerit ovat antaneet toisilleen kyytiä jo neljä vuosikymmentä. Taistelut vyöryvät maalla, merellä ja ilmassa. Juonet ovat sen verran kevyitä, että ne sopivat hienosti ”vauvasta vaariin”.

SANTERI KONTINEN

Silloin tällöin päähenkilöt käyvät ”valtavan” sisäisen kamppailun kaikkien melodraaman sääntöjen mukaisesti. Himmel engländer!

LUONNON YSTÄVÄ WC-PAPERI

Jos vessassa ei ole mitään muuta luettavaa, tämäkin käy. Juoni muodostaa kauniita kuvioita, jossa vuorottelevat jonkinlainen lintu ja pienistä

täplistä muodostuneet jonot. Juuri sopivan vähän vakavaa vessassa lueskeltavaksi. Ikävänä puolena on, että juoni alkaa hyvin nopeasti toistaa itseään. Samat juonenkäänneet tulevat esiin yhä uudelleen ja uudelleen: yllätyksiä ei juuri tule. Kuka ikinä juonen keksikään, otti varmasti mallia Kauniista ja rohkeista. Hyvänä puolena on kuitenkin lukemiston erin-

omainen riittävyys ja soveltuminen myös muuhunkin kuin proosan nä-
län tyydyttämiseen.

PRUJUT JA TENTTIKIRJAT

Juoni on usein vaikeaselkoista. Tässä tapauksessa juonen ennalta-arvattavuus on ehdoton plussa. Hyvänä puolena on myös se, että mitä useammin tarinaa lukee, sitä hel-

pommin se avautuu hämmennyneelle lukijalle. Ehdottomia klassikoita teekkarilassa ovat nimet Kreszig ja Adams. Kustantajista suosituin on ehdottomasti Edita Prima. Myös tuhruiset luentomuistiinpanot tai netistä – ATK-keskuksen protesteista huolimatta – tulostetut luentokalvot ovat suosittua viihdetä täysistuntojen ratoksi.

Posliinikierros Otaniemessä

Tuas-talon vessa muistuttaa trendiravintolan vessaa, mutta tämä ei kuitenkaan kerro käyttäjäkunnan sivistyneisyydestä. Vain yksi kolmasosa testin aikana vessaa käyttäneistä pesi kätensä. Tunnelma vessassa oli humiseva, ja siistiin yleisvaikutelmaan tekivät särön vain muutamat paperipyyhkeet lattialla. Nimettömänä pysyttelevän käyttäjän kommentti:

“ihan siisti vessa, ei siinä mitään”. Maarintalon vessassa erityistä huomiota herättää pönttölavuaariasetelma, jossa ulostaminen ja oksentaminen on siististi mahdollista samaan aikaan. Varmaan tarpeellinen teekkareille. Yleisvaikutelma oli epäsiisti. Maarintalon vessa oli ainut, jossa oli “tageja”. Saippuateline oli rikki ja vessa muutenkin tyyliön 90-luvun tehokkuusmallin mukaan rakennettu ulostuskomero.

Käytön jälki näkyy sähköteekkareiden vessassa. Laitos on oletettavasti peräisin kultaistakin kultaisemmalta 70-luvulta, ja ajan patina luo nostalgisen tunnelman. Teekkarien runosuoni on tehnyt lähtemättömän jälkensä seinäkirjoitusten muodossa, eli kopissa viihtyy pidemminkin aikaa. Sähköosaston vessassa oli ainoana umpinaiset wc-kopit, jotka

takaavat tarpeellisen yksityisyyden sähköläisille. Maarintalon pönttölavuaariasetelma olisi tarpeen fysiikan talon vessassa, sillä klaustrofobisen tunnelman ja kuvottavien värien lisäksi kuin pisteenä i:n päälle on hilseilevä ilmastointikanavien maali. Tämän 60-lukulaisempaa tuskin löytyy enää mistään. Onneksi ulospääsyn tarjoaa oranssi ovi.

Lukumattomat teekkarisukupolvet ovat marssineet pääarakennuksen kruunun eli miesten vessan läpi. Sopivasti epäkunnossa olevat valot luovat mystisen hämärän tunnelman yksityisiin toimituksiin, ja seinäkirjoitukset ovat tasokkaampia kuin sähköllä. Täällä tekkari voi tulla sisään saluunan ovista kuin John Wayne ikään ja astua sisään luomaan teekkarikulttuuria.

Mukatieteellinen taulukko

	Tuas	Maari	Sähkö	Fyssa	Päälafka
Hanoja	8	2	3	2	8
Pönttöjä	7	2	3	2	12
kusilaareja	8	-	3	2	5
roskiksia	3	-	1	1	riittävästi
pyyherullia	6	3	3	-	-
paperiteline	1	-	1	1	-

Miten vessanpytty syntyy?

Kaikille tuttu posliini-istuin saa alkunsa Idon tehtaalla Tammissaarensa vellimäisestä harmaasta litkusta, joka kaadetaan muottiin kuivumaan. Raaka-aineet tätä keitosta varten saadaan Suomesta, Englannista ja Ranskasta. Muotissaan posliini kuivuu 12 tuntia 65 asteessa. Sen jälkeen kuivunutta pönttöä vie-

lä poltetaan tehtaan uunissa 1200 asteessa 13 tuntia. Mitään varsinaista viimeistelyä pöntölle ei tehdä, vaan se on periaatteessa käyttökunnossa sellaisenaan. Ainoastaan vesisäiliö ja mekaniikka joudutaan asentamaan jälkikäteen. Uuden wc-istuimen bruttohinta on Idon tuotekehitysinsinööri Trygve Forsbäckin mukaan 383 euroa. Hän kertoo, että tehdas tuottaa vuorokaudessa noin 1000 wc-istuinta ja niistä noin puolet menee vientiin. Tehtaan valikoimissa on noin 15 erilaista pyttymallia.

Vessassa pääsee purkautumaan

Siis miksi te neidit pissaatte niin hitaasti?” joku tiedustele yliopiston pääarakennuksen vessakopin ovikirjoituksessa. Yksi syy pitkien vessajonojen syntymiseen on varmaankin siinä, että sen taval- lisen toimituksen lisäksi monet sy- ventyvät näiden koppien oviin kir- joiteltuihin juttuihin. Ja niiden lu- kemisessa (tai kirjoittamisessa) me- nee aikaa. Löytyykös Otaniemen vessoista vastaavaa foorumia?

JOHANNA MITJONEN SUVI UUTINEN

Ihmissuhteita

- Mistä löydän rakkautta? → Jeesus
- Mieheni ei anna pusuja
- Missä voisi jakaa ajatuksia van- hemmista ym. jotka ei hyväksy mi- nun tyttöystävää?
- Sä oot ihana (sydän)
- Niin säki (hymii)

Seksiä

- Jos olet nainen ja miehen kans- sa ja mies pettää, niin onko parem- pi että tekee sen miehen vai naisen kanssa? Miksi?
- (Alkuperäisessä kirjoituksessa nai- nen on korvattu naarasmerkillä ja mies urosmerkillä.)

Perhe-elämää

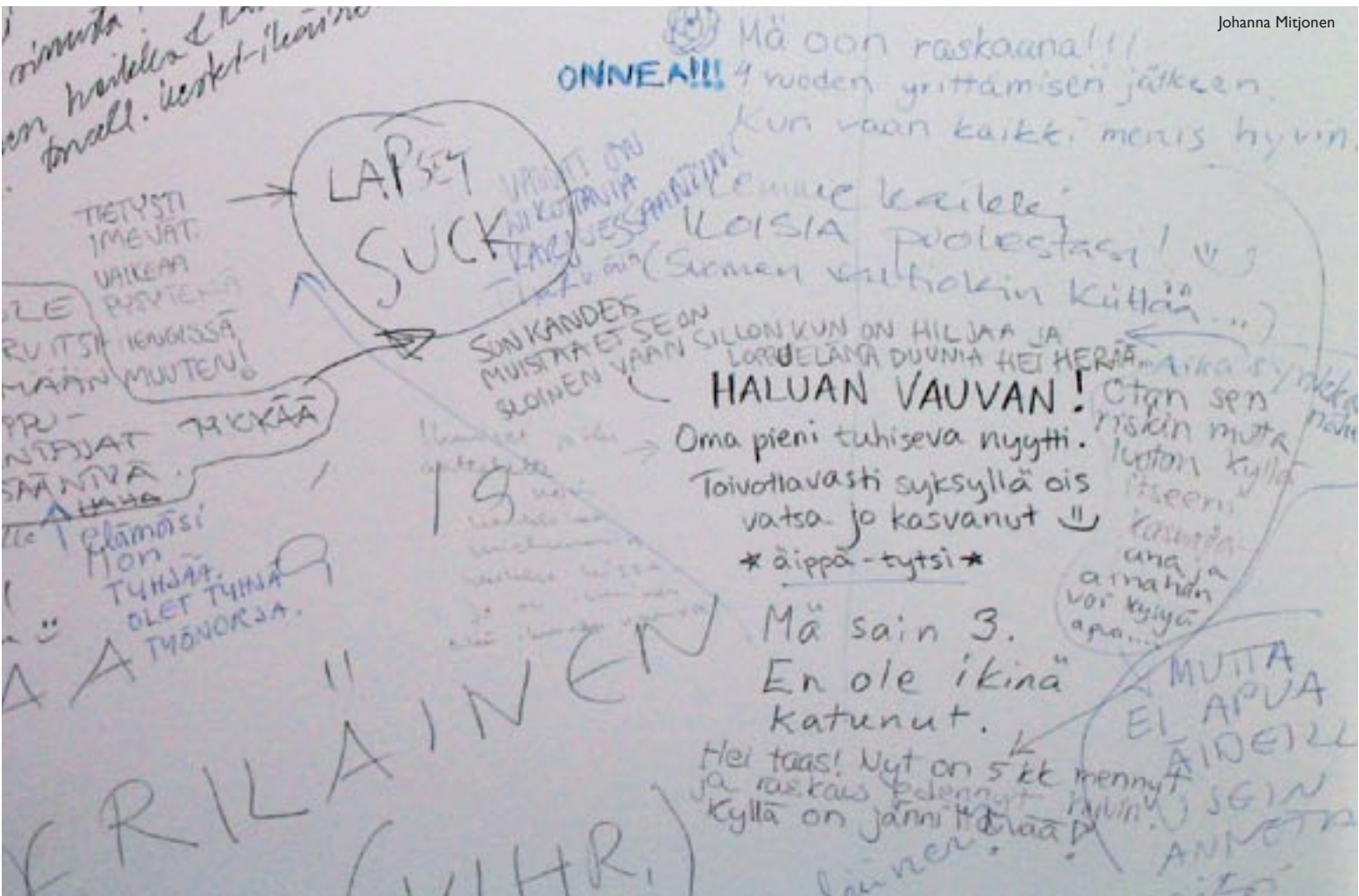
- Haluan vauvan!
- Lapset suck
- Mä oon raskaana!!! 4 vuoden yrittämisen jälkeen kun vaan kaikki menis hyvin

Uskontoa

- Jeesus on rouva! Rules!
- Jeesus auttoi Minua uskomaan itseeni ja rakastamaan itseäni, mi- hin en ennen kyennyt, sitten pyy- teettömästi rakastamaan muita
- Mitä? Jumala on jenkki?

Politiikkaa

- Sauli Niinistöstä tulee pressa
- Älä pelottele
- Palautan passini, jos näin käy
- Feministinen puolue tulee!
- Onnea Tarja!
- Stadilaiset vastaan maalaiset

Johanna Mitjonen

Terveystietoa

- Pliis, kertokaa, onko muillakin mulla roikkuvat (n. 1 cm) häpy- huulet? Onko se normaalia? Female Mick Jagger
- Mulla myös, ihanaa etten ole ai- menis hyvin

noa joka tota pohtii

- NIIN MULLAKI! (hymii)
- Kai te kaikki käytätte jo kuu- kuppia
- Tottakai
- Suosittelen
- Ei jaksa ottaa selvää

Taiteen tulkintaa

- Joku on piirtänyt kuvan suu- resta perinteisestä kirkkovenes- tä (ylhäältä päin katsottuna). Ku- van ympärillä on siitä tehtyjä tul- kintoja: ”aurinko”, ”leppäkerttu”, ”tuhatjalkainen”, ”taistelunorsu”, ”ripsieläin”, ”vittuako tuijotat?”

Sosiologista analyysia

- Niin lohduttoman surkeaa huo- mata, miten akateeminen pissis on yhrä tohveliäimen asteella kuin hönö kanssasiskonsa assan kul- milta.

Vielä ehdit syk- syksi vaihtoon Malesiaan tai Dallasiin!

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Malaysia International Business Programin kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppatie- teen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm hyvä sää, ystävälliset ihmi- set, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostos- keskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. TKK:n opiskelijana pääset mukaan erit- täin todennäköisesti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa. Nyt tar- jolla myös uusi kohde USAn Dallasissa yhteistyössä University of Dallasin kanssa.

Lisätietoja tri Kari Jääskeläinen 040 501 7627
www.academyaccess.com

Posliininmurskaus- tekniikan ABC

JOS JOSTAIN SYYSTÄ PYTYLLÄ ISTUMINEN TAI MUU KYKKIMI- NEN ALKAA TYMPIÄ, VOI POS- LIININ PISTÄÄ PÄREIKSI. OTA- NIEMESTÄ LÖYTYY MYÖS TEK- NIIKKAA, NIMITTÄIN POSLIININ- MURSKAUSTEKNIKKAA.

Vessanpytyn hajottaminen tyylikkäästi on oma tai- tolajinsa, jossa on tärkeää hallita välineiden ja lyön- titekniikan lisäksi myös tarvittavat turvajärjestelyt. Posliinin murska- uksessa onkin varovaisuus paikal- laan: kädet, käsivarret ja silmät ovat vaarassa joutua alttiiksi teräville si- ruille tai pystyyn jääville pytyn pa-

JUHO PENTIKÄINEN

loille.
– Kerran murskaaja ei saanut pyttyä murskattua ennen biisin lop- pumista. Poistuessa estradilta osuin kädellä pystyssä olevaan pytyn tor- soon. Ei siinä muuta kuin Marian sairaalaan, jossa sain käsivarteen neljä tikkiä, kertoo Teekkariorkeste- ri Humpsvakarin posliininmurskaa- ja Kim ”Kimono” Åström.
Soittajat käyttävätkin muun mu- assa suojalaseja. Kimillä itsellään on isoäidiltä saadut tyylikkääät aurin- kolasis.
Humpsvakarin ykkösnyrkkinä murskauksessa on kaksi isoa lekaa, jotka ovat molemmat omaa tuo- tanta. Massiiviset ja kovat esineet

toimivat varmimmin. Kevyempiin välineisiin siirryttäessä täytyy lyö- dä huomattavasti kovempaa. Ban- jolla on hankala saada aikaiseksi naarmuakaan, mutta esimerkiksi jo pesäpallo- tai golfmailalla tuloksia tulee. Väline vaikuttaa myös sirpa- leisiin.
– Golf-maila vaatii aikamoisen swingin, että uppoaa. Kovempaa lyödessä sirpaleista tulee pienempiä ja ne lentävät kauemmas. Lekalla lyötynä sirpaleista tulee isompia ja ne suuntautuvat alas.
Uudemmissa pytyissä oleva muo- vinen kansi vaihtelee iskun liian tehokkaasti, eli siihen ei kannata lyödä. Kimin ohje onkin iskeä suo- raan ylhäältä korkeimpaan paika- kaan ja jarruttaa lyöntiä loppuvai- heessa. Jarruttaminen on tärkeää, ettei lattiaan tule lommia. Lisäksi hitaasti posliinin läpi aivan ylhäältä alas asti uppoava lyönti on erittäin

näyttävän näköinen. Koska pos- liinin murskaaminen lavalla antaa valssille tahtia, ei pytty myöskään saa hajota atomeiksi kerralla.
Vaikka leka onkin ehkä paras murskain, kannattaa muitakin ko- keilla. Kimin mielestä banjo oli eh- kä erikoisin ja toivottomin, mutta tulevaisuus voisi olla moottoroi- duissa vehkeissä tai pyrotekniikassa.

– Iskuporakone, poravasara tai piikkauskone. Hilti on poravasaro- den aatelias, uppoaisi varmasti. Py- tyssä voisi myös olla palavaa nestet- tä, jolloin sen voisi ”flambeerata”. Kuumuus saattaisi riittää halkaise- maan pytyn. Viimeistely sitten pe- rinteisin keinoin.
Jäämme seuraamaan mielenkiin- nolla.

Posliininmurskaukseen sopivat hyvin kovat ja massiiviset esineet, kertoo Kim.

MITEN TKK:N REHTORI MATTI PURSULA SUHTAUTUU PITKITTYNEISIIN OPINTOIHIN, OPISKELIJOIDEN HYVINVOINTIIN JA VAPPUVIIKOLLE SIIJOITETTUIHIN TENTTEIHIN? ENTÄ KOKEEKO HÄN OLEVANSA ENEMMÄN PAAVI VAI SULTTAANI?

Mitä ajattelette siitä, että TKK tekee tutkimusta Yhdysvaltain puolustusministeriölle?

”Se on minusta ihan myönteinen merkki siitä, että ollaan kiinnostuneita meidän osaamisesta. Tietysti kun on kysymys suoraan puolustuslaitoksista, niin siihen voi liittyä eettisiä näkökulmia ja ongelmia. TKK antaa tietenkin tutkijoilleen vapauden. Tässä etsitään ihmisiä, jotka näkevät, että heidän tutkimusalueensa voisi hyötyä siitä ja saada rahoitusta. Niin kuin yleensäkin yliopistotutkimuksessa hallinto ja johto eivät kerro, mitä pitää tutkia.

Jos näillä reunaehdoilla toimitaan, niin en pidä sitä ongelmallisena tai ristiriitaisena. Puolustuslaitoksethan tarvitsevat kaikkea sitä, mitä mikä tahansa yritys, sen lisäksi tietysti sitten sitä aseteknologiaa ja sen liitännäisiä, mutta meillä nyt sitten varsin vähän ymmärtäkseni sitä aseteknologiaa tutkitaankaan. Ne ovat muita asioita. Viestintää ja mihin kaikkeen sitten onkaan kiinnostusta. Mutta myönnän tietysti, että yksittäinen tutkija joutuu katsomaan, haluaako hän olla mukana tämmöisessä toiminnassa.”

TKK:n valmistumisajat ovat tunnetusti pitkät. Tuleeko tänä vuonna aloittaneiden opintoaikojen rajaus ratkaisemaan ongelmat?

”En mä nyt tiedä, onko se opintoaikojen rajausta sinänsä se, joka sen ratkaisee. Mutta uusi tutkintosaäntö, tehokkaampi opiskelijoiden ohjaus, selkeämmät tutkintorakenteet ja tavoitteellisempi toiminta ovat ratkaisevia. Kysymys on kuitenkin opiskelijan motivaatiosta ja valinnoista, eihän meillä varsinaisia pakkokeinoja tässä juurikaan ole. Eikä ole myöskään halua erityisesti käyttää.

Vaikka olisi hyvä, että opiskelu tapahtuisi määrätietoisemmin ja nopeammin. Mutta ei se ole ongelma, jos opinnot kestävät vähän kauemmin kuin tavoiteaika, jos ne ovat suunnitelmallisia. Mutta jos se on tämmöistä, että työ vie mennessään ja opinnot jäävät tai ajelehditaan, niin silloinhan se on ongelma.”

Tuleeko TKK myöntämään opiskelijoilleen tulevaisuudessa helposti lisää opiskeluaikaa henkilökohtaisten syiden perusteella?

”No sehän tulee ajankohtaiseksi noin viiden vuoden päästä. Mitään politiikkaa ei vielä ole määritelty. Lakihan on hengeltään kuitenkin hyvin väljä. Se toteaa periaatteessa, että opiskelijan tulee esittää suunnitelma opintojensa loppuunsaattamisesta saadakseen jatkoaikaa.”

Eli siitä ei kannata liikaa stressata?

”No en mä tietysti haluaisi antaa sellaista viestiä, ettei sillä mitään merkitystä ole. Mutta sehän on ennen kaikkea viesti siitä, että opiskelu ei ole elämäntehtävä tai harrastus, ainakaan perustutkinnon suorittaminen, vaan se on syytä suorittaa

Rehtori puhuttelussa

SUVI UOTINEN

tavoitteellisesti ja määrätietoisesti. Niin päin sitä halutaan lähestyä.”

Kannattaisiko diplomi-insinöörin olla mieluummin poikkitieteellinen monialaosaja vai tiukka tekniikan alan spesialisti?

”Se on ehdottomasti henkilökohmainen valinta. Pitää ymmärtää mitä haluaa. Mutta elinkeinoelämästä päin kuultu viesti on se, että generalistiksi on vaikea tulla olematta ensin spesialisti jollakin alalla. Pitäisi olla riittävän hyvät tiedot jostakin alueesta, ja sitten voi mennä eteenpäin. Diplomi-insinöörin tutkintokin on tämmöinen yleistutkinto nykyään. Ihmiset päätyvät mitä merkellisimpiin tehtäviin.

Ei kannata tuhlaa montaa vuotta siihen, että hakee uudelleen ja uudelleen jollekin alalle, jolle ei meinaa päästä. Kannattaa käyttää se ai-

ka tehokkaaseen opiskeluun. Koska suoritettua tutkintoa jälkeä maailma on kuitenkin auki.”

Opintoviikot muunnetaan opintopisteiksi erilaisilla kertomilla. Yliopistolla kerroin on 2 ja Kelalla 1,8, mutta TKK käyttää kerrointa 1,5. Onko tämä reilua?

”No jaa. Ehkä mä jätän kommentoimatta sen, miksi yliopisto tekee sillä tavalla kuin se tekee. Nämä kertoimet ovat tilapäisiä siirtymävaiheen juttuja. Tämä kerroin tulee käyttöön vain erikoistapauksissa. Kerrointa opintoviikoista opintopisteiksi pitäisi tarvita mahdollisimman vähän. Lähtökohta on, että vanhojen opintojen muuttaminen uuteen tutkintosaäntöön on yksilöllisempi mätsäys. Sitä ei ole tarkoitettukaan täysin kaavamaisesti ja kertoimilla tehtäväksi.”

Opiskelijat ovat valittaneet, että tutkinnonuudistuksen myötä vaatimukset ovat kasvaneet liikaa. Pitäisikö vaatimuksia laskea?

”Kun siirryttiin neljän jakson järjestelmään, niin aivan ilmeisesti tuli lukujärjestyksen virhe ainakin joidenkin tutkinto-ohjelmien kohdalla. Syksyn ensimmäinen jakso oli ilmeisesti liian täynnä. Huomattiin että jos yritti opiskella mallilukujärjestyksen mukaan, viikkotunnit kasvoivat liian suuriksi. Se on nyt muutettu kuudesta viikosta seitsemään ensi vuonna.”

Kiinnitetäänkö TKK:lla tarpeeksi huomiota opiskelijoiden hyvinvointiin?

”Me uskomme, että ylioppilaskunta hoitaa sen hyvin. TKK:han tukee sekä näitä huippuyhdistyksiä, eli esimerkiksi musiikkiharrastuksia,

ja tietysti liikuntaa. On tärkeää, että on joku vastapaino opiskelulle. Helposti tosiaan suhteellisuuden taju voi hämärtyä. En osaa sanoa, kiinnittämekö me siihen riittävästi huomiota, mutta pyrimme toimimaan yhteistyössä ylioppilaskunnan kanssa ja tukemaan näitä tiettyjä asioita.”

Opiskelijat ovat kritisoineet vappuviikolle sijoitettuja tenttejä. Pitäisikö vappuviikko pyhittää teekkareiden rentoutumiselle?

”En kyllä ihan näin sanoisi. Kyllä niillä periodeilla jotkut pituudet täytyy olla. Jos opiskelijat ovat halukkaita pidentämään toimintaa viikon verran sieltä keväältä, niin sitten voidaan ruveta keskustelemaan. Sillä on tietysti merkitystä opettajillekin, ja vastaan tulevat sitten yhteisvalinnan kokeet toukokuun lopulla. Uskoisin että opettajien kanssa useimmiten pystyy keskustelemaan, että pitääkö sen tentin olla sillä viikolla.”

Laulussa lauletaan selibaatissa elävästä paavista, joka juo, ja haaremissa elävästä raittiista sulttaanista. Kumpi koette enemmän olevanne?

”Joo kyllä tämä teekkarilaulu on tuttu. Siis miten se nyt on... paavi ja sulttaani... no joo, olipa kiersi asetettu kysymys. Mä en tiedä mistä syystä Polyteekkari on joskus verrannut minua paaviin. Mutta en mä nyt ainakaan haaremissa elä, etä kyllä minä sitten lähempänä sitä paavia olen. Mutta sehän ei myöskään sovi, koska tämän laulun ideahan on siis se, että paavi voipi juoda hyvää viiniä, mutta sitten on tämä aviollinen puoli kiellettyä, ja sitten taas tämä sulttaani haaremissaan ei voikaan juoda sitä viiniä. Että ei näistä nyt oikein sovi kumpikaan siinä mielessä.”

Siinä laulussa päädytään molempiin.

”Kyllä, vuoropäivinä tai joo. Mutta ei ole mulla ole semmoistakaan. Ehkä mä olen sitten viiniä juomaton paavi, jos näistä tarvitsee valita.”

HAE NYT!

IDBM - INTERNATIONAL DESIGN BUSINESS MANAGEMENT on Helsingin Kauppakorkeakoulun, Taideteollisen korkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun yhteinen ohjelma, jonka tavoitteena on yhdistää tekniikan, kaupallisen alan ja muotoilun osaajat esimerkiksi uusien tuotteiden kehityksessä ja painottaa designin tärkeyttä kilpailutekijänä. Ohjelmaan valitaan vuosittain noin 10 kylteriä, 10 teekkaria ja 10 taikkilaista hakemusten perusteella.

- IDBM-ohjelma muodostaa opiskelijalle sivuaineen
- Ohjelman kesto on 1-2 vuotta ja sen sisältö on seuraava:
 - kurssit kahdessa muussa IDBM-korkeakoulussa, kummassakin 9-12 ECTS
 - Yritykselle 3-5 opiskelijan ryhmässä (kylteri, teekkari, taikkilainen) tehtävä lukuvuoden kestävä teollisuusprojekti, 6 ECTS

Yhteensä siis 24-30 ECTS (yritysprojektin sijoituksesta riippuen). IDBM-ohjelmassa on myös mahdollisuus loppuopintotyön tekemiseen.

Pääsyvaatimukset ohjelmaan: noin 100 ov suoritettu, mahdollisuus suorittaa intensiivinen ohjelma sekä kiinnostus poikkitieteelliseen yhteistyöhön ja designliiketoimintaan.

IDBM

Hakuaika ohjelmaan päättyy 15.4.2006. Lähetä vapaamuotoinen hakemus (liitteenä CV ja opintosuoritusote) osoitteeseen:

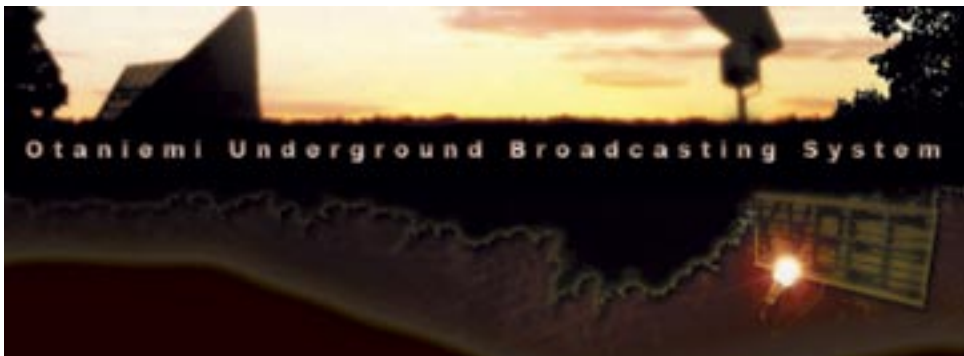
Helsingin Kauppakorkeakoulu
IDBM-ohjelma/Laura Laaksonen
PL 1210
00101 Helsinki

Lisätietoja:

<http://www.hkkk.fi/idbm>
<http://cie.hkkk.fi/idbm>

MARKKU SALIMÄKI
IDBM-ohjelman johtaja
tel. 09-4313 8505
salimaki@hse.fi

LAURA LAAKSONEN
IDBM koordinaattori
tel. 09-4313 8782
laura.laaksonen@hse.fi

OUBS hakee päätoimittajaa, toimittajia ja teknikoita

Otaniemi Underground Broadcasting System on Suomen vanhin ja paras opiskelijoiden ylläpitämä TV-asema. Lähetys näkyy Otaniemen Teekkarikylässä sekä webissä. Haemme ensi toimikaudeksi (1.9.2006–31.5.2007) päätoimittajaa, neljää toimittajaa ja kahta teknikkoo.

Pursuaako pääsi ideoita ja syyhyätkö sormesi päästä kokeilemaan ja toteuttamaan kaikkea uutta? Tuletko hyvin toimeen erittäin värikkäässä porukassa? Toimittajahakijoiden osakkeita nostaa huomattavasti musikaaliset tai visuaaliset taidot. Näyttelytaitojen puutteen takia ei kukaan ole vielä jäänyt valitsematta. Teknisten vempainten näpräily on teknikoiden mieleen. He eivät pelkää kuumaa kolvaa tai Linux-palvelimia. Yhteistyö on kuitenkin usein niin tiivistä, että toimenkuvien rajat hämärtyvät. OUBS-kokemus on puolipäiväinen, ja siitä maksetaan palkkaa.

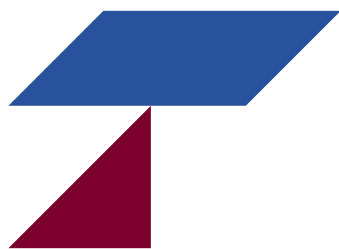
Päätoimittajan kuukausipalkka on 483 €, toimittajien ja teknikoiden palkka 380 €. Työ OUBS:ssa alkaa 1.9.2006 ja toimikausi kestää 31.5.2007 saakka. Täksi ajaksi solmitaan työsopimus, jossa edellytetään asunnon vuokraamista yhdestä maailman ainutlaatuisimmasta solusta.

Haku aika päättyy 28.4. päätoimittajan osalta jo 8.4. Haku on kaikille avoin. Vapamuotoiset hakemukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen haku@oubs.fi.

Lisätietoja antaa päätoimittaja Heikki Niiranen, puh. 050-567 9736, paatoimittaja@oubs.fi.

Teekkarin edunvalvoja työelämässä

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

TEKin opiskelijajäsenyys ilmainen

Lisätietoja ja liittyminen osoitteessa
<http://www.tek.fi>

Ei kai suomi unohdu?

TKK:N REHTORI MATTI PURSULA LIPUTTA VAVHAVASTI KANSAINVÄLISYYDEN PUOLESTA.

– Kansainvälistymisen pakko tavallaan on ole-massa. Se on ollut yleinen kehitystrendi, jota on seurattu, sanoo TKK:n rehtori **Matti Pursula**.

Mistään pienestä piperryksestä ei ole ky-se. TKK:lle muokataan parhaillaan strategiaa vuosille 2007–2009, ja siinä kansainvälistymi-nen on nostettu yhdeksi neljästä ydintemas-ta. Opetusministeriön kanssa on jo sovittu tavoitteista: vähintään 600 ulkomaalaista pe-rustutkinto-opiskelijaa, 300 jatko-opiskelijaa ja 500 vaihto-opiskelijaa pitäisi saada rekry-toitua joka vuosi. Lisäksi tavoitteena on, että sekä tutkijakoululaisista että tohtorin tutkin-non suorittaneista 15 prosenttia olisi ulko-maalaistaustaisia.

Onko tavoitteeseen vielä paljon matkaa ny-kyisestä? Annetaan rehtorin vastata! Kuinka paljon ulkomaalaisia opiskelijoita TKK:lla oli viime vuonna?

– Noin 1100, Pursula vastaa. Hän ei tarvit-se miettimisaikaa.

(Aika hyvin. Oikea luku on 1015.)

– EU:n vaihto-opiskelijoita oli suurin luku, se neljä sataa suunnilleen, vähän yli, rehtori jatkaa.

(Hienoa! Tarkka määrä on 409.)

Pursula vakuuttaa, että ulkomaalaisia opis-kelijoita halutaan rekrytoida TKK:lle siinäkin tapauksessa, että suunnitellut lukukausimak-suista eivät toteutuisikaan.

– Korkeakoulu nyt sinänsä pitää sitä ihan... mikä on nyt oikea sana... toivottavana, asian-mukaisena ratkaisuna, että niitä voitaisiin ryhtyä perimään. Tai ainakin pitäisi saada va-pauksia kansainvälisen koulutuksen vientiin. Nythän ei voi ottaa maksuja tutkinto-opetuk-sesta silloinkaan, vaikka joku ulkomainen ta-ho haluaisi maksaa, siis esimerkiksi valtio ha-luaisi tilata koulutusta.

ENGLANTI RULES!

Kansainvälistyminen tarkoittaa joustoa myös kieliasioissa. Tulevaisuuden kurssivalikoimassa on yhä enemmän englanninkielisiä kursseja, etenkin maisteritason opinnoissa.

Sen sijaan suomen kielen asema TKK:n tu-levaisuudessa on toistaiseksi vähän epäselvä.

– No meillähän on siitä ainakin epävirallisen periaatelinjaus. [TKK:n] hallituksessa ei nyt varmaan ihan selvästi ole kielipolitiikkaa päätetty, mutta se strategia tulee varmaan tä-män kansainvälistymisen myötä. Siinä nyt varmaan joudutaan kyllä määrittelemään kan-ta. Paine siihen suuntaan tietysti on, että suo-men kieli menettää asemiaan, Matti Pursula muotoilee.

Lähtökohtana on, että kandidaattikoulu-tus on kansallisella kielellä. Ruotsinkielistä koulutusta tarjotaan voimavarojen sallimis-sa rajoissa. Sen sijaan diplomi-insinööri-tasolla saattaa olla vastassa ainoastaan eng-lanninkielinen ohjelma. Pursula huomaut-taa, että esimerkiksi muutamissa Tanskan ja Ruotsin yliopistoissa lähtökohtana on, että maisteritason opetus on englanninkie-listä tai ainakin muuttuu sellaiseksi lähiai-koina.

Mutta kumpi sitten on tärkeämpi kieli TKK:lla, suomi vai englanti?

– Kyllä se tuota... hyvä kysymys. Toki suomen kielen täytyy olla meidän ykkös-kielemme, ja se on myös hallinnon pää-kieli. Mutta totuus on tietysti se, että kun tämä kansainvälistyminen etenee, niin meidän täytyy kyetä myös hallinnon puo-lella lisäämään englannin kieltä. Mutta kyllä yliopistolla aina on tietty velvoite ja tehtävä huolehtia kansallisesta kielestä ja

siitä, että terminologia ja muu siirtyy. Mutta millä tavalla se tulevaisuudessa tehdään, niin sitä me voimme joutua miettimään. Nythän on mm. annettu ohjeistusta, että väitöskirjoi-hin pitäisi liittää myös suomenkielinen tiivis-telmä.

PROFESSORIEN KIELITAITO PUNTARIIN

Kansainvälistymisen pakon edessä kurssien luennoijilta vaaditaan hyvää englannin kie-len taitoa. TKK:n opiskelijoilta kuulee välil-lä kriittisiä huomautuksia luentojen kielen tasosta. Rehtori Matti Pursula myöntää, että ymmärtämisvaikeuksia saattaa ilmetä. Hän on itse ollut vierailevana professorina yhdysval-talaisessa ja japanilaisessa yliopistossa. Eng-lanniksi luennointi ei ole yhtä helppoa kuin suomeksi.

– Selvähän se on, että täytyy hallita ter-minologiaa ja yleensä sitä kieltä ja sen raken-netta, ja tietysti pitäisi osata myös ääntää vie-rasta kieltä. Se vaatii aika paljon, ja vanhem-man polven professoreille se ei varmasti ole niin helppoa. Mutta uskoisin, että nuorempi polvi on niin paljon kansainvälisempää jo läh-tökohdiltaan, että ei siitä ongelmaa tule. Mut-ta se vaatii varmasti koulutusta.

Pursula ehdottaa, että silloin kun vierasta kieltä käytetään luennoilla, voisi kielen tasosta pyytää arviointia opiskelijoilta.

VAI PUHUTKO JO SUOMEA?

Joskus saattaa käydä niin, että kurssi luennoi-daan englanniksi, jos mukana on yksikin ul-komaalainen. Minkälaisen kielivalinnan reh-tori Pursula tekisi, jos kurssilla olisi 200 suo-malaisen opiskelijan joukossa kaksi ulkoma-laista?

– Se on aika hankala kysymys, ja juuri täm-möisten tilanteiden välttämiseksi on annettu tämä tavoite, että kaikilla osastoilla täytyy olla englanninkielinen ohjelma tai kokonaisuus, joita voidaan tarjota. Kyllähän tuossa olisi jär-kevämpää hoitaa ne kaksi erikseen, ja loput saisivat sen suomen kielellä. Mutta jos se ei ole opettajalle ongelma, niin sinänsä luulta-vasti se kieli ei nyt useimmille opiskelijoille-kaan ole ongelma.

Vaihto-opiskelijoilta suomen kielen taidon vaatiminen olisi tietenkin kohtuuton, mutta Pursula pitää tärkeänä, että ulkomaalaiset tut-kinto-opiskelijat oppisivat kieleemme.

– Se on yksi tapa integroida heitä tähän yh-teisöön. Ja jos he oppivat suomen kieltä, niin se lisää sitä mahdollisuutta, että he jäävät tän-ne suomalaisen työelämään. Kansainvälisiltä opiskelijoiltakin tullessa palautteessa on sel-västi käynyt ilmi, että suomen kielen kursseja ei ole tarpeeksi. Tämä on asia, jota täytyy ru-veta järjestämään.

Reksi.

Suojelukohteena akateeminen suomi

Kansallisten kielten asemaa on puolustettava myös akateemisessa maailmassa. Silloin suojellaan myös yleisivistystä, tiedonsaantia, kulttuurin monipuolisuutta ja kansalaisten osallistumista, sanoo erikoistutkija Pirjo Hiidenmaa.

TIEDEMAAILMASSA ENGLANTI JYRÄÄ SUOMEN KIELTÄ ARMOTTA. SO WHAT?

Auditoriossa käy ennen luennon alkua vilkas suomenkielinen keskustelunporina. Kun professori aloittaa luennon, kieli vaihtuu englanniksi. Kurssi luennoidaan maailman valtakielellä, koska auditoriossa istuu myös muutama ulkomaalainen tutkinto-opiskelija. Kaiken lisäksi luennoitsijan tanke-roenglanti on sellaista mongerrusta, että opetuksen seuraaminen tuottaa vaikeuksia jopa natiiville englanninpuhujalle.

Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen erikoistutkija **Pirjo Hiidenmaalle** ilmiö on tuttu.

– Meillä on ihan liikaa esimerkkejä näistä vähän kömpelöistä englanninkielisistä luennoista, joilla luennoitsija osaa kieltä liian vähän.

SUVI UUTINEN

Hiidenmaa toteaa, ettei kaikkia voi noin vain laittaa puhumaan englantia katsomatta yhtään, mikä heidän taustansa on puhua ylipäätään mitään kieltä. Ymmärrys kielen käytöstä, sen eri rekistereistä ja termeistä saattaa jäädä kovin ohueksi. Opetuksen pitäisi olla kieleltään korkeatasoista, järjestettiin se millä kielellä vain.

OMA KIELI KUNNIAAN

Englannin valta-asema on nykymaailmassa kiistattoman perusteltu fakta. Esimerkiksi opinnäytteiden ja väitöskirjojen kirjoittaminen englanniksi on monesti järkevää, koska maailman yhteinen kieli avaa portit kansainväliseen keskusteluun. Mutta vieraan kielen haltuunotto vaatii paljon.

– Jos haluamme tutkijoidemme kansainvälistyvän, meidän pitää huolehtia, että heillä on englanninkieliset tenttikirjat ja luontevia

tilanteita harjoitella kieltä, Hiidenmaa toteaa.

Rajun kansainvälistymisinnon keskellä tarvittaisiin tarkasti mietittyjä kielistrategioita, suunnitelmallisuutta ja keskustelua. Hiidenmaa huomauttaa, ettei Suomessa ole koskaan ollut kansainvälistymistä tässä laajuudessa. Kun ei ole mitään toimintamalleja, ollaan täysin markkinoiden ohjattavissa: englanninkielisen opetuksen tarjontaa lisätään, koska korkeakouluihin halutaan houkutella ulkomaalaisia opiskelijoita ja omat tutkijat pitäisi saada tehokkaasti kansainvälisille foorumeille.

Suomen kielen väheksyntä on lyhytnäköinen ratkaisu, koska viimeistään työelämässä diplomi-insinöörien on osattava viestiä oman alansa asioista ymmärrettävästi ja tehokkaasti myös suomeksi.

– Sehän on hassua, että koulutaisimme valtion rahoilla ihmisiä ja

pitäisimme suorastaan tavoitteena, että he olisivat omassa kulttuurissaan lukutaidottomia ja sivistymättömiä. Nyt on jo monia, jotka sanovat, että ”on niin keinotekoisia luennoita suomeksi, kun mä en edes tiedä mitä nämä termit ovat suomeksi”, Hiidenmaa sanoo.

Suomenkielinen opetus puolustaa paikkaansa myös siinä mielessä, että tutkimusten mukaan ihmisten ajatukset ovat terävämpiä, jos he voivat ajatella niitä äidinkielellään. Opettaminen ei ole vain sitä, että siirretään oikeat tiedot ja kaavat opiskelijoiden tajuntaan. Asioiden omaksuminen vaatii myös ymmärtämistä, hahmottamista ja kriittistä pohtimista.

YKSI YHTEINEN KIELI

Usein kansainvälisessä opetuksessa ja tutkimuksessa käytettävä yhteinen kieli on kaikille vieras.

– Lingua franca on yksi osa nykyajan kommunikaation ymmärtämistä. Sillä me kohtaamme niitä, jotka eivät puhu meidän kanssamme samaa kieltä. Sitähän maailmassa on paljon ja sitäkin meidän pitää harjoitella.

Ammatillisissa asioissa jokaisen akateemisesti koulutetun pitäisi pystyä sukkuloimaan vähintään kahdella kielellä. Hiidenmaa painottaa, ettei vieraan kielen taidon tarvitse olla äidinkielen tasolla. Toiseen kieleen ei tarvitse mennä niin syvälle, että sillä näkisi unia tai rustaisi lennokkaita runoja. Tärkeää on osata lukea oman alan tietoja ja kirjoittaa tarvittavia ammattitekstejä vieraalla kielellä.

Monikielisessä maailmassa suomalaisella korkeasti koulutetulla tulisi olla myös ymmärrystä tulkkien ja kääntäjien kanssa asioimisesta: työelämässä saattaa tulla vastaan myös tilanteita, joissa yhteistä kieltä osapuolten välille ei löydy. Miten silloin voi kontrolloida sitä, että tulkkaus tai käännös vastaa alun perin sanottua?

MONIKIELISYYS VALTINA

Hiidenmaa arvelee, että suomen erityinen vahvuus kansainvälisissä yhteyksissä voisi olla erilaisten kulttuuristen tarpeiden tunnistaminen. Englanninkielisissä maissa kuten

Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa opiskelijoiden ei tarvitse osata kuin yhtä kieltä.

– Meillä pitää osata ainakin kah- ta, mieluiten kolmea kieltä, ja meidän koulutuksessamme pitäisi tällainen kulttuurien arvostaminen ja monipuolisuus olla itsestään selvää. Että arvostetaan paikallista kulttuuria ja useita kansainvälisiä yhteyksiä. Koulutusohjelmat pitäisi rakentaa niin, että tunnustetaan, että meillä kieli- ja kulttuurivaatimukset ovat suuremmat. Tutkintoja ei voida harmonisoida yksikielisten kulttuurien mukaan.

Yksi kysymys on sekin, miksi ulkomaalaisilta tutkinto-opiskelijoilta ei voitaisi vaatia suomen kielen opettelua.

– Sehän on myös poliittinen kysymys. Onko meille iloa siitä, että saamme hirvään määrän ihmisiä tänne, jotka tulevat ilmaiseksi suorittamaan tutkinnon, ja sitten varmistamme, että he lähtevät maasta pois, koska heille ei ole opetettu suomea.

Ulkomailta muuttava opiskelija voi asua viitisen vuotta suomalaisessa opiskelijakylässä ja pärjätä loistavasti pelkällä englannilla. Mihin suomea tarvitsee, jos kerran sosiaalinen elämä, kaupassa käynnit, tutkinnon suorittaminen ja työharjoittelu hoituvat vaivatta englanniksi? Suomen kielen kursseille ei ketään pakoteta, ja suomi toisena kieleenä -kursseja on korkeakoulujen ohjelmassa aivan liian vähän. Kun tutkintopaperit ovat taskussa, voi sanoa hyvästit koko maalle ja lähteä töihin jonnekin muualle.

– Tietysti se on hienoa, me saamme varmasti kansainvälistymisestä pisteitä, kun koulutimme heitä neljä tai kuusi vuotta, Pirjo Hiidenmaa toteaa ironisesti.

Englannin ylivalta saa kielentutkijan muutenkin miettelääksi.

– Jos haluamme kansainvälistyä, onko se englantia ainoa vai pitäisikö meidän osata muitakin kieliä? Englanti on yhdessä mielessä uhka suomen kielelle mutta vielä enemmän kaikelle muulle. Me emme osaa saksaa, venäjää tai ranskaa, ja kukaan ei ajattele edes, että niitä olisi arvokasta osata.

”Kaiken materiaalin voi aina saada englanniksi”

– Puhun jo vähän suomea. Ymmärrän paljon, mutta puhuminen on vaikeaa. No en nyt keksi mitään muuta, noin kahdeksan kuukautta sitten Venäjältä Suomeen muuttanut **Irina Avetisova** sanoo hymyillen.

Tähän kai suomen kielen puhuminen yleensä tyssäkin. Suomalainen kuuntelee ihastuneena, miten joku on voinut oppia tätä kummallista kieltä, mutta vaihtaa sitten itse kohteliaasti takaisin englantiin. Irinakin vaikuttaa huojentuneelta, kun keskustelu jatkuu tutummalla kielellä.

Suomen kielen opiskelu ei edes ole nuoren naisen päiväohjelmassa tärkeimmällä sijalla. Irina Avetisova opiskelee TKK:lla kaksivuotisessa Mobile computing – Services & Security -maisteriohjelmassa. Ohjelman valinta oli luonteva jatke kotiyliopistossa tehdyille tietojenkäsittelyn opinnoille.

SUVI UUTINEN

Suurin osa kursseista järjestetään Irinan koulutusohjelmassa englanniksi.

– Joskus on käynyt niin, että kurssi pidetäänkin suomeksi. Mutta se ei haittaa, koska kaiken materiaalin voi aina saada englanniksi, Irina sanoo.

Koulutusohjelmassa on parikymmentä ulkomaalaista opiskelijaa. Osa on kokonaista tutkintoa tekeviä, toiset yhden tai kaksi lukukautta täällä opiskelevia Erasmus-vaihtareita. Suomalaisia ei ole yhtään.

Suomea Irina opiskelee 4 tuntia viikossa. Nyt hän on edennyt jo suomi 2B -tasolle. Irina on ollut kurssitarjontaan tyytyväinen: opetusta on ollut riittävästi ja kurssit hyviä.

Kielen opiskeluun on vahva motivaatio, koska Irina haluaisi ehkä jäädä Suomeen opintojen jälkeenkin.

Opiskelija Irina Avetisova (neljäs vas.) osallistui AEGEE:n Social meeting -iltaan Korjaamo-baarissa. AEGEE on eurooppalainen poikkeittieteellinen opiskelijajärjestö. Tapaamisissa yhteisenä kieleenä on yleensä englanti.

Tällä pals-
talla julkaistaan
TKK:n Tekstien äärellä
-kurssilla kirjoitettuja runoja ja
nouvelleja. Kurssia vetää kirjailija Kosti Sironen.

TEEHETKI

Tulen steriiliin työhuoneeseen. Mies istuu harmaana hiirenä luke-massa, napit korvilla. Kävelen lä-hemmäs ja hän havahtuu. Kasvoilla näkyy hyvin pieni ystävällinen häi-vähdys.

”Lähdetkö teelle?” Kello on puoli kolme, ruokailusta on vasta kak-si tuntia. Epävarma puoli minussa toteaa vielä vaistoten toisen syven-tyneen mielen tilan ”ei ole pakko, voin jatkaa tästä eteenpäin.”

”Voisin jatkaa lukemista.”

Käännyin puolittain ovea koh-ti. Miehen käpertynyt asento saa minut silti astumaan vielä kohti, koskettamaan pehmeää villapaitaa olkapäästä. Hartiat ovat varmasti jännittyneet.

Mies nousee, ottaa käteni. Ote tuntuu yllättävän varmalta mutta hellältä. Lämpimältä. Hän pyöräyt-tää minut käden alta syliinsä. Kas-voni hautautuu villapaitaan. Hellä puristus tuntuu hyvältä. Olen taas omistettu? Hetken halauksen jäl-keen mies sanoo:

”Lemmikki.”

Tunsin pienen pirun pyyhkäisynä selässäni, kun se vipelsi olkapäälle-ni. Se käpertyi siihen tyytyväisenä istumaan. Sen läsnäolon pikem-minkin aisti, se ei painanut juuri mitään. Se hengitti hyvin lähellä korvaani ja pian se kuiskutti:

”Tuo mies ei ole todellinen.” Pie-nen hiljaisuuden jälkeen se vielä lisäsi: ”Olet vain kuvitellut sen saa-daksesi jutella.”

Halaa raukesi. Käännyin pois miehen jota ei ollut luota ja sanon hyvin hiljaa pikkupirulle:

”Se on todellinen minulle, yh-tä todellinen kuin minä, sillä se on osa minua. Aistit jättävät sen to-dellisuuden vajaaksi, joka minun maailmassani vallitsee. Mieleni on minun oma valtakuntani.”

Mietin, oliko piru mustasukkai-nen. Oliko pienellä pirulla oma to-dellisuus josta se piti kiinni epätoi-von kynsin ja johon kuului vain se minkä pieni otus halusi hyväksyä?

Astelen ovelle. En halua olla mie-helle vaivaksi, joten vain vilkaisen miestä hidastamatta ovelle. Miehen siniharmaat silmät seuraavat pois-tumistani. Oven ulkopuolella py-sähdyn hetkeksi. Piru kyhjäyttää yhä olkapäälläni. Kysyn siltä:

”Miten kirjoittaisit tästä?”

Pienen tauon jälkeen piru vastaa:

”Kertoisin minun ajatuksiani, ja tunteitani. Sekä yksityiskohtia ym-päristöstä ja muista hahmoista, niin että se tuntuisi vahvan todelliselta.”

Tunsin pirun huokaisevan hitaas-

ti. Se oli ilmeisen tyytyväinen vas-taukseensa. Päätin painostaa:

”Miten ohjaisit tämän eloku-vaksi?”

Nyt piru huokasi kuuluvammin. Ja vaihtoi hieman jalkojen asen-toa, mutta pysyi silti olkapäälläni ja supisi:

”No, siinä ei voi välittää mitään miltä kosketus tuntuu. Kaikki pe-rustuu vain siihen mitä näkee ja kuulee. Tunteet saisin aikaan kuva-kulmilla, valoilla, sävyillä ja äänillä. Ja tietenkin näyttelijöiden asemoin-nilla ja ilmeillä. Ja leikkauksen ryt-millä.”

Lähdin kävelemään eteenpäin. Piru puristi hieman kovemmin ol-kapäättäni pysyäkseen tasapainossa. Kysyn omasta alastani.

”Entä multimedia?”

Pikkupiru tuhahti halveksivasti:

”Se on pieneltä ruudulta vielä pienemmästä laatikosta laadutonta elokuvaa.”

Se sattui. En sanonut mitään in-teraktiivisuudesta. Vaikka ei se mi-tenkään ihmeelliseksi multimediaa tee. Elokuviissakin on kokeiltu osal-listumista heittelemällä paahtolei-piä, ja muita aisteja raaputtelemalla hajuja.

”Miten sitten se eroaa näytel-mästä?”

Nyt piru vastaa välittömästi:

”Näytelmään kirjoittaisin vain henkilöiden paikat ja vuorosanat. Loput pitää jättää ohjaajan vapau-deksi, niin on perinne jalossa teat-terin taiteessa.”

Piru on konservatiivinen. Oliko-han pieni piruni niin vanha, että oli nähnyt teatterin kehityksen? Pirut varmaan viihtyivät teatterin liepeil-lä. En kysynyt asiaa. Sen sijaan pää-tin mennä myöhemmin tapaamaan Olematonta miestä. Ehkä hän tietäisi jotain tietämisen arvoista. Mieshän pysyttelee harmaassa huo-neessa päivät pitkät hiljaa omak-suen tietoa kirjoituksista. Tiesikö mies jotain todellisuudesta, ei vain kuvitelmien luomisesta? Entä ihmi-syydestä? Päätin kysyä häneltä sa-mat kysymykset.

Siru (Sirpa) Kauppinen

MYRSKY

Yö raivoaa taas ikkunani takana Kuolleet hivelevät lasia ja kuiskivat nimeäni Ne haluavat imeä lämpöni, tuntea elämäni huumeen virtaavan hiussuonissaan Yö haluaa minut takaisin, tukahduttaa kasvavan punaisen hehkuni

Outi Perttunen

MAAILMAN PELASTUMINEN

Teknologia pelastaa maailman: Kunhan rikkailla on kylliksi rahaa köyhillekin jää jotain.

Siru (Sirpa) Kauppinen

TAPPAMISEN HELLÄVARAINEN TAIDE

Minua opetettiin tappamaan ihmisiä. Opin tappamaan ihmisiä.

Minua opetettiin opettamaan ihmisten tappamista. Opin opettamaan ihmisten tappamista.

Opetin muita tappamaan ihmisiä. He oppivat tappamaan ihmisiä opetuksessani.

He opettivat muille ihmisten tappamista.

En ole vielä tappanut ihmistä. Joku oppilaistani ehkä on. Toivottavasti se tapahtui opetusteni mukaisesti. Vain silloin voisin tuntea ylpeyttä.

Mikko Maksimainen

SARJASTA KEITÄ MINÄ OLEN RAKASTANUT kerran me kirjoitettiin toistemme nimet verellä autiotalon seinään istuttiin homeelta tuoksuvalla patjalla ja juotiin sun isältäsi varas-tamaa kotiviiniä

sun hengitys maistui tupakalle ja käyneille omenoille sormet tuntuivat kylmiltä paidan alla

aamulla mentiin joelle ja poltettiin viimeinen rööki puoliksi mun alushousuihin oli jäänyt pieniä veritahroja ja vähän sua

sormenpäiden arvet vaalenivat näkymättömiin veri lähti housuista kylmällä vedellä sä muutit Korialle ja menit naimisiin autiotalo on purettu

Ina Sandström

KATU

Katson kadulle. Näen sinut. Kiirehdit, kiirehdit niin kovaa. Minne olet menossa? Ihmettelen. Kuin ilman päämäärää. Kuin kaikki nuo ympärilläsi. Säälittävät olennot. Mutta miksi sinä olet siellä? Se tuntuu niin... oudolta. Aivan kuin sitä ei olisi koskaan tapahtunut aikaisemmin. Eikä olekaan! Mieleni inttää. Minua pelottaa. Sinun ei pitäisi olla siellä. Sinun pitäisi olla muualla. Mietin ankarasti. Missä? Kerro minulle. Ai niin, et voi kuulla minua. Ei, ei ole mitään paikkaa missä voisit olla. Et voi olla olemassa. Huokaisen helpotuksesta. Katson kadulle. Se on täynnä ihmisiä. Ihmisiä kiirehtimässä paikasta

Tieteellisiä julkaisuja

– **Terve!**

– No, tervepä terve.

– Luitko edellistä Polyteekkaria?

– Eipä tullut luettua. Oliko siinä jotain uutta?

– Olipa hyvinkin, uutta ja mielenkiintoista. Etpä taida arvatakaan!

– Kerrottiinko siellä, että TKK aikoo oi-keasti tehdäkin jotain noustakseen euroop-palaisten huippuysiköiden joukkoon?

– No ei nyt sentään, tämä parannus liittyy itse lehteen.

– Se alkaa ilmestyä joka viikko? Ei kun tarkemmin ajatellen, se alkaa ilmes-tyä kerran kuussa?

– Äh. No ei, tämä liittyy sisältöön!

– Kerro jo.

– Siellä oli tieteellinen artikkeli!

– **Tieteellinen artikkeli?** Meidän oman ylioppilaskuntamme omassa Poly-teekkarissa?

– Oudolta se minustakin tuntui, mutta pakko oli uskoa kun itse luin.

– Kyllä ovat maailmankirjat sekaisin.

– Joskus totuus on tarua ihmeellisempää.

– No, mukava nähdä, että päätoimittajan pitkään kaipaama avustava tiede-toimittaja vihdoinkin löytyi.

– Näin oli näreet.

– No tuota tuota, rohkeneekohan tässä edes tiedustella, että mitä se artikkeli mahtoi käsitellä? Kai se sentään oli jotain tekniikkaan liittyvää?

–Ei ei, siinä puhuttiin naisista.

– **Väitätkö sinä minulle**, että Polyteekkarissa oli tieteellinen artikkeli nai-sista?

– Oli siellä.

– Sen normaalin epätieteellisen naisten puutteesta valittamisen sijaan?

– Niin.

– Vai niin. Ja tutkimuksen tulos oli, että 60% teekkareista on naisia?

– Kyllä. Koulun julkaisemien esitteiden valokuvat sen paljastivat.

– Ja tietotekniikan opiskelijoissa luku on 70 prosenttia?

– Niin.

– Kyllä tässä nyt on hieman huuhaa-nobelin hajua ilmassa.

– Älä viitsi. Se oli hyvä artikkeli. Oli ilmoitettu lähdemateriaali ja tutkimis-tavat, oli paljon erilaisia lukuarvoja ja tehty päätelmiä, kritiikkiäkin oli esi-tetty ja...

– ...niin en minä sillä mitään, onhan se mukavaa, että edes niitä ig-nobelei-ta tippuu. Kun eivät nuo Tukholman herrat ihan vaivaksi asi ole tänne päin soittelleet. Edellisestä kerrasta on aikaa muutama sukupolvi.

– No sitähan juuri minäkin tässä yritinkin sanoa.

– **Taidat olla oikeassa**, innostuin artikkelista vähän turhan paljon.

– Ei sinulla sattuisi olemaan lehteä tallessa?

– Onhan se, mutta mitä sinä sillä tekisit? Johan me totesimme, että tutki-mus on huuhaata.

– Ei sitä tiedä. Vaikka moni aluksi huuhaalta vaikuttanut tutkimus onkin lopulta paljastunut huuhaaksi. Voisimme tehdä siitä yhdessä vertaisarvioin-nin. Et ole tainnutkaan ennen moisesta kuulla?

– En ole. Jännää!

– Jännää? No, sovitaan vaikka niin, että sinä keskityt tilastotieteeseen ja ma-temaattisiin malleihin. Lisäksi voit vaikka tutustua niihin materiaaleihinkin.

– Kuulostaa vaikealta, mutta hyvä on. Mitä sinä teet?

– Minä syvennyn vertailevaan kenttätutkimukseen.

Älykkään suunnittelijan heikko hetki,

Eskopoika

toiseen. Tavallinen jokapäiväinen näkymä. Kaikki on hyvin. Ajattelin sinua? Se oli vain unta.

Jouni Karppinen

Auringossa kylpevät tunturien selät, joita pitkin liu’umme maailman

katolle. Puut kumartuvat ankaran valkoisen herransa edessä ja muodostavat jutaajille kodan, jonka aukosta revontulet laulavat öisin. Sytytämme nuotion tähdeksemme, kietoudumme lämpimään savuun, johon kaksi ruumista sulatuu ja liit-tyy taivaan kruunuun.

Outi Perttunen

Niittaa sinäkin postikortti hanuriin, idio...

Wappu oli todellakin teekkarien juhla ja työväestöllä omat marssijat, koska SAK:n nuorempi siipi halusi haastaa teekkareilta Wapun takaisin työväelle. SAK:n nuorisoa edustamaan saapuivat Extreme Duudsoneista Jukka ja Jarppi. Vastarintaa antoivat Antti, Vesa, Konsta ja Juha Teekkarien Ramboseurasta. Lajivallinat olivat hauskat, mutta haastajien valitsemat. Joukkueet niittasivat toisiinsa postikortteja niiteillä, murskasivat kattotiiliä ja joivat maitoa. Lajien jälkeen tilanne oli surulliset 2–1 duudsonien hyväksi.

Kilpailun piti alkaa maidonjuontikilpailulla. Tarkoituksena oli juoda litra maitoa kaljabongin läpi ja mitata aika. Termi kaljabongi herätti pientä ihmetystä. Mikä se on? Onko teekkarikylästä sellaista? Kun selvisi, että kyseessä on suppilon ja letkun yhdistelmä, jolla ylhäältä voi kaataa juomaa letkun läpi suuhun, alkoi puhelinkierros. Parin puhelun jälkeen teekkarikylän palokypärä olikin matkalla paikalle.

Odotellessa Jarppi kaivoi esille seuraavan lajin varusteet eli kaksi teollisuusnitojaa ja kasan postikortteja.

– Kisa menhee niin, että ensi Jukka niittaa viis mun vattahan, se jälkeeseen ku kaikki pyssyy kiinni, nii minä niittaa viis Jukan persehen.

Eli kilpailun sääntöjen mukaan se joukkue, jonka pakaroista ja vat-

samakkaroista roikkuu yhteensä kymmenen postikorttia, voittaa. Duudsonit voittivat, kortit niitettiin loppuun asti ja jälkeensä pyyhittiin veripisarot lattiasta. Toisessa lajissa idio... kilpailijat murskasivat kattotiiliä päällään. Ohjeeksi tuli pitää pipot ja rambo-peruukit päässä. Taas takatukat jäivät kakkosiksi duudsonien pistäessä kerralla useampia kattotiiliä paloiksi. Päätään pitelevät idio... kilpailijat siirtyivät odottamaan seuraavaa lajia.

Viimeinen laji vedettiin perinteisellä ”pullo per turpa” -periaatteella eli jokainen kilpailija sai litran punaista maitoa eteensä. Hitaan alun jälkeen teekkarien maito virtasi nopeimmin.

– Salaisuus on siinä, että sitä pi-

tää juoda kuin olutta, kommentoi John Rambo.

Siinä meni Wappu.

Mutta kenelle Wappu menetettiin? Haasteen mukaan teekkarit ovat vieneet Wapun työväeltä ja he sen takaisin haastavat. Nämä työväen edustajat eivät vain nyt oikein sovi kuvaan. Duudsonit ovat kunnon perseilijöitä viimeiseen asti ja elättävät itsensä tekemällä televisiossa sitä, mitä sinä et todennäköisesti tekisi kotona päissään, saati

sitten työpaikalla. Käsitemäki on ilmeisesti nyt hieman laajentunut. Kaikkein selvimmin ristiriitaa tulee siitä, että pojilla on oma tuotantoyhtiö Rabbit Films, jonka he itse omistavat eli voisi puhua ensimmäisen yksityisyrittäjistä ja omistavasta luokasta. Duudsonit tulevat tietenkin pohjanmaalta. Se on muuten sama alue mistä on kotoisin muun muassa Lapuan liike ja maakunta oli muutenkin vahvasti oikeistolaista kannatusaluetta.

Duudsonit-elokuva

Kai ”elokuvasi” pitäisi kutsua sellaista filmiä, joka on ainakin tunnin mittainen. Tätä määritelmää käyttäen Duudsoni-elokuvaa voi kutsua elokuvaksi. Muita elokuvan ominaisuuksia filmiltä löytyykin sitten melko vähän.

Voi tietysti olla, että olen tulossa vanhaksi, mutta en erityisemmin nauttunut Duudsonit-elokuvasta. Ensimmäinen ärsytyksen aihe on Jarpin (hyvin harjoiteltu?) nauru. Noin kymmenen minuutin kohdalla en olisi enää jaksanut kuunnella moista konekiväärinaurua. Seuraavaksi päreet alkoivat palaa, kun leffa meni toiselle tunnilleen. Lukemattomien temppujen ja sikailujen katseleminen ei enää jaksanut innostaa.

Joku totesi joskus skeittailu-leffoista, että ero amerikkalaisten ja eurooppalaisten skede-leffojen välillä on se, että Amerikassa tärkeintä on tempun mahdollisimman suuri näyttävyys eikä niinkään taito. Duudsonit-elokuvassa tyyli on hiukan samanlainen. Pääasiana on, että temppu on mahdollisimman räjäpäinen, vaarallinen, tyhmä ja kivulias. Valittavasti näin syntynyt viihde ei ainakaan mi-

nuun tee kovin suurta vaikutusta. Viihdyttävyyttä voisi arvioida esimerkiksi kertomalla edellisten neljän termin viihdearvon keskenään. Luulen, että tuloksena on jokin alle ykkösen jäävä luku.

Temppuja pätkässä tosiaankin nähdään todella paljon. Ongelmana vain on, että temput eivät ole mitenkään erityisen kekseliäitä tai niiden tekeminen ei ainakaan useimmiten näytä edellyttävän mitenkään erityisen suurta taitoa. Olisi ollut hauska tarkemmin seurata jonkun nerokkaan tempun suunnittelua ja toteutusta, harmi vain nerokkaita temppuja ei todellakaan nähdä.

Esimerkiksi tempuista käy se, kun Duudsonit kaatavat sängyssä nukkuvan kaverinsa peiton päälle jotain palavaa nestettä ja sytyttävät sen tuleen. Lopuksi Duudsonit onnistuvat polttamaan koko asuinrakennuksensa käyttökeltvottomaksi.

On leffassa hyvätkin hetkensä. Ne tosin ovat todella lyhyitä. Ilmeisesti pätkän editoinut kaveri on todella taitava heppu. Temppujen väliin tyyllitellyt välipalat ovat todella hienoja, mutta ne eivät vain kestä kovin kauan. Jos ”elokuvan” todella haluaa katsoa, kannattaa pohjalle ehkä juoda mäyräkoira kaljaa. Toinen peruste pohjien ottamiseen on todennäköinen elokuvayleisö, joka koostuu pääasiassa noin 15-vuotiaista teineistä.

Julkisesti Duudsonit ovat isäntiä ja komiat pärjää aina. Isänniltä löytyy myös mielipiteitä.

– Me ei pohjanmaalla tykätä pu-naasesta.

Edustakaa vain SAK:ta...

SE MITÄ ET HALUNNUT TIETÄÄ JARPISTA

Duudsonien vastaanotto mediassa on ollut hämmästyttävän hyvä. Jokainen vähänkään itseään kunnioittava tuorehenkinen lehti on imenyt suoraan kaiken propagandan ja pulauttanut pihalle kivan jutun, joissa pohjalaisten toilailuita seurataan ihaillen. Haastattelimme Jarppia, välivuotta pitävää insinööriopiskelijaa.

Perinteisesti insinöörit saavat huonosti pillua. Auttaako itsensä julkinen vahingoittaminen pillun saannissa?

– No ei saakeli kyllä. Mun pillu on niin niukassa. En oo huomannu kyllä mitään vaikutusta.

Mites muut jätkät?

– Ei saakeli. Kyllä me ollaan kaikki sellasia ristuksen puusilmiä.

Oliko pillu alkuperäinen syy tämän jutun tekemiseen?

– No eikös se pohjimmiltaan ole kaikkeen syy. Ei se ollu alkupe-
räinen, mutta kyllä sitä aina haluaa kuvitella että kun on näin kova jätkä, niin nyt irtoa, mutta pitäis olla sitä ulkonäköökin..

Mutta onhan sulla!

– Kyllähän mulla on.. Komiat pärjää aina.

Jarppi menetti temppua tehdessään oikean käden peukalon. Runkkaatko oikealla vai vasemmalla kädellä?

– Molemmilla. Pakko se on opetella. Ei voi jäädä vaan puolelle huomiota...

Emme aivan uskoneet, että Jarppi puutteessa eläisi. Lef-fassa oli paljon kauniita tyttöjä. Maksettiinko tytöille leffassa olemisesta?

– Ei kyllä ne tuli hyvää hyvyttään meidän lehmiä paimenta-

Herusko?

– Ei saatana. Ei voi mitään.

Eikö? En usko.

–Se on totuus. Kyllä mää henkseleitäni paukuttelisin.

Jari Kuosma lennolla Hangon yllä.

ENSIMMÄINEN PATENTTI LINTUMIESPUVULLE MYÖNNETTIIN VUONNA 1914, JA ERILAISIA KEHITELMIÄ LIITOPUKUJA VARTEN ON OLLUT SIITÄ LÄHTIEN. UNELMIEN TAVOITTELUSSA OLI RISKINSÄ: KUOLLEISUUS LINTUMIESTEN JOUKOSSA OLI 90 PROSENTIN LUOKKAA. EI OLE ENÄÄ. JARI KUOSMA KEHITTELI PUVUN, JOLLA LÄHES VUOSISATAINEN UNELMA LINTUMIEHESTÄ TOTEUTETTIIN TURVALLISESTI.

Ensimmäiset epävarmat tiedot liitopukujen kehittelystä ovat niinkin kaukaa kuin toisen vuosituhannen alusta. Ehkäpä ensimmäinen dokumentoitu yritys liitopuvun valmistamiseksi tehtiin Turkestanissa 1000-luvun alussa. Toisen aika samanlaisen tarinan ”sankari” on 1200-luvulla elänyt turkkilainen, joka itsevarmasti päätti kokeilla kehittelemänsä liitopuvun ominaisuuksia hyppäämällä tornin huipulta. Molemmat kuolivat.

Seuraavan kerran vähintäänkin uskalias liitopukuharrastus alkoi virittä 1900-luvun alussa samalla, kun lentokoneita ja laskuvarjoja kehiteltiin. Franz Reichelt tuli kuuluisaksi kuolemalla muutama sekunti sen jälkeen, kun hän oli hypännyt Eiffel-tornista selässään kapistus, joka etäisesti muistutti laskuvarjoa ja liitopukua.

LIITOPUVUILLA OLI VAARALLINEN MAINE

Jari Kuosma esittelee asuntonsa seinällä roikkuvaa taulua, johon on kehystetty lintumiespukuja 1900-luvun eri vaiheissa rakentaneiden uskalikkujen kuvia. Nimet Leo Valentin, Harry Ward, Clem Sohn, Patrcik de Guardon, Rudolf Bohlen ja Nagra Andra tulevat tutuiksi. Näistä ainoastaan Harry Ward ei kuollut liitopuvussa. Kaiken kaikkii-

SANTERI KONTINEN

aan vuosien 1930 ja 1961 välillä liitopukuja kehitelleistä 75 henkilöstä 72 kuoli.

Laskuvarjourheilun rajoja rikko- neen liitopuvun menestys ei ollut mikään sattuman oikku. Kuosman projekti muistuttaa taitavasti toteutun teollista hanketta. Kuosma kertoo, että ennen kuin Birdman-pukuja alettiin valmistaa, siitä tehtiin peräti 11 prototyyppiä.

Ensimmäiset liitopuvut Kuosma valmistutti Sloveniassa vuonna 1999. Valmistajana toimi pieni, Kuosman arvion mukaan noin kuuden hengen urheiluvaatefirma. Siihen aikaan urheiluvaatefirmat tekivät alueella mitä tahansa vain saadakseen töitä, joten ei ollut mikään ongelma, kun suomalainen kaveri tuli kysymään, että ”valmistaisitko tällaisen puvun, jolla vois lennellä taivaalla vähän niin kun teräsmies?”

Riski oli Kuosmalle melkoinen, koska pienin erä, jonka firma suostui valmistamaan, oli sata kappaletta. Kuosma muistelee, että auton takakonttiin mahtui 87 pukua. Kun Kuosma lähti kauppaamaan pukujaan Euroopan laskuvarjojhyppääjille, hänellä oli tilillä 50 penniä ja visa, jota ei ollut vingutettu aivan loppuun. Pientä jännitystä aiheutti vielä rajan ylitys Sloveniasta EU:n alueelle. Slovenia ei ollut silloin vielä EU-maa, joten rajalla olisi periaatteessa pitänyt maksaa tullia. 50 penniä ei kuitenkaan aivan tähän

riittänyt, vaan Kuosman oli salakuljetettava puvut rajan yli.

Alussa hankaluutena pukujen kauppaamisessa oli moisen konseptin ”hivenen” tahraantunut maine. Melkoisen mustaan maineeseen oli kyllä kieltämättä syynsä. Monista hyppykeskuksista Kuosma yksinkertaisesti käännytettiin pois, mutta toisiin hän pääsi esittelemään tuotettaan kärsivällisen selityksen jälkeen. Tuloksena oli, että puvut vietiin käsistä.

Kuosma meni markkinoimaan pukujaan vuonna 2000 myös Yhdysvaltoihin. Kuosma kertoo olleensa Amerikassa väärällä viisumilla, mutta ongelmia ei ollut ennen kuin muutamat arabiterroristit törmäsivät lentokoneilla päin WTC:n kaksoistorneja. Sen jälkeen ruuvia maahanmuuttopolitiikassa kiristettiin ja Kuosma sanoo tulleensa rau-doissa takaisin Suomeen. Kuosma oli kuitenkin onnistunut saavuttamaan jenkkilässä melkoista julkisuutta Birdman-puvuillaan, joten hänelle myönnettiin niin sanottu O2-viisumi. Kuosma kuvailee sitä starojen viisumiksi. Lopulta amerikkalaisuus alkoi käydä Kuosman hermoille ja hän palasi takaisin Eurooppaan.

TURVALLISUUS ON TÄRKEIN

Mikään purjelentokone puku ei ole. Korkeutta puvulla ei voi ottaa. Kuosma selittää, että parhaimmillaan Birdmanin puvulla pääsee

liitämään eteenpäin kaksi ja puoli yksikköä samalla, kun hyppääjä putoaa yhden yksikön. Ominaisuudet tietysti riippuvat liitopukuun sönustautuneen hurjapään vartalonmuodoista. Lyhyt ja tukeva liittää lyhyemmän matkan kuin pitkä ja hoikka.

Pukujen suunnittelussa ensimmäinen kriteeri on turvallisuus, toisena suorituskyky ja kolmantena ulkonäkö. Turvallisuuden lisäämiseen tähtää myös pukuja varten kehitetty koulutusohjelma. ”Että ihmiset pysyis hengissä”, tiivistää Kuosma. Yhteensä pukuja on myyty noin 2500 kappaletta ja vain neljä ihmistä on kuollut niitä käyttäessään. Jos sattuisi käymään niin, että puku lähtisi niin sanotusti lapasesta, ne on varustettu repäisynauhoilla, joista vetämällä se menettää liito-ominaisuutensa ja laskuvarjojhyppääjä voi pelastaa itsensä.

Lisää harmeja voi vielä aiheuttaa liitopuvun käyttäjälle helposti syntynä tunne, jota Kuosma kuvailee sanalla ”omninen”. Pieni selitys on tässä ehkä paikallaan. Tavallisesti laskuvarjojhyppääjälle syntyy maan lähestyessä niin sanottu ”ground rush” eli tunne siitä, että maa alkaa lähestyä hyvin nopeasti, ja tietenkin silloin hän normaalisti avaa laskuvarjon. Liitopuvulla, joka menettää korkeutta huomattavasti hitaammin kuin suoraan alaspäin putoava hyppääjä, tunne saattaa olla paljon

heikompi ja hyppääjä saattaa tulla niin sanotusti ”tonttiin”. Kuosma kertoo, että oikealla koulutuksella tätäkin vaaratekijää voidaan pienentää. Kuosma näyttää vielä muutamia videoita, joilla hyppääjät hyppäävät Birdman-puvuissa alas kallionkielekkeeltä ja sitten kaartelevat melkoisen lähellä alempana olevia kallioita. Kuosma muistelee, että pisin liitopuvulla suorittu lento oli 20,5 kilometriä pitkä ja kesti kuutisen minuuttia. On helppo ymmärtää, mitä Kuosma tarkoitti sanalla ”omninen”.

Mitä sitten seuraavaksi? Kuosma arvioi, että markkinoilla on tilaa noin 10 000 liitopuvulle. Kuosman seuraavana haaveena onkin tehdä Birdmanista ensimmäinen ilmainen liittyvä vaatebrändi. Kuosma selittää, että esimerkiksi vesiurheilusta ja vuorikiipeilystä on jo omat brändinsä, mutta ei ilmailusta.

Hienojen releiden suunnittelija on Sanna Kekäräinen, mutta ne valmistetaan ympäri maailmaa. Tästä Kuosmalla on erityisen painavaa sanottavaa. Suomesta on kyllä yritetty saada valmistajia kamioille, mutta toiminta on joissakin firmoissa niin amatöörimäistä, että edes sähköposteihin ei viitsit vastata. Kuosma kertoo, että olisi mukava tehdä yhteistyötä suomalaisten firmojen kanssa, koska silloin hänen ei tarvitsisi matkustella ympäri maailmaa huppareiden ja t-paitojen takia. Jopa Birdman-pukuja voitaisiin helposti valmistaa Suomessa, jos sopiva yhteistyökumppani löytyisi. Kuosma fiilistelee kohta markkinoille tulevilla BASE-hyppäshousuilla, jotka suunnitellaan niin hienoiksi ja käytännöllisiksi, että hienosti onnistuneen BASE-hypyn jälkeen voi samoissa pöksyissä suorittaa baarissa hienosti onnistuneen naisen iskemisen. Kuosma toteaa olevansa unelmakauppias. Epäilemättä.

Ole lintumies – ole Birdman!

Torstaina 16.3. **Visa Parviainen** yritti Lahden lähellä lentoa, jossa liitopukua oli terästetty suihkumoottoreilla. Ensin Parviaisen piti päästä parin kilometrin korkeuteen. Tätä varten ideaa-

SANTERI KONTINEN

li ratkaisu oli kuumailmapallo, jonka pilottina toimi Samuel Holm. Parviainen kertoo, että kuumailmapallo on optimaalinen ratkaisu tätä projektia varten, koska lento on hyvin tasaista ja tuulta ei pallossa ole, koska pallo liikkuu tuulen mukana, tuulen nopeudella. Kaikki ei kuitenkaan ensimmäisellä kerralla mennyt aivan suunnitelmien mukaan, vaan Visa joutui pienen tekniikkavirheen takia holtittomalta vaikuttavaan kierteeseen, jonka seurauksena hän putosi maata kohti. Lisähankaluutena tilanteessa oli vielä suihkumoottoriin kiinnitetty savunkehitin, josta tuli niin paljon savua, että Visa oli kohti maata pudotessaan käytännössä savupallon sisällä. Näky oli kuumelma hurja: taivaalla kohosi valtava pystysuora savupatsas, ja samalla alaspäin leijailivat Visan seurana korissa olleet laskuvarjohyppääjät. Lopulta Visa kuitenkin onnistui vakauttamaan putoamisen ja laskeutui turvallisesti. Alhaalla ihmiset kyselivät, oliko tapahtunut jokin onnettomuus. Ensin näkyi kauheasti savua, ja sitten paikalle laskeutui laskuvarjohyppääjiä.

Visa kertoo, että toiminnassa oli kaikki draaman ainekset. Päästyään maahan hän pakasi varjon nopeasti samalla, kun lähtöalustana käytetyn kuumailmapallon pilotti pudotti nopeasti korkeutta ja etsi laskeutumispaikkaa ja maatiimin autot etsivät kuumeisesti maahan laskeutunutta Parviaista.

Parviainen noukittiin kyytiin ja autot kaa-suttivat odottelevan kuumailmapallon luo. Pallo nousi takaisin pudotuskorkeuteen ja Visa valmistautui uuteen yritykseen. Tällä kertaa kaikki meni niin kuin oli suunniteltu. Visa pudottautui telineeltä 1900 metrissä ja aloitti lennon. GPS-laitteen mukaan vaakanopeus Parviaisella oli lennon aikana noin 170 kilometriä tunnissa. Putoamisnopeus oli toisen laitteen mukaan noin 20 kilometriä tunnissa. Lennon kesto oli Visan mukaan noin minuutti eli yhteensä pituutta sille kertyi kolmisen kilometriä. Laskuvarjon Parviainen avasi noin 1600 metrissä.

Lentoaika oli lyhyempi kuin alun perin oli suunniteltu, sillä sähläys ensimmäisellä kerralla kulutti arvokasta polttoainetta. Polttoainetta puvun tankkeihin mahtuu yhteen noin kahdeksan litraa. Moottorit kuluttavat noin puolitoista litraa minuutissa, eli ihannetapauksessa moottoreita voi käyttää noin viisi minuuttia. Lentoaika ei tässä vaiheessa ole kuitenkaan vielä oleellinen. Kun lentäminen onnistuu vaikeuksitta, aikoo Visa lisätä pukuun vielä jalkasiipisäiliöt. Visa arvelee, että nopeus voidaan helposti nostaa ainakin 250 kilometriin tunnissa.

MATKA JONNEKIN

Tekikö Visa sitten 16.3. ilmailun maailmanennätyksen? Hän ei osaa oikein vastata. Varma hän kuitenkin on, että kukaan muu ei ole ennen tehnyt mitään vastaavaa. Visa luokittelee kehittelemänsä ”ihmislentokoneen” experimental-luokan ilma-alukseksi. Hän pohdiskelee, että projekti huimapäisine temppuineen on lähinnä ”matka jonnekin”. Minne, siitä hän ei ole aivan varma.

Lentämiseen käytettävät suihkumoottorit Visa hankkii Hollannista. Alun perin moottorit on tarkoitettu lentäviä pienoismalleja varten. Moottoreiden käyntiongelmia on aiheuttanut se, että ne on suunniteltu lennokkeja varten, jotka harvemmin lentävät muutamaa

sataa metriä korkeammalle. Kun Visan lennon aloituskorkeus on kuitenkin parissa kilometrisä, aiheuttaa ohut ilma ja kylmyys käynnistymiselle uusia haasteita.

Moottoreiden toimittajana on hollantilainen AMT-yhtiö. Parviainen kertoo, että AMT on innolla mukana ihmislentokone-projektissa ja hän saa yhtiöstä täyden teknisen tuen. Moitiivina yhtiöllä ja sen perustajalla Bennie van der Goorilla on nähdä, miten Parviaisen hanke

haurastumisia tai vuotoja syntynyt. Tankkien päällä on myös mekaanisilta pistoilta suojaava kerros. Parviaisen mukaan mieheen alkaa tulla ennemmin reikiä kuin tankkeihin. Aiemmin hän käytti kerosiinitankkeina kuumavesipulloja, jotka kuitenkin haurastuivat kerosiinin vaikutuksesta.

– Hommasta ei tarvitse tehdä yhtään sen vaikeampaa kuin se oikeasti on, hän kommentoi kerosiinitankkien valintaa. Myös tarvittavat

Visa Parviainen pudotautumassa alas kuumailmapallon korin reunaan kiinnitetyltä lähtöalavalta.

Kuva: Petri Räike tai Juge Heikkilä

Liitopuku potenssiin suihkumoottori

HURJAPÄÄ VISA PARVIAINEN ON LUULTAVASTI PÄÄSSYT LÄHIMMÄKSI UNELMAA TODELLISESTA LENTÄMISESTÄ. BIRDMAN-LIITOPUKU YHDISTETYNÄ PIENOISKOKOISIIN SUIHKUMOOTTOREIHIN ON HUIMA KOKTAILI, JOTA TODENNÄKÖISESTI KUKAAN EI OLE ENNEN KOKEILLUT.

onnistuu. Parviainen on myös pohtinut moottoreiden polttokammioiden muutostöitä, missä yhtiö on ollut tietenkin täysillä mukana.

Puku, jota Parviainen lennoillaan käyttä, on tavallinen Birdmanin tuotantomalli, johon Birdmanin toimitusjohtaja Jari Kuosma ja Parviainen ovat vielä tehneet tarvittavia muutoksia. Suihkumoottoreiden tarvitsema kerosiini on varastoitu pukuun integroituihin tankkeihin. Tankkien materiaali on nylonia, ja ne on alun perin tarkoitettu juomaveden kuljetukseen. Parviainen kertoo testanneensa tankkeja pitämällä niissä kerosiinia kuukauden verran yhteen mittaan, eikä mitään huomattavia

johdotukset on ommeltu puvun sisään.

Suihkumoottoritouhu kuulostaa todella vaaralliselta puuhalta. Päällimmäisenä mieleen tulee tulipaloriski. Parviainen kuitenkin kertoo, että suurin riski touhussa on suihkumoottorien takertuminen laskuvarjon punoksiin. Tulipaloriskiä Visa ei pidä kovin suurena. Moottoreita on itse asiassa vaikea saada käyntiin. Sammuttaminen sen sijaan käy paljon helpommin. Jopa niin helposti, että moottorit sammuvat ajoittain ilman, että sitä varsinaisesti yrittäisi. Myöskään polttoaineena käytetty kerosiini ei syty kovin helposti palamaan. Varmuuden vuoksi Visa on kuitenkin pukeu-

tunut autourheilijoiden käyttämään tulenkestävään haalariin, ja sammuttimet ovat aina käsillä. Moottorit hän voi sammuttaa oikeassa kädessään olevalla niin sanotulla kuolleen miehen kytkimellä. Visa kertoo, että hänellä on suunnitteilla vielä moottoreihin kiinnitettävät hätä-seis-kytkimet. Moottorien sammuminen väärään aikaan ei ole mikään katastrofi. Moottorit sammuneena ilmassa liikehtiminen on Visan mukaan normaalia liitopukuhyppäämistä, vaikka jaloissa onkin muutama kilo lisää painoa.

LENTO TALLINNAAN?

Visa Parviaista sanottiin jo nuorena yllytyshul-luksi. Parviaisen vauhtiharrastus jatkui 90-luvun lopussa, jolloin hän alkoi ajaa RR-kisoja. Ensimmäiset kilpailunsa 250 kuutioisten aloittelijoiden B-sarjassa hän ajoi vuonna 1998. Menestystä alkoi tulla nopeasti, sillä kaudella 1999 hän kertoo voittaneensa kaikki B-sarjan kilpailut. Parviainen kertoo, että B-sarjan kilpailut ajettiin samaan aikaan A-sarjan kanssa. A-sarjassa hän oli parhaimmillaan ”viiden kuuden sakissa”. Kausi 2000 oli Visan viimeinen kausi moottoripyöräradioilla. Syynä lopettamiseen oli se, että touhu kävi liian raskaaksi ja kalliiksi.

Ensimmäisen kerran laskuvarjolla Visa hyp-päsi vuonna 1986 Australiassa. Vuonna 1988 laskuvarjoharrastus virisi uudestaan, mutta tällä kertaa Parviainen hyppäsi vain seitsemän hyppyä. Parviainen toteaa, että syynä lopettamiseen olivat pitkät tauot hyppäjien välillä. Kolmannen kerran laskuvarjourheilun Parviainen aloitti vuonna 2000, ja tällä kertaa harrastus vakiintui pysyväksi. Parviainen kertoo, että kun hän aloitti harrastuksen kolmannen kerran, oli hänellä jo alussa tavoitteena lentää Birdman-puvulla. Birdmanilla hyppäämiseen tarvitaan 250 hyppyä, ja Visalla kestiikin pari vuotta, ennen kuin hän pääsi kokeilemaan Birdman pukua. Niin sanottuja BASE-hyppyjä Parviainen on hypännyt muun muassa Norjassa ja Sveitsissä.

Parviainen ei oikein osaa sanoa, mikä hurjien temppujen tekemisessä on liikkeelle paneva voima.

– Hyppäämisestä saa järkyttävän adrenaliinipaukun, hän kertoo.

Huimapäinen projekti sai alkunsa syksyllä 2004. Leikkimielisenä ideana Parviaiselle tuli mieleen, että olisiko mahdollista lentää liitopu-

vulla Helsingistä Tallinnaan.

Aluksi Visa pohti vetyperoksidiraketien käyttämisestä, mutta hylkäsi ne heikon polttoainetalouden takia. Kesällä 2005 hän vaihtoi työntövoimajärjestelmän suihkumoottoreihin. Liitopukupiireille Visan projekti ei tullut täytenä yllätyksenä, sillä Birdmanin toinen voimahahmo Jari Kuosma oli jo kuusi vuotta sitten sanonut, että joskus joku moottoroi liitopuvun.

Avaintekijä homman onnistumisessa olivat myös – niin kuin Visa heitä nimittää – kuuluisat Holmin veljekset, jotka olivat heti valmiita lennättämään Visan kuumailmapalolla parin kilometrin korkeuteen.

Ilmailuviranomaiset ovat tietoisia Parviaisen hankkeesta. Lentoja ei kuitenkaan ole lähdetty kieltämään, sillä ne eivät Ilmailuliiton selvityksen mukaan riko mitään ilmailumääräyksiä, ja lennot suoritetaan valvomattomassa ilmatilassa, jossa pätevät niin sanotut näkölentösäännöt eikä transponderia tarvita. Parviaisen lennot eivät myöskään vaaranna muuta ilmailuliikennettä, eikä pelkoa toiminnan yleistymisestä ole.

Visa kertoo, että liitopuvun ja suihkumoottoreiden yhdistelmällä pääsee lähimmäksi tunnetta oikeasta lentämisestä. Mitään kaupallisia sovelluksia hän ei kehittämälleen teknologialle näe.

Kampus keskusteleee

...kielivähemmistöjen syrjinnästä ja

Polyteekkarin tylsyydestä

POLYTEEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEEKKARI.FI.

Diskriminerar THS omedvetet?

Tekniska Högskolans Studentkår (THS) är en unik instans inom Ot-näs. Det är den instansen där en person kan arbeta för hela studentkåren och inte endast för ett visst gille, nation, minoritet eller friförening. Men varför finns det så få som är aktiva inom THS med svenska som modersmål? Är det en slump att alla svenskatalande delegater kan flytande finska? Sker det någonting i bakgrunden som få lagt märke till, men som är ett verkligt problem?

Då jag som 6-åring började i en svenskspråkig lågstadieskola kunde jag exakt tre ord svenska: bil, hund och katt. Den bristfälliga vokabulären begränsade skolgången och det sociala livet en hel del. Lyckligtvis fanns det alltid någon som på rastera berättade på finska vad som hade hänt på timmarna, så att man ändå på något sätt var medveten om vad som hände runt omkring en. Då man hela tiden hörde svenska på timmarna och med 45 minuters mellanrum fick referat om händelserna så tog det inte länge tills man hyggligt bra lärde sig förstå svenska. Att tala svenska visade sig vara betydligt svårare. Inte för att gramatiken skulle ha varit svår, utan för att man helt enkelt saknade självförtroende att uttrycka sig på svenska inför större grupper, för emellanåt sade man någonting som fick alla att skratta utan att man själv hade den blekaste aning om varför.

Då jag kom till högstadie- och gymnasieåldern hade jag överkommit dessa problem, men till min stora förvåning började det dyka upp problem från en helt annan front. Då den språkliga identiteten hade fastställts märkte jag att jag ibland talade finska, ibland svenska till försäljare, myndigheter, taxichaufförer etc. Då jag talade det språket som passade mig bäst just då fick jag förvånansvärt ofta en ganska kall mottagning om språket var svenska. Språket gick snabbt att byta till finska, men det kändes som skadan redan var gjord. Det här överraskade mig totalt för jag kunde inte förstå varför. Jag var van med den förståelsen jag hade fått på lågstadiet där jag togs emot likvärdig fastän jag kunde inte svenska. Varför skulle det inte finnas förståelse för dem som inte kan finska? Då jag sedan diskuterade frågan med en av mina fullständigt finskspråkiga kompisar fick jag följande svar: ”Miksi niiden (svenskspråkiga) pitää tulla mun kassalle pitämään kielipoliittisia julistuksiaan kun ne kummiskin tietää että me (McDonaldsförsäljare) ei osata ruotsia.”. Attityden kastade mig omkull, men jag lärde mig läxan att ibland har det en skillnad vil-

ketdera språk man talar i Finland. Ack, så idealistisk och blögd man kan vara.

Ankomsten till Tekniska högskolan tillsammans med 2000 andra nya studeranden kan vara skrämmande. Som tvåspråkig hittar man dock lätt skydd bakom Teknologföreningens (TF) trygga betongväggar, men efter en tid så lär man sig att världen egentligen inte är så stor och skrämmande. En stor del av alla dem som spenderar sina första veckor på TF försvinner därifrån efter en tid. Rykten och legender berättar att en stor del av dessa koncentrerar sig på sina studier. Av alla de ca 80 nya phuxar, som årligen börjar studera studielivet på TF, blir dock sannolikt endast en aktiv på studentkåren. Vad kan det bero på?

Är det så att alla TF:are hittar tillräckligt med utmaningar inom TF: s väggar eller finns det en osynlig mur någonstans mellan nationshuset och sekretariatet? Understödet som Polytekarna fick vid delegationsvalet visar att svenskspråkiga vill att de representeras inom studentkåren, vilket visar att de förstår dess viktighet. Det här faktumet kombinerat med faktumet att det på TF inte saknas aktiva medlemmar får mig att i ökande grad tro på den osynliga murens existens.

En stor del av alla TF:s medlemmar talar inte flytande finska. Tur är att det inte är riktigt så illa att de skulle vara tvungna att klara sig med auto, koirä, kissa och resten svenska, men för vissa är det inte långt ifrån. De klarar sig i skolan för att det är mycket lättare att förstå ett språk än att tala det. På hur många instanser inom studentkåren klarar man sig med auto, koirä, kissa vokabulären eller försvårar inte den enskilda medlemmen avsevärt verksamheten inom en arbetsgrupp eller styrelse genom att tala svenska? Det är få saker som irriterar mer än det att viljan finns, men att man helt enkelt inte har verktygen att kunna uttrycka sig så att man skulle vara till hjälp.

Det som också är beklagligt är att passivismen bland dem som inte talar flytande finska går mycket djupare än vad man skulle förvänta sig. Fastän de skulle vara intresserade av att ställa upp i t.ex. delegationsvalet så gör de inte det p.g.a. två fundamentala orsaker. Om de känner någon som har samma värden och kan bättre finska har denne högst antagligen bättre möjligheter att få sin åsikt igenom, då denne bättre kan motivera sina åsikter för den finskatalande majoriteten. I det här skedet kan man påpeka att THS är tvåspråkig, vilket gör att man får tala svenska. Här stöter vi dock på den andra orsaken, vilken är att svenskspråkiga ogärna uttrycker sig på svenska i offentliga sammanhang. Det finns en betydande risk för att någon tror att personen är

där för att göra språkpolitisk propaganda i stället för att diskutera sakfrågor. Detta är en problematisk situation som är en del av det dagliga livet för svenskspråkiga, som vill påverka.

Att få rättvisa mellan språken är en sak som man säkerligen alltid kommer att diskutera. Min fråga är att skulle det inte ligga i THS intresse att bland studeranden få möjligast bra arbetskraft och möjligast bra representation till delegationen? Eller nöjer man sig med den bästa möjliga arbetskraften och en delegation som kan tala flytande finska? Ifall man nöjer sig så kan man då se det som en sorts diskriminering?

Peter Kenttä

Vice-delegat, Polytekarna

Vastine

Polyteekkarin numeron 05/2006 kannessa on kuva Ullanlinnanmäellä laskiaistiistaina pidetyistä Aka-teemisen satsiseuran laskiaissitseistä. Kuvaaja on onnistunut varsin hyvin vangitsemaan sitseillä vallinneen iloisen ilmapiirin, ja kuvan oikeaan yläkulmaan lisätty aurinkokin osaltaan lisää riemukasta tunnelmaa. Pisteenä i:n päällä ovat kuvaan sattuneet (vai tarkoituksella haetut) helikopteri ja konttialus, jotka lento- ja meriteknisinä taidonnäytteinä kuvastavat jossain mielessä polyteekkarin ja miksei Polyteekkarinkin intressejä.

Näistä ansioista huolimatta jotain on mennyt hieman pieleen: kuvaan on sen alareunaan liitetty huomattavan iso otsikko ”LASKIAISENA JUHLITTIIN 4-VUOTIASTA POLYTEEKKARIA”. Tästä ei kuitenkaan ollut kysymys, laskiaissitsien tarkoitus oli (erikoisuudentavoittelun, aterioinnin ja hauskanpidon ohella) levittää satsikulttuurin jaloa aatetta mäkeä laskevien maamme nuorien toivojen keskuuteen, missä onnistuttiinkin kohtalaisen hyvin. Useat uteliaat pääsivät jopa maistamaan pääruokaksi tarjottua riistakäristyskeittoa, jonka Koskenlaskija-sulatejuustolla rikastettu substanssi ja hyisessä talvisäädssä tervetullut lämmittävä vaikutus otettiin avosylin vastaan.

Mikäli asian laita on kuten se vaikuttaa olevan, eli Polyteekkarin toimitus kaipa vähäisille itsetunnon rippeilleen pönkitystä hake-malla väkinäisesti itseään mairittelevia seikkoja sieltä, missä niitä ei todellisuudessa ole, voimme toki ojentaa auttavan kätemme järjestämällä nelivuotiaan ylioppilaskuntalehden kunniaksi sitsit edellyttäen toki myös toimituksen olevan valmis sitoutumaan järjestelyihin vähintään riittävän lehdistöhenkisen sitsipaikan hankkimisen muodossa.

Till sist, barmhärtig som jag är, främjar jag även Polytekarens tvåspråkighetspolitik genom att skriva det här sista stycket på svenska. Fast jag kanske verkar vara litet irriterad av Polytekarens grovt misstag rörande ovannämnda omslagsbilden kan jag redaktionen med att konstatera att jag skall förbli en trogen läsare. Dock kunde ni vara litet nog-

grannare i framtiden för att undvika sådana här situationer.

Ville Halkola

Toimitus pahoittelee loppuun asti harkitsematonta otsikkoa.

Kommentteja Polyteekkarista

Yleisesti koko lehti oli sarjassa tavallisen tylsä.

Pääkirjoitus oli sinällään asiasta, mutta kiinnostaako suurta yleisöä? TKK mainosmiehenä oli ehkä lehden paras juttu. Kaikkien huomaamasta asiasta josta ei kuitenkaan puhuta. Huomasiko kirjoittaja myös Polyteekkarissa ollutta uutista TKK:n seksismipitoisten julistaiden kiellostä? Olisivatko nämä vielä liittyneet toisiinsa?

Sen sijaan TKK tiedottaa palsta... Palveleeko se ketään? Tylsiä juttuja joiden informaatiotaso on nollassa. Vähän väkisin väännetyn oloisia. Jos koululla ei tapahdu mitään, niin ei siitä tarvitse kertoa.

Mäenlaskujuttu oli tylsä. Laskiainen tulee joka vuonna kuin joulu. Kiinnostaako ketään?

Juttu naisteatterista olisi voinut olla mielenkiintoinen. Haluaako kirjoittaja karkottaa kaikki viimeisetkin aiheesta kiinnostuneet teekkarimiehet jo suoraan aloituksella ”NAINEN!”. Sehän tarkoittaa, että koko juttu on kirjoitettu naisille, eikä tarkoitus edes ole suunnata juttua koko lukijakunnalle, josta kuitenkin suuri osa on miespuolisia. Kuitenkin jutun lopussa kirjoittaja haaveilee siitä, että sukupuoliroolit voisi unohtaa. Ehkä juttu silloin olisi pitänyt aloittaa vaikkapa sanalla ”IHMINEN!”. Mitä kirjoittaja oikein ajattelee? Onko kirjoittaja sokea omille ennakkoluuloilleen?

Smökki- ja synttärijutut olivat mukavan keveitä myös. Mukava se-lata syödessä.

Filosofihistoriateekkarikeskustelu oli myös ihan mielenkiintoinen. Ihmettelin miksi juttu näyttää jotenkin oudolta, mutta ilmeisesti taittajalla on vain ollut todella hyvä päivä kun välillä tervetullutta vaihtelua neliskulmaisiiin kuviin. Eikö haastateltavista ollut mitään parempia kuvia? Vai onko kaikilla joku käsiongelmia?

Mutta ennen kaikkea teemanumerot on saatana. Ei edes teekkareita kiinnosta umpitylsät jutut tehtaista ja robottikameleista. XQ-raportit erikseen kiitos. Jos käsitellään jotain teekkareille läheistä aiheetta, niin aiheeseen voisi paneutua paljon paremmin ja hakea sellaisia aiheita jotka kiinnostavat. Pinnalliset XQ-raportit sopivat hyvin vaikkailtalehtiin.

Polyteekkarin kriittisyydestä ei voi puhua juuri mitenkään. ”Auto-maation ansiosta työpaikat lisääntyvät”. Niinpä niin. Ehkä noin on joissain tehtaissa, mutta tuo ei voi olla koko totuus. Onko Polyteekkarilla rahaa tutkia mitään?

Ehkä tehtaiden sulkemisia voisi käsitellä Polyteekkarissa. Se on kuitenkin tärkeä aihe. Mitkä tehtaataut suljetaan seuraavaksi? Tutkiiko

Polyteekkari mitään ikinä vai onko ainut vaihtoehto vain tyytyä tehtaisten tarjoamaan propagandaan? Pelkääkö toimitus omien kesätyöpaikkojensa puolesta? Tuleeko noista teemoista edes rahaa?

Antti

Toimitus vastaa

Kiitoksia rehellisestä palautteesta, sitä ei tule koskaan liikaa.

TKK:n kuulumiset -palsta lanseerattiin lehdessä vuoden alussa tarkoituksena palvella opiskelijoiden tiedonsaantia. Vaikka kaikkien sivulla julkaistavien juttujen aiheet eivät kosketakaan kaikkia, puolustaa sivu hyvin paikkaansa yhtenä TKK:n opiskelijoille suunnattuna tiedotuskanavana. Meistä opiskelijoiden ajan tasalla pitämisen kuuluu ehdottomasti Polyteekkarin tehtäviin. Myönnettävä tosiasia kuitenkin on että, sivun saaminen yleisesti kiinnostavaksi vaatisi selvästi nykyistä enemmän panostusta sekä TKK:lta että Polyteekkarilta.

Mitä Polyteekkarin kriittisyyteen tulee, niin sitä voisi kieltämättä olla enemmänkin. Me kaikki olemme tietenkin huolissamme kesätyöpaikoistamme, mutta juttujen teon kannalta ehdottomasti suurempi ongelma on, etteivät uransa alkuvaiheessa olevat teekkarit yleensä halua tai uskalla esittää edes nimeäntä kritiikkiä työnantajia kohtaan. Siinä missä Yleisradio saa suoranaisen haastattelun pois potkitulta vanhalta paperimieheltä, olemme me kieltämättä pääasiassa yritysten oman tiedotuksen varassa. Lähtökohtana on kuitenkin tehdä juttuja nimenomaan nuorten näkökulmasta. Onneksi Polyteekkari eroaa vielä eräistä kilpailijoista siinä, että mitään juttuja ei koskaan kirjoiteta mainosmielessä.

Teemanumeroiden (hyvin toteutuneena, kiitos kysymästä) tavoitteena on kieltämättä houkuttaa lehdelle mainostajia, mutta tämän lisäksi tavoitteena on, että me saisimme aina kulloiseenkin teemaan liittyviä hyviä tekosyitä kirjoittamaan lehteen hieman vakavammin sellaista teknisemmistä aiheista, joille saattaisi olla muuten vaikea löytää luontevaa paikkaa lehdestä. Sopivan teknisten, mutta samalla yleisesti kiinnostavien ja laajalle lukijakunnalle tarpeeksi ymmärrettävien juttujen kirjoittaminen on teekkarilehdelle aina yhtä suuri haaste, mutta me itse pidimme esimerkiksi edellisessä lehdessä julkaistua auto-tehdasjuttua tässä suhteessa varsin onnistuneena tekosena.

Ja aivan kuten Antti veikkaisikin, ei Polyteekkarin resurssilla tutkita juuri muuta kuin Otaniemen ves-soja (lue tutkimusraportti sivuilta 8–10).

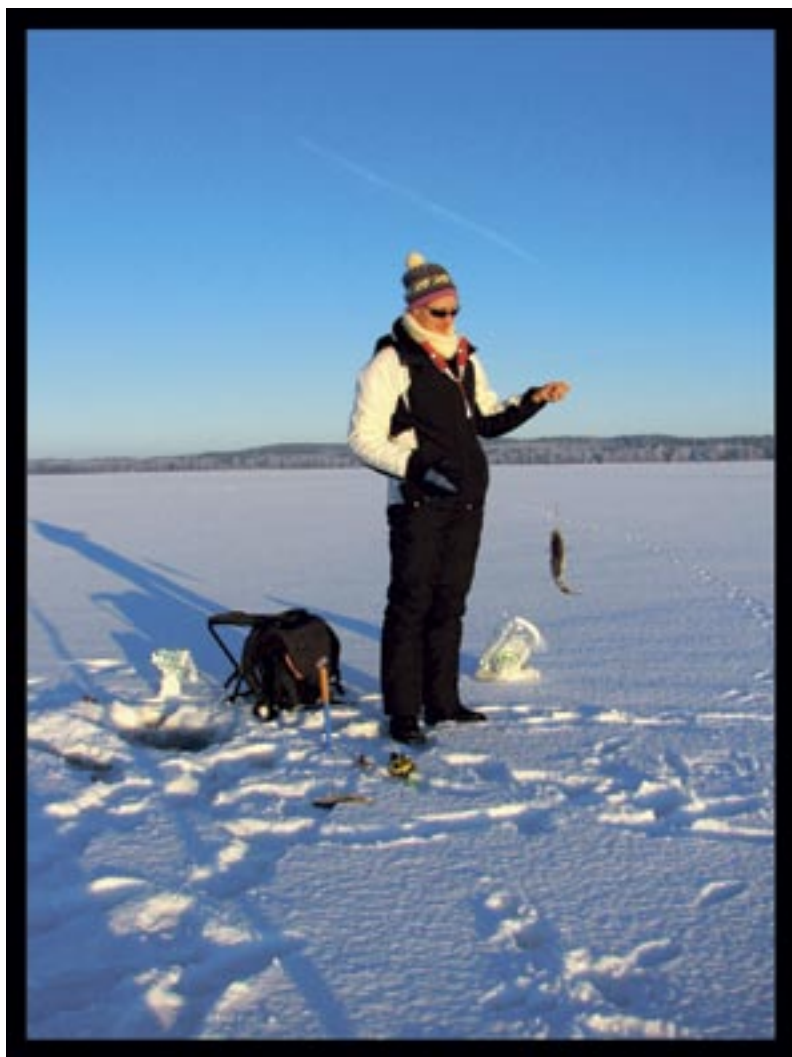
Ja mitä Polyteekkarin tylsyyteen tulee, niin tervetuloa mukaan tekemään lehteä. Uusille avustajille löytyy jatkuvasti tilaa, ja ensi talven toimittajahautkin ovat parhaillaan käynnissä. (Lisätietoja Polyteekkarin kotisivuilta www.polyteekkari.fi/pt.pl?sivu=tyopaikat)

Mikko Arvinen

MUN KOSKENKORVA VIINA

Ole sinäkin teekkari ja kirjoita teekkarilehteen. Katsokaa alhaalta mallia. Viimeksi kaikki meni eli Kossupullot odottavat taas korkkaajiaan. Lähetä sivulle ihan mitä tahansa sähköpostilla dl-päivään (ks. sivu 2) mennessä osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi.

Kerro hauska kännikommellus, saat pullon Kossua. Kerro hienoimmasta tekemästä maalistasi, saat pullon Kossua. Ja niin edelleen. Lisätiedot uutisryhmästä tky.polyteekkari.

PILKILLÄ

Pilkkiretken saaliiksi tuli tällä kertaa reilu kilo hyvän kokoisia Ahvenia. Ahvenet laitoimme uunissa seuraavanlaisella reseptillä. Suunnilleen tämän kokoisesta satsista söimme kaksi kertaa, eli tämä riittänee neljälle hengelle. Luetellaan nyt vielä tarvittavat ainekset: 1kg ahvenfileitä, 1kg perunoita, 1-2 prk ruokakermaa, nokare voita, nippu tuoretta tilliä, suolaa, kalamaustetta, valkopippuria, mustapippuria, sitruunapippuria, sitruunamehua ja dijon-sinappia.

1. Laita uuni päälle ja aseta lämpötilaksi suunnilleen 200°C.

2. Lado fileet uunivuokaan ja ripottele samalla em. mausteita oman maun mukaan fileiden kummallekin puolelle. Sinappia kuitenkin riittää 1-2 tl. Voita voi laittaa pieniä nokareita

sinne tänne, kääntäen verrannollisesti oman vyötärön ympärysmittaan nähdessä, voit myös käyttää ruokakerman sijasta oikeaa kermaa.

3. Muista laittaa vuoka uuniin.

4. Pese perunat ja laita ne kattilaan kiehumään, heitä keitinveteen loput tillit.

5. Kun perunat ovat kiehuneet kypsiksi, ovat kalat olleet uunissa noin puolituntia ja ovat luultavasti kypsiä. Mikäli eivät ole, luultavasti 10 minuuttia lisää uunissa riittää.

6. Sitten eikun syömään.

Muista tarjota snapsi ja mielellään laulaa iloinen laulu vielä ennen ruokailua. Maistuu parhaalle hyvässä seurassa. Viiniksi sopii esim. Alkon nro. 572377 Gavi Araldica, Italia, 7,38 euroa. Varokaa heikkoja jäit!

SEPPÖ KOIVISTO

GOLLUMNISTI

Gollumnisti kummastelee uuden Narnia-elokuvan ympärillä pyörinyttä jeesustelua. Älykäs Kirjailija on mukama upottanut uskoa pitkin kirjaa, niin että toivo melkein ehtyy.

Oikeastihan tarina kertoo poikaparista ja tyttöparista, jotka menevät kaappiin. Vähän miekkaillaan, käydään mättähältä mättähälle, leijona nuolee kasvoja ja koko ajan on fantasiaa. Lopuksi on kaikkien neljän kruunajaisseremonia ja tämän vapautumisen jälkeen tullaan kaapista.

Rautalangasta väännettäköön se niille, jotka eivät muka ole vielä tajunneet: tarinahan kertoo käsipallon taktisista kiemuroista. Puheet jeesuksista ja muista ovat täysin höpöjä ja tuulesta temmattuja. Onneksi maailmassa on Gollumnistin kaltaisia valvutuneita taidekirjoittajia, jotka tuovat teille vain tosiasiat.

PS. Käsipallosta pitävien ei kannata missata ensi viikonlopun klassikka Cocks-Dicken.

SUOLEVI KLONKKU, GOLLUMNISTI

VITSI-ILLASSA RIVOILTIIIN!

Kello on 18. Nautin euron alkoholi-virvoiketta aavistamatta lainkaan, mil-laiseksi meno vielä yltyy. Pöydät rupeavat täyttyämään kirkassilmäisistä ja viattomista teekkareista, muutamat hieman naureskelevat, mutta muuten tunnelma on asiallinen.

Lavalle astelee yllättävän tyylikkäästi

pukeutunut juontaja. Illan ohjelmassa kuuluu olevan asiallisten proosavitsien kehittelyn lisäksi muutama runonlausunta ja kamarimusiikkia. Odotan paha-aavistamatta innolla jäykkää kulttuuriannosta.

Muutamista pöydistä rupeaa kuulumaan sopimattoman suurta meteliä, kun he keksivät asiattomia vitsejä, arvaan. Illan runonlausunnat paljastu-

Julkun Cantinassa 16.3. järjestä-mässä vitsikilpailussa nähtiin la-valla maailman kahdeksas ihme: hauska DI!

vatkin härskeiksi stand-up-esi-tyksiksi. Kauhuisani katselen minua ympäröivien ihmisten naurunremakkaa ja toivon kamarimusiikin rauhoittavan tämän seksuaalista energiaa ja muuta syntistä tiikhuvan nuorisojengin.

Olisinko voinut olla enää enempää väärässä? Senkka-siskot esiintyvätkin ilman, no sanotaan nyt suoraan, ilman rintaliivejä. Ja ettei siinä olisi tarpeeksi, he vielä villitsevät yleisönsä heittämällä liivit kesken esityksensä. Pakenen paikalta ennenkuin meno yltyy liian raisuksi. ”Näkisittepä äitiäni”, kommentoi tavoittamani kiireinen Jubileum Julkku illan roisia tunnelmaa.

VAKAVAMIELINEN JOURNALISTI
JÄHMY VAN JORMA

VIIKON LUONTOKUVA: Teekkarikylän kevät

”SUOMEN UUSI HUIPPUBISNES?”

Ensimmäinen ajatukseni usean muun tavoin oli, että ei aprillipäivä vielä ole, kun Hesarissa ja monissa muissa viestimissä mainostettiin kissankokoisin kirjaimin, että TKK ja Pentagon alkavat yhteistyöhön. Uskomatonta mutta totta. Ehkäpä (Jenkkien) asebisneksistä voitaisiinkin kehittää paperiteollisuuden korvaaja? (Toim. huom. ehdotammekin TKK:lle uutta aseteknologian koulutusohjelmaa.)

Koska jossittelu on aina kivaa, niin ruvetaanpa miettimään, millaisia muutoksia yhteistyö aiheuttaa Otaniemessä ja Suomessakin. Muistettakoon, että tässä tapauksessa kyseessä ei edes ole jossittelu, vaan insinöörimäisen kylmät faktat.

Ensimmäisenä Niemessä alkaa tietysti näkyä her-ra herra ISO -herroja mustien Cadillacien takapen-keillä. Autoajeluiden jälkeen voidaan olettaa, että tyhjiille tonteille, kuten kemman laukan viereen ja Otarantaan rakennetaan virallisesti viljasiloja ja epävirallisesti jotain aivan muuta... Totta kai Otski ja Suomi tarvitsevat oman ohjuspuolustusjärjestelmän sekä ydinaseita.

Ehkäpä kuitenkin kaikkein suurimpana ja radikaalimpana muutoksena pitäisin sitä, kun Saimaalla olevan kesämökin rannassa odottaa joku, ei niin kaunis päivä, karille ajanut sukellusvene. Siinä vaiheessa viimeistään tulee miettineeksi kahteen kertaan, että venähtikö Wappu liiankin pitkäksi,

vai onko tämä nyt sitä aikaa jälkeen syyskuun 11. päivän? Suurena ongelmana voidaan pitää sitä, että jos ja kun Suomi (lue TKK) liittyy virallisesti Amerikan Yhdysvaltojen johtamaan koalitioon, niin terrorismin uhka tulee kasvamaan eksponentiaalisesti. Kuten jokainen teekkari ja fuksikin tietää, niin kyseisenlainen kasvu on jo huolestuttavan suurta. Ainiin, mutta eihän meillä ole täällä rakkaassa koti-Suomessa mitään hätää... Ainahan voimme luottaa uusiin (ydin)aseisiimme!

Huomioikaamme, että on TKK:n ja Pentagonin välisessä yhteistyössä myös positiivisia puolia. Ennen kaikkea, kun terrori-isku sitten joskus tapahtuu, pääsee Suomi jälleen kerran maailmanlaajuisen huomionkohteeksi. Saamme ”ilmaista” mainosaikaa maailman johtavilla uutiskanavilla 24/7 useammankin viikon ajan!

Vaikka Polyteekkari ei olekaan suunnattu kylte-reille, noille vihreähaalarisille kapitalisteille, niin jokainen varmastikin arvaa/tietää, että kyseinen ”mainosaika” maksaisi normaalisti ns. hunajaa, mutta nyt se on käsiemme ulottuvilla ”vain” yhteistyösopimuksen hinnalla. Ehkäpä OUBS:n kamerat ovatkin todellisuudessa jo CNN:n hallinnassa?

Mainittakoon vielä lopuksi, että korkeakoulu voisi harkita yhteistyötä myös Altian viinatehtaan kanssa. Tällöin ujojen (Toim. huom. eli kaikkien) teekkareiden sosiaalinen elämä paranisi ja opiskelustressi pienenisi vuorostaan eksponentiaalisesti.”

KIMMO RAUTIO

Sensuroitu
(ei mitään jännää, painoon
tarkoitettut mainokset olivat
vain järjettömän isoja verkkoon
laitettaviksi...)

Mystistä pop-rockia

Viimeistään Scarlett-sink-kulohkaisun jälkeen suuren yleisön tietoisuuteen ponnahtanut Indica on keikkaillut alkuvuoden tasaisesti ympäri Suomea. 22.3. oli vuorossa pääkaupunkiseudulta olevan bändin kotikenttä, kun yhtye esiintyi Leppävaaran Fenniassa.

Tapahtumasta tiedottaminen oli ilmeisen heikko, sillä monellakaan tuttavapiiristäni ei ollut harmainta hajua keikasta. Baariksi isokokoinen Fennia olikin suhteellisen tyhjä vielä puolenyön aikaan, kun bändi aloitti.

Yleisön väljyydestä huolimatta tunnelma eturivin fanittajien keskuudessa oli tiivis. Keski-ikäisten tunteilijalle vieraat kappaleet olivat vähän vaikeaa kuunneltavaa, mutta suurimpien ja tunnetuimpien hitti-Scarlett, Ikuinen virta ja Vuorien taa jälkeen loputkin kuuntelijat olivat myytyjä. Toiseksi viimeisenä soitetun hieman tuntemattomamman, mutta vauhdikkaan Niin tuleni teen -kappaleen aikana koko yleisö oli täysillä mukana.

Indica on nuoreksi tyttöbändiksi poikkeuksellinen siinä mielessä, että bändi tekee biisinsä itse. Säveltäjä-sanoittaja Jonsun henkilökohtaisesta lahjakkuudesta kertoo

LASSE KAHILA

parhaiten se, että tyttö pystyy laulamisensa lisäksi soittamaan kitaraa ja viulua kappaleiden aikana.

Persoonallinen bändi erottuu massasta ehkä parhaiten juuri Jonsun lauluäänensä ansiosta. Satumainen ja mystinen käheys sopivat täydellisesti Indican haltiatarmaisuuteen. Tyyli sopii loistavasti bändille, ja viime lokakuussa ilmestynyt Tuuliset tienoot -pitkäsoitto mukaillekin hyvin loppukesällä 2004 julkaistun esikoislevyn Ikuinen vir-

ta henkeä.

Indica vetoaa molempiin sukupuoliin ja etenkin nuoriin kuulijoihin. Fennian keikalla oli havaittavissa, että myös varttuneempi väestö saattaisi digata bändistä. Muutama neljäkymppinen korvilla keikkuva pubiruusu ja räkälöiden romeo oli eksynyt muuten parikymppisen yleisön joukkoon.

Indica jatkaa ainakin kesään saakka keikkailua ympäri Suomea. Seuraavan kerran bändi soittaa pääkaupunkiseutulaishuoneistoissa – Vanhan vappubileissä.

And... Action!

Sami Niemisen ja Juha Litmasen muodostama helsinkiläinen kaksikko on julkaissut toisen levynsä. Levy jatkaa urkurin ja rumpalin matkaa Suomessa ja vähän muuallakin. Yhtyeen suurimpana innoittajana on Ruotsalainen Hansson ja Karlsson -kaksikko, jota muun muassa Jimi Hendrix piti yhtenä lempiyhtyeistään. Kaksikko luokittelee oman musiikkinsa ”Scandinavian action-jazziksi”.

Yhtye lähetti radiosoittoon kaksi kappaletta: kauniin Isabella-balladin ja villin diskoraidan Leo Jokela Rides Again, joka jatkaa kunnianosoitusten sarjaa G Pula Ahon ja etsivä Kokin rooleista tunnetulle suomalaiselle näyttelijälle. Kyseiset kappaleet ovatkin levyn parhaimmistoa. Levy sisältää siis rummuilla ja hammond-uruilla soitettua instrumentaalimusiikkia. Vaikka yhtyeen musiikki on luokiteltu jazziksi, ei kannata pelästyä, sillä levyn

JOONAS JAATINEN

kappaleista suurin osa on lyhyitä ja ytimekkäitä melodisia lauluntapaisia.

Levy on aitoon jazz-tyyliin nauhoitettu suoraan kaksiraitaiselle kelanauhalle. Tekeminen kesti ainoastaan kolme päivää, mikä osoittaa, ettei kaksikko turhaan jää höyläämään jokaista välimerkkiä, ikään kuin tarvetta sellaiseen edes olisi. Levyn on tuottanut rillipäärökin suurmies Lasse Kurki. Levy on masteroitu siten, että se kuulostaa vilpittömästi vanhanaikaiselta. Valittu tyyli ei kuitenkaan kaada kuulijaa ylöpyönnellä kuten muutamat muut retrohenkiset uudet suomalaisjulkaisut. Kuunnellessa heräsi yksi kysymys: Miten ainoastaan kahdella soittimella tehty levy voi kantaa ja kestää monta kuuntelukertaa? Vastauksen tarjoaa Sami Niemisen Hammond-työskentely, joka jalkion ja kahden sormion avulla kuulostaa täyteläiseltä, ikään

kuin yhtyeessä olisi rumpalin ja urkurin lisäksi näkymätön basisti.

Levy on edeltäjänsä tapaan erittäin tyylikäs, kompakti paketti, joka ei jätä kylmäksi edes saunan ulkopuolelle jätettyä lumessa viuhahtajaa. Mielestäni levy toimii sekä taustamusiikkina että vaativampaa kuuntelukokemusta haettaessa. Bändiä ei voi kuvata päämäärättömästi vaeltelevana joukkona vaan kaksikkona, jonka matka taittuu kuin höyryjunalla Turengin virstanpylväitä ohitellen.

Niemisen ja Litmasen (ihan kokonaisia) kappaleita voi kuunnella heidän kotisivuillaan osoitteessa www.nieminenlitmanen.com.

ahaa, meidän sukupuolemmen on kokenut joskus tällaista historiaa”, luonnehti Leena Nuora näytelmän antia.

No ihan varmasti. Mutta jos se historia esitetään noin ahdistavasti, niin taitaa olla parempi keskittyä vain tulevaisuuteen.

Aurinkoa ja intohimoa

Astun sisään Galerie Oljemarkin ovesta Etu-Töölössä. Ulkona on loskaista, talvi on taittumassa kevääksi, mutta sisällä minut ottaa vastaan aivan toisenlainen tunnelma: **Juha Väättäisen** maalauksissa elävät Espanjan aurinko sekä voimakkaat keltaisen ja punaisen värit

Kuka on Juha Väättäinen? Parhaiten hänet muistetaan saavutuksista huippu-urheilijana. 70-luvulla hän voitti Euroopan mestaruuden sekä 10 000 että 5000 metrillä. Maalaamisesta vuonna 1941 Oulussa syntynyt taiteilija innostui vasta vanhemmalla iällä. 1999 hän oli akvarellikurssilla Mustasaaren kurssikeskuksessa. Myöhemmin hän oli taiteilija Eero Paakkunaisen yksityisoppilaana. Voidaan sanoa, että taitelijana Väättäinen on vasta uransa alussa. Sitä on kuitenkin vaikea uskoa, kun katselee hänen maalauksiaan. Niin valmiita ne ovat. Väättäinen on asunut viimeiset vuodet Espanjassa, ja siitä on tullut hänelle rakas toinen kotimaa. Sen värikkäisyys näkyy nyt Galerie Oljemarkissa esillä olevissa tauluissa.

Väättäistä on sanottu koloristiksi. Kolorismi, impressionismi – nimiä ja leimoja on monenlaisia, mutta olennaista on taiteilijan tinkimätön näkemys ja halu tehdä omanlaistaan taidetta. Väättäisen taulut ovat useimmiten maisemia. Niissä näkyvät vahvoina Malagan aurinko, puut ja pellot. Vesi ja taivas ovat läsnä. Meri on mielenkiintoinen elementti, jonka luo taiteilija palaa töissään. Oranssi, keltainen ja punainen ovat hallitsevia värejä. Taulut rakentuvat öljyväreillä tehdyistä pisteistä ja läiskistä, joista muodostuu kauniita kokonaisuuksia. Tyyli

VÄINÖ JÄÄSKINEN

on lyyrillistä ja vahvaa, paikoitellen jopa ekspressionistista. Vaikutteita Väättäinen on ottanut itsensä mukaan mm. Pablo Picassolta. Taulut ovat huolellisesti sommiteltuja kokonaisuuksia, joista näkyy taiteilijan rakkaus uuteen kotimaahansa.

Väättäisen tauluissa on muutakin kuin maisemia. Eräissä teoksissa esiintyy viehkeitä espanjattaria flamencon pyörteissä. Ihmiset on kuvattu humoristisesti ja ilman turhaa pönäkkyyttä. Niistä välittyy rauhaista tunnelma, johon villit rytmit tuovat oman riitasointuisuutensa. Yhdessä maalauksessa on kaksi joutsenta auringon laskua vasten kuvattuna. Lintusymbolit kertovat tulkintani mukaan taiteilijan vahvasta elämänvietistä. Hän mainitsee näyttelyn esittelytekstissä innoittajakseen naiset: ”Taiteeni suuntaa, kuten koko elämäni ohjaavat naiset; heissä on sykeä!” Intohimoa on myös Väättäisen kuvaamisessa rakennuksissa. Ne ovat hohtavia laatikoita värien myrskyn keskellä. Niissä näkyy avomainen tunnelma, on kuin taitelija haluaisi kuvata herkkää sisintään talojen kautta.

Väättäisen maalauksia oli ilo katella. Ei voi kuin toivoa pitkää uraa taitelijalle. Ehkä aihepiiri laventuu ajan kuluessa. Väättäisellä olisi varmasti annettavaa monenlaisten aiheiden käsittelijänä.

Ei niin heavy keikka

Keikkajärjestäjän esitteeseen mukaan brittiläisen The Darknessin maaliskuisen Jäähallikeikan piti tarjota mahtipontinen lavashow, 70-luvun heavyn äänimaailmaa, stadionrockin elkeitä, pidättelemätöntä lavaesiintymistä, David Lee Roth -tyylisiä saksihyppyjä ja häpeilemätöntä itsestehostusta.

Häpeilemätön lieneekin paras sana kuvaamaan keikkaa, sillä Justin Hawkinsin esiintyminen toi mieleen pelkästään speden nörttikuike- lon, joka näytti kappaleiden välillä ihmettelevän orvon näköisenä, mitä hän lavalla teki. Luvattu lavashow tarkoitti, että Hawkins yritti pari kertaa hypähtää ilmaan sen minkä löysältä ulkomuodoltaan pystyi.

Muut bändin jäsenet keskittyivät asiallisesti soittamiseen, eikä siinä sinänsä ollut valitettavasti mitään rankempaa, tuli valitettavasti pettymään. Keikkaillaan rankimmat kappaleet kuultiin levyiltä Jäähallin

MIKKO ARVINEN

dj:n soittaessa AC/DC:tä lämpärirähdin – jonka nimeä kukaan ei muistanut – esiintymisen jälkeisellä noin tunnin tauolla.

The Darkness tyytyi sen sijaan filistelemään löysää glam rockia, ja monet Permission to Land -esikoislevyn tiukemmatkin kappaleet kuulostivat keikalla parhaimmillaan Thin Lizzyiltä tai Sladelta ja pahimmillaan Bay City Rollersilta tai Gary Glitteriltä. Puolityhjässä Jäähallissa valot näyttivät ihan kivoilta, mutta pelkästään niiden takia keikkaa ei jaksanut katsoa loppuun. Videolla The Darnessin hevivitsi on vaikuttanut kohtalaisen toimivalta-kin, eli totta kai keikka piti lähteä katsomaan. Ei olisi pitänyt.

(ahdistus)Kohtauksia

Yleisö on puettu valkoisiin vaatteisiin. Toiset ovat saaneet ylleen lääkärintakit, osan kohtalona ovat nuhjuiset potilaskaavut, jotka pujotetaan päälle etukautta ja sidotaan takaa niskan ympäriltä kiinni. *Kohtauksia*-produktio Lapinlahden sairaalan entisellä potilasosastolla alkaa.

Kauhustunut yleisö istuu hievahtamatta paikallaan, kun **Leena Nuoran** esittämä Hannah-sorilas karjuu uhoava hullunkuulo silmissään, että mitä te siinä tuijotatte. Seuraavassa kohtauksessa tyhjän osaston nurkissa kaikuu riipivästi, kun **Sanna Kurki-Suonio** imitoi

SUVI LUOTINEN

lavalla 1800-lukulaisen hysteria-mannekiinin tuskaista vääntelyä ja ulvomista. Ensimmäisestä penkikirivistä kantautuu odotuksenvastaisissa kohdissa nuoren miehen korostetun äänekkäitä naurunmahduksia.

Hämentävän näytöksen jälkeen kävelin vaiteliaalta sairaala-alueelta kohti liikenteen melskettä ja korkeita taloja. Mietin, eikö kulttuuria ja mielenterveysteemoja voisi yhdistää niin, että katsojalle jäisi kiva olo. Mieluummin ankeasta historiasta kuulisi ironian ja huumorin kautta.

”Naiset voivat huomata, että

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Ehdotuksia PTK:n jäseniksi ja kultaisen ansiomerkin saajiksi

TKY:n yhteydessä ja läheisyydessä toimivat killat, kerhot ja yhdistykset sekä yksittäiset teekkarit voivat ehdottaa jäseniä Pyöreän Tornin Kiltaan sekä tehdä esityksiä TKY:n kultaisen ansiomerkin saajiksi.

Kultaisen ansiomerkin voi hallitus myöntää ylioppilaskunnan jäsenelle tai vastavalmistuneelle entiselle jäsenelle hänen toimintansa perusteella ylioppilaskunnassa, osakunnassa, killoissa, kerhoissa tai muissa yhdistyksissä (Merkki-, lippu- ja kunnianosoitusohjesääntö 51 §). Ansiomerkin saajalta edellytetään laaja-alaista ja pitkäjänteistä toimintaa teekkarien ja teekkarikulttuurin sekä -toiminnan hyväksi. Hallitus on myöntänyt vuosittain 2 - 3 kultaista ansiomerkkiä.

Pyöreän Tornin Kilta on teekkarien seniori- ja alumnijärjestö. Kilta järjestää mm. pari kertaa vuodessa ns. konklaaweja, joissa arvoisat jäsenet paitsi tapaavat toisiaan, myös tutustuvat teekkarien kannalta ajankohtaisiin aiheisiin sekä konklaawin isäntänä toimivaan yritykseen tai pitopaikkaan.

PTK:aan kuuluu noin 700 arvoisaa jäsentä ja vuosittain valitaan 15 uutta jäsentä. Kiltaan hyväksyttävät uudet jäsenet ovat yleensä opintojensa loppuvaiheessa olevia tai jo valmistuneita teekkareita, jotka ovat osoittaneet aitoa tekkariheneä, pitkäaikaista ja jatkuvaa elävää harrastusta ja mielenkiintoa teekkaritoimintaa kohtaan sekä tavalla tai toisella vieneet kehitystä eteenpäin TKY:n ja sen piirissä toimivien yhdistysten piirissä.

PTK:hon sopivat niin urheilijat, muusikot, kilta-aktiivit ja yhdistysinnokkaat kuin ajattelijat ja tekijätkin. Viime vuosien kutsutut löytyvät sivulta <https://www.tky.fi> -> tietoa ylioppilaskunnasta -> kunnianosoitukset.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan hallitukselle osoitetut perustellut kirjalliset ehdotukset (vastaa kysymyksiin: missä ollut mukana, miten osallistunut ja miten vaikuttanut ko. yhteisöön) pyydetään toimittamaan pääsihteeri Vesa Ruusulle TKY:n sihteeristöön (Otakaari 11, 02150 Espoo) tai sähköpostilla (paasihteeri@tky.fi) perjantaihin 21.4.2006 mennessä. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "PTK-ehdotus" tai "Kultainen ansiomerkki -ehdotus".

Pyöreän Tornin Kiltaan valittujen ja ansiomerkkien saajien nimet julkistetaan TKY:n vuosijuhlassa 6. lokakuuta 2006. Lisätietoja antaa TKY:n pääsihteeri Vesa Ruusunen puh. 468 2103 tai paasihteeri@tky.fi.

Tupahdus-karonkan tarjouskilpailu

Tarvitseeko kaveriporukasi rahaa? Haluatteko päästä mukaan Tupsahdus-konsertin jälkimaininkeihin katsomaan, kun teekkarikuorot ja -orkesterit sitsaavat?

Tupsahdus järjestetään lauantaina 6.5. Tapiolan kulttuurikeskuksessa. Tämän jälkeen konsertin esiintyjät pääsevät sitsaamaan Servin mökkiin. Täten siis julistetaan avatuksi tarjouskilpailu, jonka perusteella sitsien järjestäjä valitaan. Tarjous koskee noin 200 hengelle järjestettävää, pöytiin tarjoiltavaa kolmen ruokalajin illallista, hinta maksimissaan 3000 euroa.

Järjestäjän tehtäviin kuuluu järjestellä Smökki sitsejä varten, ruokien hankinta ja tarjoilu, ja Smökin siivoaminen sitsien jälkeen. Järjestäjällä on käytettävissään lauantaina sitsikeittiö ja pakettiauto lauantaina sekä sunnuntaina klo 14 asti.

Tarjouksesta tulisi käydä ilmi keitä te olette (kilta/yhdistys/excu-porukka), yhteyshenkilö, kustannusarvio ja oma palkkiotoive, mitä kustannusarvio sisältää, mahdollinen aikaisempi kokemus ko. tehtävistä, ja montako järjestelijää/ylläpitäjää aiotte pitää paikalla sitsien ajan.

Tarjoukset (ja lisätietokyselyt) sähköpostilla Teekkarikulttuurirehtööri Satu Alikoskelle osoitteeseen satu.alikoski@tky.fi tai kirjeitse osoitteeseen TKY, Satu Alikoski, PL 69, 02151 Espoo. Tarjouskilpailun DL on 12.4..

Opiskelijajäseneksi opintotukilautakuntaan

Opintotukilautakuntaan haetaan kolmea opiskelijajäsentä sekä näille henkilökohtaisia varajäseniä kaksivuotiselle kaudelle 1.5.2006–30.4.2008. Opintotukilautakunnassa on yhteensä kuusi jäsentä, joista kolme on opiskelijoita. Poikkeavan opintouran vuoksi yhden opiskelijajäsenen olisi hyvä olla arkkitehti- tai maisema-arkkitehtiopiskelija. Hakuaikaa on jäljellä maaliskuun loppuun saakka. Lisätietoja opintotukilautakunnasta löytyy www.tky.fi -sivulta.

Vapaaamuotoiset hakemukset 31.3. mennessä TKY:n hallituksen sosiaalipoliittiselle vastaavalle Lauri Kovalle sähköpostitse osoitteeseen t.kovanen@tky.fi. Valinta tehdään hakemusten perusteella.

TKY hakee kyläsihteeriä, järjestösihteeriä sekä graafista suunnittelijaa

Vielä on aikaa hakea TKY:lle töihin yllä mainittuihin tehtäviin! Tarkemmat hakutiedot: www.tky.fi/tyopaikat.

Sensuroitu

(ei mitään jännää, painoon
tarkoitettut mainokset olivat
vain järjettömän isoja verkkoon
laitettaviksi...)

KILLAT

4.4. MAIK:n ota-olympialaiset klo 17 Alvarin aukiolla. Dresscode haalarit, jatkot OK20. Mukana IK-MK-AK.

30.3. Puujäynä.
3.4. Proffasauna, OK20.
5.4. PuuKeMi-sitsit.

29.3. Talviurheilupäivä
Kemmalaisten kanssa. Urheilu
alkaa Alvarilta klo. 17.00. Jatkot
Gorsussa.
12.4. klo: 19.00 Laulusitsit
Smökissä. Jatkot OK20 pieni puoli.

AEGEEn kevät sisältää mm. teemailtoja, urheilua sekä vaihtoja Italiaan ja Alankomaihin. Nähdään kokouksissamme Dommalla sekä keskiviikkoisin Social Meeting -illoissa. Varmista aika ja paikka osoitteesta avalkama@mappi.helsinki.fi.

5.4-7.4 Helsinki 06 – get in the Mood for Spring – Tunne kuinka kevät saapuu Helsinkiin!

7.4-9.4 North Regional Meeting, Tallinn.

www.helsinki.fi/jari/aegee

pe 31.3.2006 klo 19 saunailta,
ossinlinna
pe 21.4.2006 klo 19 saunailta,
gorsu
pe 26.5.2006 klo 19 saunailta,
gorsu
Lisätiedot [www.mcmoka.fi/
tapahtumat.html](http://www.mcmoka.fi/tapahtumat.html).

Kappeli-illoissa keskiviikkoisin kello 19:
29.3. Leena Huima: Kärsimyksen ongelma.
5.4 Mika Ebeling: Evankeliumi ja herätys.

Yliinternantti Lassi Ikäheimon
puolesta Kaartin jääkäri Juha
Heikkinen ilmoittaa:
Kaartin Soittokunnan
kevätkonsertti, Euroviisugaala 06,
perjantaina 7. 4. klo 19.00–21.00
Finlandiatalossa, Mannerheimintie
13 e. Johtajat: Elias Seppälä ja
Raine Ampuja. Yhteistyössä Stadian
Pop/Jazz –linjan solistien kanssa.
Solistit: Elina Hjelt, Atte Kekkonen,
Antti Koivula, Tanja Linnavalli, Tiia
Marjanen, Liina Ockenström, Laura
Taimisto ja Pauliina Kokkonen.
Kaartin Soittokunta ottaa suuren
viihdeorkesterin roolin ja parhaat
euroviisut saavat raikkaan
päivityksen soittokunnan ja Stadian
nuorten taitajien käsittelyssä. Liput:
17 € www.lippupiste.fi.

Jiihaaaa! Lumi sulaa, linnut laulavat ja elämä hymyilee! Syytä hymyyn riittää, sillä torstaina 6. huhtikuuta päästään jälleen nauttimaan tasokkaasta Stand Up -komiikasta Servin Mökissä klo 19 alkaen! Tämänkertaista klubia isännöi huippuhauskas Joni Koivuniemi joka oli jo aikanaan klubin historian ensimmäinen esiintyjä! Iltaa jatkavat lahjakas improvisaatioteatterin harrastaja Jukka Lindström ja Turussa omaa klubia isännöivä Markku Pajarinen. Esityksen kruunaa ehkä koko Suomen hauskin nainen - ”Kumman kaa” tv-sarjastakin tuttu blondi Heli Sutela! Liput tuttuun tapaan 7 eurolla TKY:n sihteeristöstä.

2 Estonian builders build your home facade and make inside finish job. Call us: +37254532255. penofassaadid@hotmail.ee.

JÄRKYTÄ-VÄÄ! LÄHI-KAUPPA MAI-NOS-TAA LEH-DES-SÄ KAR-HU-MÄXRÄ-KOI-RI-A!

EIKÖ E-LÄIN-LÄ-JI-EN JA-LOS-TA-MI-SELLE TU-LE I-KI-NÄ LOP-PU-A?

MM-HMM...

JO SE ON SAI-RAS-TA, ETÄ JO-KU ON AL-KU-JAAN RI-S-TEY-TÄ-NYT MÄX-RÄN JA KOI-RIN! MUT-TA SI-T-TEN SE E-PÄ-SI-KI-Ö VIE-LÄ RI-S-TEY-TE-TÄÄN KAR-HUN KANS-SA!

EN TAH-DO KU-VITEL-LÄ, MITÄ KU-KAAN SEL-LAI-SEL-LÄ E-DES TE-KI-SI!

MM-HMM...

JA TOI-SES-SA KAU-PAS-SA O-VAT "OL-VI-MÄX-RÄ-KOI-RAT" TAR-JOUK-SES-SA! SEN ON PAK-KO OL-LA KIR-JOI-TUS-VIR-HE, EI-HÄN SE TAR-KOI-TA MI-TÄÄN... HE TAR-KOI-TA-VAT TIE-TYS-TI "OL-MI-MÄX-RÄ-KOI-RI-A!" MUT-TA MIN-KÄ-LÄI-NEN HUL-LU TIE-DE MIES ON SAA-NUT PÄÄ-HÄN-SÄ LI-SÄ-TÄ SOR-PAN VIE-LÄ MO-KO-MAN SO-KE-AN SAM-MAK-KO-E-LÄI-MEN? EIKÖ MI-KÄÄN O-LE PY-HÄÄ?!

VERENPAINELÄÄKKEESI, KULTA...

© V. Tavast 2006

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS	TÄFFÄ
KE 29.3.	Kalakeittoa (vl,g), leipää Meetvurstipannupizzaa (l) Parsakaali-porkkanakastiketta (l), pastaa Puolukka-kauraherkkua (vl)	Meksikolaista jauhelihakastiketta, pepperoni chiliä (l,g) Zuccini-tomaattigratiinia (vl) Pinaattikeittoa, puolikas kananmuna (vl) Marinoitu kalasalaattia talon tapaan À la carte: Hunajaista porsaampaistia variksenmarjakastikkeella	+ Rapea broilerleike/broilerin rintaleike pekoni-kasvishöystän kera, juustoperunat (vl) Pedron kasvishöystö (k, l, g, pyydä ve) Herkuttelijan nakkikastike (vl) Juustoinen uunisei (vl)	Kinkkukiusausta vl,g Parsakaali-porkkanakastiketta l,g pasta Kalakeittoa (seiiti) g,vr,l,m Jauheliha tex mex tortilla vl Kalkkunasalaattia vl,vr,g A la carte: Porsaan lehtipihvi l,m,g lohkoperunat, maustevoi	A la carte grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti l. Kermainen basilikakastike vl Purjo-perunakeitto vl.g.
TO 30.3.	Palapaistia (vl), riisiä tai perunoita Kalamurekepihvit (lg), ruohosipuli- kermaviiliä. Pinaattikeittoa (vl), kananmuna Omenapiirakkaa, vaniljakastiketta (vl)	Kookoskermabroilerpataa (l,g) Soija-herkkukurkkustroganoff (vl) Hernekeittoa (l,g) ja pannukakua (vl) Hernesosekeittoa Sieni-ravolisalaattia	+ Juusto-ananashampurilainen, lohkoperunat (pyydä l) + Kasvis-juustohampurilainen, lohkoperunat (pyydä l, ve) Chili con Canaa (vl, pyydä g) Paneroitua kalaa dipin kera (vl)	Jauhelihakebakoita vl riisi Hedelmäistä broilerpastaa vl Pinaattikeittoa ja kananmuna Tomaatti-mozzarellapizzaa vl Vuohenjuustosalaattia g,vl A la carte: Oskarinleike l,m juustoperunat vl,g	Jättihampurilainen l. Kalahampurilainen l. Kasvishampurilainen l. Kanakeitto l.g.
PE 31.3.	Currymaustettua broilerin koipea (l,g), riisiä Porsaswokkia (l,m,g),riisiä Raastepihvit (vl), curry- kermaviiliä (vl,g) Melonilassia (vl)	Kermaista pyttipannua (vl,g) Tacot kasvis-fetatäytteellä (l,g) Kasvissosekeittoa (vl,g) Pähkinäistä broilersalaattia À la carte: Paistettua lohta, smetanakastiketta	Jauhelihakastiketta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Soijabolognese (k, l, g, ve) spagetin ja juustoraasteen kera Kalapyörykät tillidipin kera (vl) + Salami-anaspizza + Kasvispizza (feta, paprika, oliivi)	Nakki-pastapannua vl Metsäsieni-kasviskiusausta vl,g Omena-porkkanasosekeittoa, v,g,vr,l,m Uuniperuna l,m,g,v loihitäyte g,vl Kinkku-melonisalaattia g,m A la carte: Kampelaa katkaraputäytteellä l,m curryperunat l,m,g,v	Wieninleike, sitruunaa ja perunasose Täytetyt zuccinit Kalakeitto l.g.
MA 3.4.	Ranskalaista jauhelihakastiketta (l,m) Kalapaukot (l), perunasosetta (vl), kermaviiliik. Kasviskroketit (l), tillikermaviiliikast iketta (vl) Mangorahkaa	Chili con carne (l) Toscanalaista sienipastaa (vl) Kalakeittoa talontapaan (l,g) Hunajaista kalkkunasalaattia	Kaikkiin annoksiin kuuluu lohkoperunat: Lindströminpihvi kermakastikkeen kera (vl) Broiler nuggetit currydipin kera (vl) Puutarhurin kasvispihvit dipin kera (k, vl, pyydä ve) + Kinkku-tonnikalapizza + Kasvispizza (aurinkokuivattu tomaatti, herkkusieni, sipuli)	Ranskalaista jauhelihakastiketta l,m perunat Kukkakaaligratiinia vr Makkarakeittoa l,m,g Kasvis-savujuustohampurilainen l, ranskalaiset l,m,g,v Paahtopaistisalaattia vr,l,m,g A la carte: Porsaanleike Italialaisittain l,m maalaislohkoperunat l,m,g,v	A la carte broilerleike, valkosipulivoi Uunimakkara ja perunasose Punajuuripihvit ja perunasose Juuresosekeitto vl.g.
TI 4.4.	Broileri-jauhelihatortillat, Jauhemaiksapihvit (l), perunasosetta (vl,g) Keltaista kasviskastiketta, riisiä (vl,g) Sitruunakiisseliä	Kalkkunaleike juustotäytteellä, rosepippurikastiketta (vl) Kasvis-makaronilaatikkoa Espanjalaista talonpojan makkarakeittoa (vl) Tonnikala-katkarapusalaattia	+ Metsästäjän leike (vl) Kirjolohikiusaus (vl, g) Juureshöystöä (k, l, g, ve) Kermainen broiler-kasvispata (vl)	Naudanlihaa sipuli-seesamkastikkeessa l,m,g riisi Kalapaukot l,m perunat Kasvis-borsseikeittoa l,m,g,v ja smetanaa vl,g Tonnikala-pepperonipizzaa vl Katkarapu-caesarsalaattia l A la carte: Grillipihvi l,m, vs.perunat, maustevoi g,vl	A la carte oskarinleike Broilerinfilewrap -juustokastike -basilikakermaviili Kasviswrap Jauhelihakeitto l.g.
KE 5.4.	Paistetut silakat (l), perunasosetta (vl,g) Pippuriporsasta (vl), riisiä Inkivääri-papuwokkia (l,g,vr), riisiä Raparperimansikat	Lasagnea, Dipolissa ravioleja jauhelihatäytteellä (vl) Pinaattiohukaisia juustokastikkeella (vl) Gulashikeittoa (l,g) Savulohisalaattia Al`a carte: Seesambroileria, mangokastiketta	+ Tomaattitäytteenen broilerleike auraperunoiden kera Jauheliha Wrap (vl, pyydä l, g) Kasvis Wrap (k, vl, pyydä l, g, ve) + Salami-herkkusienipizza + Kasvispizza (aura, paprika, sipuli)	Makkara-perunapannua, paistettu kananmuna l,m,g Inkivääri-papuwokkia vr,l,m,g pasta Porkkanasosekeittoa vr,l,m,g,v Broilertortillat vl Raejuustosalaattia vl,g A la carte: Paistettua lohta l,m,g basilika- tomaattikastike g,vl perunat	A la carte grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti l. Tomaattikermakastike ja spagetti vl. Herkkusienikeitto
TO 6.4.	Broileri-hedelmäkastiketta (vl,vr), riisiä Makkara-perunapannua, paistettu. muna (l,g) Feta-kasvispataa (vr,g), riisiä Pähkinävahtoa	Grillattua tomaattikalaa, kevätsipulikastiketta (vl) Pähkinäisiä nuudeli-kasviksia (l) Hernekeittoa ja pannukakua hillalla Kinkku-mozzarellasalaattia	+ Juusto-pekoniampurilainen, lohkoperunat Hernekeittoa (l, g) pannukakun kera Kasvishernekeittoa (k, l, g, ve) pannukakun kera Tex Mex risotto (l, g)	Kalkkunabolognesea, pasta vr,l,m Smetanaseitää vl,g perunaa Jauhelihakeittoa vr,l,m,g Kinkku-anaspizzaa vl Lämminsavukirjolohisalaattia vl,g A la carte: Poronkäristystä l,m,g muusi g	A la carte täffänleike Kaprissmetanakirjolohi vl. G. Kebab ja riisi vl. G. Kukkakaaligratiini Pinaattikeitto, 1/2 muna
PE 7.4.	Jauheliha-tomaattipannupizzaa (l) Tonnikala-kasvispataa, pennepastaa (l) Soija-makaronilaatikkoa (vr,vl) Mansikkariisiä	Kebab, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl,g) Falafel kasvispyöryköitä, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl,g) Juusto-juureskeittoa (vl) Nuudeli-katkarapusalaattia Al`a carte: Savustettualohta, limekastike	Jauhelihakastiketta (l, g) spagetin ja juustoraasteen kera Kasvistroganoff (k, vl, pyydä ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Kreikkalainen uuni kirjolohi (vl, g) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Pustan jauhelihapihvi l,m perunat Tonnikala-kasviskastiketta vl,g pasta Linsi-kasviskeittoa vr,l,m,g Tofu-kasviswrap Broilersalaattia tex mex vl,g A la carte: Sveitsinleike l,m lohkoperunat l,m,g,v	Sveitsinleike,sitruunaa ja perunasose Feta-parsakaalipaistos vl. Parsakeitto
MA 10.4.	Pekoninakit (l,g), perunasosetta (vl), tom. kast Riista- herkkusienikastiketta (vl,g), perunoita Fenkoli-tomaattikastiketta (l,m,g), riisiä Aprikoosirahkaa	Kreikkalaisia jauhelihapuikkoja, fetakastiketta (vl) Chili-kidneypapupataa , nachoja, ranskankermaa,(vl,g) Tuoreparsakeittoa (vl) Broilersalaattia	Kaikkiin annoksiin kuuluu perunasose (pyydä l): + Riistakäristys puolukkahillon kera (l, g) Lammaspyörykät rosepippuri kastikkeen kera (vl) Kalaburgerpihvit dipin kera (vl) Kasvispyörykät dipin kera (k, vl, pyydä ve) + Kinkku-anaspizza + Kasvispizza (herkkusieni, oliivi sipuli)	Pekoninakit l,m,g perunat, kastiketta Kana-kasviskastiketta vl,g riisi Kesäkeittoa g,vl Feta-pinaattipizzaa vl Tomaatti-mozzarellasalaattia vl,g A la carte: Paistettua siikaa l,m valkoviniinikastiketta vl,g	A la carte sveitsinleike Lihapyörykät paistinkermakastikkeessa vl. Kasvispullat ja relishkastike Porkkana-sellerikeitto vl.g.
TI 11.4.	Pasta Carbonara (vl) Pinaatti-pähkinäkastiketta (vl), pennepastaa Tandoori broileri-wrap Ananasherkkua	Cheddar-juustolla gratinoitua uunikalaa (vl) Paistettua riisiä ja vihanneksia (l) Minestronekeittoa (l) Leipäjuustosalaattia	+ Hawaijin leike (ananasviipale), aurinkoisen kermakastikkeen kera (vl) Kikiherne-perunacurry (k, l, g, ve) Juustoinen broilerpata (vl)	Jauhelihakiusausta vl,g Tuoretomaattikastiketta vr,l,m pasta Kala-äyriäiskeittoa bouillabaisse vr,l,m,g Broilerwrap vl Juusto-meetwurstisalaattia g A la carte: Naudan savupaistia l,m,g yrtti- viipaleperunat l,m,v,g	A la carte hawaijinleike Broilerleike ja appelsiinikastike Kasvispihvit ja appelsiinikastike Kalakeitto l.g.

DIPOLI la 1.4.
klo 11.30–15.00
Pariloituja
kalkkunapihvejä,
inkiväärikastiketta (vl)
Punajuurikroketteja (vl)
Silliä ja kuravettä (k, l, g)

DIPOLI la 25.3.
Grillattua broileria,
bearnaisekastiketta (vl)
Tomaatti-pinaattilasagnea
(vl)

SMÖKKI la 1.4

Pyttipannua paistetun
kananmunan kera (l, g)
Kasvispyttipannua (k, l, g,
ve) paistetun kananmunan
kera
Kebabpyörykät tulisen
tomaattimuhennoksen
kera (l)
+ Jauheliha-
herkkusienipizza
+ Kasvispizza (cheddar,
herkkusieni, sipuli)
+ Silliä ja kuravettä (k, l, g)

SMÖKKI su 2.4.
Broilerin koipi jalopeno
salsan kera (l, g)
Viherpihvit jalopeno salsan
kera (k, l, g, ve)
+ Täytetty kalaleike dipin
kera
+ Kana-fetapizza
+ Kasvispizza (3 juuston
pizza: feta, cheddar,
aura)

SMÖKKI la 8.4

Nakit sinappikastikkeen ja
lohkoperunoiden kera (vl)
Feta-kasvishöystöä (k, vl,
g, pyydä ve)
Broiler-pekoniapataa (vl,
pyydä g)
+ Jauheliha-aurapizza
+ Kasvispizza (aura,
herkkusieni, ananas)

SMÖKKI su 9.4

Kebabkiusaus (vl, g)
Kasviskiusaus (k, vl, g,
pyydä ve)
Kalkkuna-aurapataa (vl)
+ Salami-anaspizza
+ Kasvispizza (3 juuston
pizza. Aura, cheddar,
feta)

